

I. NEDĚLE K VIGILIÍM

V. Bože, přijď mi na pomoc. (začne hebdomadář)

R. Pane, pospěš mi pomáhat.

Na začátek vigilií (třikrát)

V. Pane, otevři mé rty.

R. a má ústa budou hlásat tvou chválu.

následuje vždy 3. žalm (začne invitátor)

Verš invitoria (invitátor přednese a ostatní zopakují)

Klaňme se Pánu, * který nás učinil.

následuje vždy 94. žalm (přednese invitátor) s vkládaným
veršem (přednáší všichni) – str. 135

Žalm 1

k I. nokturnu: část 1.

Šťasten, kdo nechodí, jak bezbožní mu radí, **†** na cestu hříšníků kdo nestoupá ***** a neseďává v kruhu rouhačů,

kdo naopak se těší ze zákona Páně ***** a dnem i nocí o něm přemítá.

Je jako strom při živých vodách zasazený, ***** ovoce nese správně ve svůj čas

a jeho listí nikdy nezvadá, ***** cokoli počne, všechno se mu daří.

Ne tak je s bezbožnými, naprosto ne tak: ***** ti jsou jak pleva unášená větre.

Bezbožní proto neobstojí na soudu ***** a hříšní v shromáždění spravedlivých.

Vždyť cestu spravedlivých střeží Pán, * zlá cesta hříšných vede do záhuby.

Sláva Otci i Synu *

i Duchu svatému

jako bylo na počátku i nyní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Toto Sláva Otci se vždy říká na konci každého žalmu či kantika, jestliže není uvedeno jinak.

Žalm 2

k I. nokturnu: část 2.

Proč se bouří kmeny pohanů, * národy proč snují marné plány?

K boji povstávají králové † smlouvají se vládci proti Pánu, * proti jeho Pomazanému.

„**Z**přetrhejme jejich okovy, * shodme se sebe ta jejich pouta!“

Směje se jim na nebesích Pán, * úsměšek má pro ně na svém trůnu.

Potom k nim však s hněvem promluví, * vyděsí je ve svém rozhořčení:

„**J**á jsem svého krále dosadil * na Siónu, na své svaté hoře!“

Rozhodnutí Páně rozhlásím. † Takto ke mně promluvil můj Pán: * „Tys můj syn, já dnes jsem tebe zplodil.“

Požádej, a národy ti dám, * zemi budeš vlastnit do všech končin.

Povládněš jim prutem železným, * jako z hlíny džbán je můžeš rozbít!“

Proto, králové, už prohlédněte, * poučit se dejte, vládcí země!

V bázni služte Pánu, vzývejte ho, * skloňte se a s chvěním se mu vzdejete,

ať vás v rozhorlení nezapomene, † neboť zakrátko už vzplane hněvem. * Blaze těm, kdo důvěřují v něho!

Žalm 3

na začátek vigilií každodenně

Pane, kolik je mých nepřátel, * kolik těch, kdo proti mně se strojí!

Kolik těch, kdo o mně říkají: * „Toho ani Bůh už ne-zachrání!“

Ty však, Pane, jsi můj pevný štít, * jsi má chlouba, po-zvedáš mou hlavu!

Hlasitě jsem volal k svému Pánu, * vyslyšel mě ze své svaté hory.

Klidně uléhám a klidně spávám, * klidně vstávám, neboť Pán mě chrání.

Ani tisíců se nezaleknu, * když koldokola mě obkli-čují.

Povstaň, Pane, zachraň mě, můj Bože! † Vždy mým protivníkům rozbils tváře * a všem zlým jsi povyrá-žel zuby.

Jenom u Pána je jistá spása, * sešli svému lidu požeh-nání!

Žalm 4

ke kompletáři: část 1.

Slyš mě, když volám, Bože, moje spáso, † tys mi dal vždy v mé tísní volný prostor, * smiluj se nade mnou, mé prosby slyš!

Jak dlouho, lidé, chcete čest mou depat? * Chytat se klamu, následovat lež?

Vězte, že Pán svým věrným koná divy: * Pán uslyší, když k němu zavolám.

Proto se zachvějte a nehřešte již, * v lůžku to uvažte a ztište se.

Jen obětujte Pánu náležitě * a na něj složte všechnu důvěru.

Říkají: „Kdopak nám dá poznat blaho?“ * Ty, Pane, ukaž nám svou jasnou tvář!

Víc radosti to mému srdci dodá, * než mají oni z hojné úrody.

Pokojně ulehnu a klidně usnu, * vždyť ty dbáš, Pane, o mé bezpečí.

Žalm 5

k laudám v pondělí: část 3.

Slyš moje slova, Pane, * a přihlédni k mým vzdechům,

dbej hlasitě mé prosby, * můj králi a můj Bože!

K tobě se modlím, Pane, † zrána už hlas můj slyšíš, * zrána tě vzývám a čekám.

Ty nejsi Bůh, jenž má nepravost v lásce, * pro zlého u tebe místa není,

zpupný před tebou neobstojí, * původce zla ty ne
návidíš,

přivádíš do zkázy všechny lháře, † od falešníka a člo
věka lstného * Pán se odvrací s ošklilostí.

Já však pro tvou nesmírnou milost * mohu vstoupit
do tvého domu,

před tvou svatyní na tvář padnu * v bázni a úctě
k tobě, můj Pane!

Veď mě, Pane, svou spravedlivostí † navzdory všem
mým nepřátelům, * urovnej přede mnou cestu k to
bě!

Vždyť v jejich ústech pravdy není, * jejich srdce je
zkaženost sama,

hrdla jejich jsou zející hroby, * jazyky lstiví pochleb
níci.

Ať za to dojdou odplaty, Bože, * ať padnou sami do
vlastních temnot!

Vyžeň je pro jejich zločiny mnohé, * neboť se vzpou-
zejí proti tobě.

Ať se však veselí všichni tví věrní, * v důvěře k tobě
ať jasají stále!

Ochraňuj všechny, kdo ctí tvé jméno, * aby ti vzdá-
vali věčnou chválu!

Ty, Pane, žehnáš spravedlivému, * milostí svou jak
štítem ho kryješ.

Žalm 6

k I. nokturnu: část 3.

Nekárej mě, Pane, ve svém hněvu, * v rozhorlení svém mě netrestej!

Nade mnou se smiluj, Pane, chřadnu, * uzdrav mě, jsem zhloubi otřesen.

Na dno roztřesena je má duše, * jak chceš, Pane, dlouho otálet?

Vrať se opět, Pane, vysvobod mě, * pro své slitová-ní zachraň mě!

Z mrtvých nikdo už tě nevzpomene, * kdo by v pod-světí tě velebil?

Už jsem vysílen svým naříkáním, † každou noc jen pláčem lože skrápím, * slzami své lůžko promáčím.

Oko mé je hořem zakaleno, * stárnu z tolika svých nepřátel.

Pryč ode mne všichni, kdo mi křivdí! * Neboť Pán mé nářky uslyšel.

Uslyšel Pán volání mé prosby, * vyslyšel Pán moji modlitbu.

Ať se poděsí mí nepřátelé, * ať se s hanbou kvapně odklidí!

Žalm 7

k I. nokturnu: část 4.

Pane a Bože můj, já jenom v tebe doufám, * zachraň mě, vysvobod' od mého stihatele!

Ať jako lítý lev mi neuloupí život * a nerozsápe mě, když ochrany bych neměl.

Pane a Bože můj, jestliže já jsem vinen, * že na mých rukou lpí snad nepravost a špatnost, že svému příteli jsem učinil co zlého, * či těm, kdo tiskli mě, jsem také splácel křivdou:

pak ať můj nepřítel mě dostihne a zdrtí, * můj život zašlápne a hodí v prach mou čest!

Vstaň, Pane, rozhněván, stůj při mně na soudu * a zaraz běsnění mých utiskovatelů!

Ať šiky národů se skupí kolem tebe, * ty na výsosti pak nad nimi zasedni:

Pán soudí národy! – Sud', Pane, i mou při, * hled' na mou nevinu a zas mi zjednej právo.

Znič zlobu ničemů, chraň spravedlivého, * ty, spravedlivý Bůh, znáš lidská srdce do dna.

Bůh je můj štít, on chrání ty, * kdo mají srdce upřímné.

Bůh spravedlivý soudce jest, * Bůh může ztrestat každým dnem.

Když opět hříšník brousí meč * a míří lukem napjatým,

sám na sebe tím chystá zbraň * a brousí šípy ohnivé.

Jen pohled' na něj: počal zlo, * těhotný zlobou zrodí lest.

Past vykopal a vyhloubil, * však do své jámy padne sám.

Narazí hlavou o svůj hřích, * o zločin lebku roztříští.

Já však chci Pána velebit, * že spravedlivě řídí svět
a hrát a zpívat chvalozpěv * na jméno Pána, Nejvyš-
šího!

V mezidobí

V. Za nocí jsem měl na paměti tvé jméno, Pane.

R. A zachovával jsem tvůj zákon.

následuje I. čtení

Žalm 8

k II. nokturnu: část 1.

Pane, náš vladaři, † podivuhodné je po celé zemi tvé
jméno, * velebnost svou jsi rozestřel po celém nebi!

Navzdory odpůrcům † již v ústech dětí a batolat
zjednal sis chválu, * že musí zmlknout, kdo zná jen
záští a pomstu.

Hledím-li na tvá nebesa, dílo tvých prstů, * anebo na
měsíc, na hvězdy, jak jsi je stvořil:

co tu je člověk – a přesto na něho myslíš! * Co tu je
smrtelník – a přesto se o něho staráš!

Učinil jsi ho jen o málo menším než andělé jsou, *
ověncil jsi ho slávou a ctí;

jeho jsi učinil vládcem nad dílem rukou svých, *
všechno mu k nohám položil:

ovce a dobytek všechen a navíc i polní zvěř, † na
nebi ptáky a v moři ryby a vůbec vše, * co se jen
hemží stezkami vod.

Pane, náš vladaři, * podivuhodné je po celé zemi tvé
jméno.

Žalm 9

k II. nokturnu: část 2.

Chci tě chválit, Pane, z celého svého srdce, * vyprávět chci o všech tvých podivuhodných skutcích.

Radovat se budu, s jásotem tebe vzývat, * hrát a zpívat budu, Nejvyšší, pro tvé jméno,

protože se stáhli mí nepřátelé zpátky, * zhroutili se všichni, zanikli před tvou tváří.

Vždyť ty sám ses ujal mé pře a mého práva, * zasedl jsi na trůn k spravedlivému soudu,

pohany jsi srazil a bezbožníky potřel, * navždy a na věčné věky vyhladils jejich jméno.

Zemřeli nepřátelé, v záhubu navěky padli, * vylidnils jejich města, památka jejich zašla.

Pán zato bude trůnit věčně, * k soudu si postavil svůj stolec.

Svět bude soudit spravedlivě, * rozsudek vyřkne nad národy.

Pán bude útočištěm slabých, * útlukem jejich v době bídy.

A budou v tebe důvěřovat * ti, kdo se znají k tvému jménu,

neboť kdo tebe hledá, Pane, * toho ty v nouzi neopouštíš.

Hrejte Pánu, jenž sídlí na Sióně, * mezi národy zvěstujte jeho skutky!

Mstítel krve, on ubohé má v mysli, * nikdy nezapomíná jejich nářků.

Pokračování žalmu 9

k II. nokturnu: část 3.

Smiluj se nade mnou, Pane, * shlédni na moji bídu,
co snáším od nepřátel, * vyved' mě od bran smrti!

Ať všechnu chválu tvou zpívám † v branách siónské
dcery * a nad tvou pomocí jásám.

Propadli pohané do jam, * které kopali jiným,
sami se lapili nohou * do léčky, kterou kladlí.

Tak se Pán projevil soudem: † neboť se polapil hříš-
ník * do díla vlastních rukou.

Do podsvětí ať se propadnou hříšní * s pohany, kte-
 ří na Boha zapomoínají,
ubožák nepadne ve věčné zapomenutí, * naděje nuz-
 ných nadobro nezajde nikdy.

Povstaň, Pane, ať pyšně nejásá člověk, * před tvou
 tváří ať jdou pohané na soud!

Uvrhni na ně, Pane, zachvění hrůzy, * ať zvědí náro-
 dy pohanů, že jsou jen lidé.

Pokračování žalmu 9

k II. nokturnu: část 4.

Proč jsi, Pane, tak daleko od nás, * proč se skrýváš za
časů tísně?

Hříšný tu zpupně chudáka mučí, * že padá do ná-
 strah, které mu schystal.

Hříšník se ještě svou chtivostí chlubí, * loupí a rou-
 há se, pohrdá Pánem.

Svévolník v duchu pyšně si říká: * „Netrestá – není
 Bůh!“ Tako on smýšlí.

Jemu se povede vždycky, co páchá, † na tvůj soud zdaleka nepomýšlí * a svým odpůrcům jenom se šklebí.

V duchu si říká: „Já neklesnu nikdy, * od rodu k rodu mě neštěstí mine.“

Ústa má plná klamu a křivdy, * na jazyku jen trýzeň a hoře.

Za humny sedá na číhané, † úkradkem vraždí nevinného, * očima slídí po chudáku.

V úkrytu číhá jak šelma v houští, † číhá, jak lapit ubožáka; * lapí ho, vtáhne ho do své sítě.

Shýbá se, krčí, po zemi plazí, * slabí tak padají do jeho moci.

V duchu si říká: „Bůh o tom neví, * odvrátil tvář, nic nemůže vidět.“

Vstaň, Pane! Bože, pozvedni ruku! * Nezapomínej na ubožáky!

Cožpak smí bezbožník pohrdat Bohem, * říkat si: „Však ty nepotrestáš...“?

Ty sám však vidíš strasti a muka, * hledíš, jak rukou svou se jich ujmout.

Na tebe vždy se spoléhá slabý, * ty jsi pomocník osiřelých.

Rámě přeraz hříšnému lotru, * potrestej špatnost, ať nadobro zajde!

Pán je králem na věky věků, * vymizí pohané z jeho země.

Touhu ubohých vyslyšels, Pane, * v srdci je sílíš
a sluchu jim přeješ,
sirotkům, stíhaným zjednávaš právo. * Člověk z hlíny
už nesmí nás děsit!

V mezidobí

V. Uprostřed noci vstávám, abych tě chválil.

R. Kvůli tvým spravedlivým rozhodnutím.

následuje II. čtení

Pak invitátor začne III. nokturno – viz v oddílu nokturn na
konci žaltáře, pak následuje:

V. Povstaň, Pane, ve své síle.

R. Tvé moci budeme zpívat a hrát.

Následuje chvalozpěv **Te Deum** laudámus
(latinsky, začíná představený), pak představený přečte úry-
vek evangelia, které uvede slovy:

V. Pán s vámi.

R. I s tebou.

Ze svatého evangelia podle ...

Po zakončení odpoví všichni **Amen**, následuje chvalozpěv

Te decet laus (latinsky, začíná představený)

a po skončení hymnu vyzve **Modleme** se a přednese pří-
slušnou oraci, zakončenou odpovědí všech: **Amen**.

Zakončení orací pro vigilie, laudy a nešpory:

Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť
on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po
všechny věky věků.

Nebo:

Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kra-
luje po všechny věky věků.

Nebo:

Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otce v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

V. Pán s vámi.

R. I s tebou.

Poté se ostatní skloní směrem k představenému a ten udělí požehnání slovy:

Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec † i Syn † i Duch † svatý.

Na jeho zakončení odpoví všichni **A**men.

Představený V. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Představený V. Ať Boží pomoc zůstává stále s námi.

R. A s našimi nepřítomnými bratry.

Představený V. Ať duše věrných zesnulých odpočívají skrze Boží milosrdenství v pokoji.

R. Amen.

I. PONDĚLÍ K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Pojďme, * jásejme v Pánu.

Žalm 10

k I. nokturnu: část 1.

K Pánu se utíkám! Jak smíte říkat: * „Raději do hor ulet jako pták.

Hle, hříšníci už napínají luky, † už přikládají na těti-vu šíp, * střílejí ve tmě proti poctivým.

Jestliže základy jsou otřeseny, * co spravedlivý tady dokaže?“

Pán však, ten sídlí ve svém svatém chrámě, * jeho trůn je na nebesích,

jeho oči hledí dolů, * jeho zrak nás lidi zkoumá.

Pán zkouší bezbožné i spravedlivé: † Kdo lne k nási-
lí a křivdě, * toho z duše nenávidí.

Ať na hříšné dští uhlíky a síru, * žhavý vítr jim dá
v úděl!

Protože Pán je vskutku spravedlivý, † rád má spra-
vedlivé skutky, * zbožní spatří jeho tvář.

Žalm 11

k I. nokturnu: část 2.

Pomoz, Pane! Málo, stále mín je zbožných, * věrnost
mezi lidmi už se ztratila.

Jeden druhého tu slovem obelhává, * mluví klam-
ným rtem a srdcem dvojakým.

Kéž Pán zahubí ta všechna lživá ústa, * jazyky, co
mluví opovážlivě,

ty, co říkají: „Svým jazykem jsme mocní! * V našich
ústech síla, kdo je nad námi?“

Utišení slabí, nařikají chudí, † proto praví Pán: „A
nyní povstanu, * opovrženému spásu přinesu!“

Každé slovo Páně, to je slovo ryzí, * čisté stříbro pro-
šlé žárem sedmerým.

Ty jsi, Pane, při nás, ty nás ochraňuješ, * Před tím plemenem nás navždy zachráníš,
i když bezbožníci pyšně vykračují * a když mají vrch vždy jen ti nejhorší.

Žalm 12

k I. nokturnu: část 3.

Jak dlouho, Pane, chceš mne zapomínat? Navždy? *
Jak dlouho ještě chceš mi ukrývat svou tvář?

Jak dlouho ještě mám se v hloubi duše trápit, **†** jak dlouho den co den se hořem v srdci hrýzt? * Jak dlouho nepřítel se nade mnou má pyšnit?

Shlédni sem, slyš mě, slyš, můj Pane, Bože můj! * Oči mi rozjasni, ať neusnu až k smrti!

Ať nesmí trýznitel se chlubit: „Už ho mám!“ * Ať nezajásají odpůrci nad mým pádem!

Vždyť já se spoléhám jen na tvé slitování! **†** Ať nad tvou pomocí mé srdce zaplesá! * Za všechno dobro pak já Pánu chvály vzdám.

Žalm 13

k I. nokturnu: část 4.

Říká si bláhovec: „Není Boha!“ **†** Zkažení jsou a hnusně si vedou, * nikdo už není, kdo konal by dobro.

Pán hledí z nebes na lidské syny, * zda je kdo moudrý a hledá Boha.

Všichni jsou zbloudilí, zkažení vesměs, * nikdo už, nikdo z nich nekoná dobro.

Nepřijdou k rozumu, kdo pášou křivdy, † kdo můj lid hltají jako kus chleba? * Nemají v úctě jméno Páně;

přesto se jednou roztřesou strachy: * Bůh stojí při lidu spravedlivém!

Chudáku chcete záměry hatit, * Pán je však jeho útočištěm.

Kdo ze Siónu Izrael spasí? † Až Pán změní osud svého lidu, * zajásá Jákob, zaraďuje se Izrael.

V mezidobí

V. Raduj se v Pánu.

R. A dá ti, oč prosíš ve svém srdci.

následuje I. čtení

Žalm 14

k II. nokturnu: část 1.

Kdo, Pane, smí v tvém stánku dlít, * přebývat na tvé svaté hoře?

Kdo životem jde bez poskvrn, * je řádný, upřímného srdce,

kdo neukřivdí jazykem, † bližnímu svému neuškodí, * souseda svého nehanobí,

kdo boha prázdným pohrdá, * zato si váží bohabojných,

kdo, i když ztrácí, drží slib: * svých peněz neužívá k lichvě

a proti zájmům nevinného † ničím se nedá podplatit. * Kdo žije tak, je provždy pevný.

Žalm 15

k II. nokturnu: část 2.

Zachovej mě, Bože, doufám v tebe. * Říkám Pánu:
„Jenom tys mé blaho!“

Mám potěšení jen na svatých * v zemi na těchto
vznešených.

Na nic jsou všichni bozi země, * ať je slaví jejich cti-
telé,

ať si svoje modly rozmnožují! † Nepodám jim oběť
krvavou, * nikdy jejich jména nevyřknu!

Pán je vše, co mám, on je můj úděl. * Osud můj máš
v rukou jenom ty!

V zemi překrásné já mám svůj podíl, * z hloubi bla-
ží mě mé dědictví.

Dobrořečím Pánu, že mi radí, * že mi k srdci mluví
za noci.

Upínám své oči stále k Pánu, * je-li při mně, nezako-
lísám.

Srdce mé se těší, duše jasá, * ba i tělo trvá v bezpečí.

Nezanecháš v podsvětí mou duši, † nedopustíš, aby
měl tvůj věrný * v temnou říši mrtvých pohlížet.

Stezku života mi ukazuješ: † naplněnou radost před
tváří, * po tvé pravici slast navěky.

Žalm 16

k II. nokturnu: část 3.

Slyš, Pane, Spravedlivý, slyš můj hlas, * vyslyš mou
prosbu ze rtů, které nelžou!

Jen od tebe ať vyjde rozsudek, * tvé oči samy vidí, co je právo.

Kdybys mé srdce zkoušel za noci, † zkoumal mě do dna, ohněm tříbil mě, * nepravost žádnou na mně nenalezneš.

Má ústa nehřeší, jak bývá zvyk, * já jenom podle slov z tvých rtů se řídím.

Já kráčím po cestě tvých zákonů, * má noha na tvé stezce nekolísá.

Já k tobě volám, Bože, vyslyš mě! * Sluch ke mně nakloň, vyslechni mé slovo!

Učiň mi, Pane, div své milosti, † zachraň ty, kdo se k tobě utíkají, * před těmi, kdo se vzpouzejí tvé ruce!

Pokračování žalmu 16

k II. nokturnu: část 4.

Jak zřítelnici v oku svém mě střež * a v bezpečí mě ukryj pod svá křídla,

před bezbožníky, co mě skličují, * před nepřáteli, co mě krutě tísní.

Jest jejich srdce tukem zarostlé * a ústa mají plna zpupných řečí.

Číhají na mne, obstupují mě, * očima měří, jak mě svalit na zem;

jako když lev se chystá na kořist, * nebo lví mládě, které číhá v skrytu.

Povstaň už, Pane, sraz ho, hříšníka, * svým mečem chraň můj život před rouhačem!

Svou rukou, Pane, chraň mě před lidmi! * Ať jejich život vezme bídný konec!

Tím, cos jim přisoudil, jim naplň břich, † ať mají dost i jejich synové * a ještě zbytky nechají svým dětem!

Já spravedlivý spatřím však tvou tvář; * až procitnu, tvůj zjev mě bude sytit.

V mezidobí

V. Řekl jsem: Pane, smiluj se nade mnou.

R. Uzdrav mou duši, neboť jsem zhřešil proti tobě.
následuje II. čtení.

následují litanijní prosby **Kyrie** eleison, **Kriste** eleison,
Kyrie eleison.

Pak se každý potichu modlí modlitbu **Otče** náš. a hebdomadář zakončí **a** neuved' nás v pokušení. a ostatní odpoví **ale** zbav nás ode zlého. Pak hebdomadář přednese výzvu **V.** Pán s vámi. **R.** I s tebou. nebo, pokud není kněz či jáhen, **V.** Pane, vyslyš mou modlitbu. **R.** A mé volání k tobě přijď. a vyzve **Modleme** se a přednese příslušnou oraci, zakončenou odpovědí všech **Amen**.

V. Pán s vámi. **R.** I s tebou. nebo, pokud není kněz či jáhen, **V.** Pane, vyslyš mou modlitbu. **R.** A mé volání k tobě přijď. Pak hebdomadář přednese

V. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Hebdomadář **V.** Ať Boží pomoc zůstává stále s námi.

R. A s našimi nepřítomnými bratry.

Představený **V.** Ať duše věrných zesnulých odpočívají skrze Boží milosrdenství v pokoji.

R. Amen.

I. ÚTERÝ K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitatoria

Oslavujme Boha, * naši spásu.

Žalm 17

k I. nokturnu: část 1.

S láskou tě vyznávám, Pane, má sílo! * Pane, má ská-
lo, má tvrzi, má spáso,

ty jsi můj Bůh, můj hrad, kde se skryji, * ty jsi můj
štíť a záchrana moje!

Úpěnlivě volal jsem k Pánu, * osvobodil mě od ne-
přátel!

Smrťící vlny mě zalily, * příboje zkázy mě plnily dě-
sem.

Osidla temnot mě ovila, * smyčky smrti se nade
mnou zdrhly.

K Pánu jsem volal v úzkostech, * k Bohu jsem křičel
o záchranu.

Ze svého chrámu slyšel můj hlas, * k jeho uším do-
šel můj nářek.

A tu se zachvěla, pohnula zem, **†** v základech hor se
zakolísala, * jak ve svém hněvu jí otřásal Pán.

Z jeho nozder valil se dým, **†** z jeho úst šlehal sžíra-
vý plamen, * řeřavé uhlíky sršely z něj.

Nachýlil nebe a sestoupil níž, * s černými mračny
pod nohama.

Na cherubovi přilétal, * na perutích vichru se sná-
šel.

Celý se halil v temnotách, * ve stanu z tmavých vod
a mraků.

Ze záře, která před ním šla, * padaly kroupy a řeřa-
vé uhlí.

Nebesa rachotem rozehřměl Pán, * hlasem svým
Nejvyšší zaburácel.

Vysílal šipy do všech stran * blesky metal a kolko-
lem sršel.

I bylo vidět až na mořské dno, * obnažily se zákla-
dy země,

když ty jsi, Pane, zahrozil, * zadul vichřicí svého
hněvu.

Pokračování žalmu 17

k I. nokturnu: část 2.

Pro mne však z výšin svou pravicí sáhl, * vyzdvihl
mě z té záplavy vodní,

vyrval mě z rukou mých nepřátel, * z přesily moc-
ných nenávistníků.

Vrhli se na mne v můj neblahý den, * Pán mi však
přispěchal na ochranu.

Na volný prostor vyvedl mne, * zachránil, v kom
našel zalíbení.

Tak pro mou nevinnost učinil Pán, * splatil mi za to,
že mám ruce čisté;

za to, že po cestách Páně jsem šel, * od svého Boha
neodpadl.

Vskutku jsem všech jeho příkazů dbal, * zákony jeho jsem neodmítal.

Zůstal jsem před ním bez viny, * chránil se bedlivě před proviněním.

Odplatil Pán mou nevinnost, * neboť viděl, že ruce mám čisté.

K věrnému, Pane, jsi věrný i ty * a s dobrým jednáš dobrotivě.

Čistému odplácíš čistotou, * k chytrákům jsi však opatrný.

Tak chráníš od zhouby pokorný lid, * pohledy zpupné však pokořuješ.

Ano, má svítlna, Pane, jsi ty. * Bůh můj mé temnoty ozařuje.

S tebou ztékám valy a zdi, * se svým Bohem přeskočím hradby.

Bůh, Boží cesta je dokonalá † výroky Páně tříbeny v ohni, * on je štít všech, kdo v něm hledají spásu.

Vždyť kdo je Bůh než jedině Pán, * kdo nežli sám náš Bůh je skalou?

Bůh, který silou mě opásal, * cestu mou ochránil od úhony.

Jelení hbitost mým krokům dal, * on mi dal kráčet po výšinách.

Pokračování žalmu 17

k I. nokturnu: část 3.

Ruce mé učil bojovat, * paže mé napínat kovové luky.

Svou pomoc dals mi za můj štít, † pravice tvá mě podepírá, * silným mě činí, že ty jsi se mnou.

Volnou cestu mým krokům jsi dal, * abych si kotník nepodvrtl.

Nepřátele jsem dohonil, * necouvl, až jsem je pobil.

Tak jsem je srazil, že nevstanou víc, * Zůstali ležet u mých nohou.

To tys mě k boji opásal silou, * podlehout dals mým protivníkům,

zahnals mé odpůrce na útěk, * dopřáls mi za jejich zášť je zničit.

Nadarmo křičeli o pomoc, * volali k Pánu a nevysly-
šel je.

Rozdrtil jsem je na pouhý prach, * rozšlápl jako na
cestě bláto.

Tys mě vytrhl z přečetných vojsk, * tys mi dal vládu
nad národy.

Podrobil se mi i neznámý lid, * poslušni jsou, jen za-
slechnou o mně.

Cizinci s bázní mi vzdávají hold, * s chvěním své
hradby opouštějí.

Pán žije! Chvála buď Skále mé! * Veleben budiž Bůh,
má spása!

Bůh, jenž mi pomáhá k odplatě, * který mi národy
podrobuje!

Před odpůrci mě zachránil, † vyzdvihl nad všechny
nepřátele, * vytrhl z rukou násilníka.

Za to tě v národech oslavím, * písňemi, Pane, tvé jméno chci chválit.

Pán svému králi byl milostiv, † vyvýšil svého Poma-
zaného, * Davida i jeho potomstvo na věky.

Žalm 18

k I. nokturnu: část 4.

O Boží slávě vypravuje nebe, † obloha hlásá díla
jeho rukou, * den dni to říká, noc to šeptá noci.

Není to ani řeč a nejsou to slova: * hovoří takto hla-
sem nepostižným.

Ten hlas však prostupuje celou zemi, † zní mluva
nebes na sám konec světa, * až tam, kde slunci vy-
budoval stan.

Z něho pak slunce vychází jako ženich, * těší se jako
běžec před závodem.

Vychází od jednoho konce nebes † a běží zas až na
opačný konec, * před jeho žářem nic se neschová.

Zákon Páně je dokonalý, on posiluje duši, * svědec-
tví jeho spolehlivé, dá moudrost nevědomým,

vyroky Páně přímočaré, jsou srdci potěšením, * a při-
kázání Páně jasná, v nich oči prohlédají.

A bázeň před Pánem je ryzí, trvalou stálost dává, *
a soudy Páně pravda sama a vždycky spravedlivé.

Jsou vzácnější než zlatá ruda, než ryzí zlato v hal-
dách, * jsou lahodností sladší medu a prýstícího
plástu.

Proto tvůj služebník dbá jejich rady, * má hojnou od-
měnu, kdo se jich drží.

Ale kdo vždycky postihne svou chybu? * Očišť mě tedy od vin nevědomých

a uchraň svého služebníka pýchy, * ať ona nemá vrchu nade mnou!

Tak jenom zachovám se bez úhony * a těžkých prohřešků se vystříhám.

Kéž slova úst mých, Pane, se ti líbí, † kéž k tobě dosáhne hlas mého srdce, * Pane, má skálo a můj zachránce!

V mezidobí

V. Přinášej Bohu oběť chvály.

R. Plň Nejvyššímu své sliby.

Žalm 19

k II. nokturnu: část 1.

Kéž Pán tě vyslyší v dnech sklíčenosti! * Ochraň tě jméno Boha Jákobova!

Kéž ti svou pomoc pošle ze svatyně, * kéž ti svou podporu dá ze Siónu!

Kéž na tvé oběti se rozpomene, * kéž ve tvé žertvě najde zalíbení!

Kéž dá ti, po čem tvoje srdce touží, * kéž vyplní tvůj každý dobrý záměr!

A budem jásat nad pomocí Páně † a oslavovat jméno svého Boha! * Jenom ať Pán tvé všechny prosby splní!

Teď vím, že svému Pomazanému: Pán dává vítězit * a z výšin nebes svou pravicí mu spěchá na pomoc.

Jedni jsou silní vozbou, druzí jízdou, * ale my jménem Pána, našeho Boha.

Tamti se ovšem zhroutili a padli, * kdežto my stojíme a vytrváme!

Pane, chraň krále, vítězství mu daruj, * vyslyš nás v den, kdy k tobě voláme!

Žalm 20

k II. nokturnu: část 2.

Pane, z tvé síly se raduje král, * nad tvou pomocí hlasitě jása.

Vyplnils toužení jeho srdce, * z jeho úst prosby jsi neoslyšel.

Ba, tys ho předešel milostí zdaru, * korunu zlatou mu na hlavu vsadil.

Prosil tě o život: dal jsi mu darem * délku dní života na všechny věky.

Veliká jest jeho sláva dík tobě, * tys jej vznešenou nádherou oděl.

Činíš ho věčným požehnáním, * z pohledu svého jej radostí plníš.

Neboť král v Pána důvěru skládá, * Nejvyšší nedá mu zakolísat.

Všechny tvé odpůrce najde tvá ruka, * pravice tvoje tvé nenávistníky.

Strávit je necháš jak v plamenné peci, * až jim dáš pohlédnout do své tváře.

Pán ať je zahubí ve svém hněvu, * ať je všechny po-hltí oheň!

Ze země vyhladiš potomstvo jejich, * rod jejich z lidského společenství!

I kdyby kuli úkladné plány, * nic proti tobě nepořídí;

neboť je obrátíš na útěk všechny, * jenom co na ně zamíříš lukem.

Povstaň, Pane, v celé své moci! * Zapějeme chvalozpěv na tvoji sílu!

Žalm 21

k II. nokturnu: část 3.

Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil? * Tak vzdálen jsi mým nářkům a mým prosbám!

Můj Bože, volám za dne, – neodpovíš, * za noci, – nedocházím utišení.

Ty však jsi svatý, ve svatyni sídlíš, * ve chvalozpěvech Izraele trváš.

Otcové naši doufali jen v tebe, * doufali v tebe, tys je vysvobodil;

volali k tobě, byli zachráněni, * doufali v tebe, neupadli v hanbu.

Já však jsem už jen červ, ne ani člověk, * pro posměch lidem, davu k pohrdání.

Všichni, kdo na mě hledí, se mi smějí, * rty sešklebují, potřásají hlavou:

„**S**věřil se Pánu, – ať ho vysvobodí; * ať ho teď zachrání, když ho má v lásce.“

Vždyť jenom tys mě vyvedl už z lůna, * tys mi dal úkryt na matčiných prsou,

na tebe odkázán jsem od zrození, * jen tys můj Bůh už od matčina klína.

Nevzdaluj se mi, když se blíží muka, * a nikde ni-
kdo, aby pomohl!

Pokračování žalmu 21

k II. nokturnu: část 4.

Obklopuje mě množství býků, * bašanští tuři sevře-
li mě,

své chřtány na mě otvírají * jako lvi krvelačně řvou-
cí.

Celý se roztékám jak voda, * kosti se ve mně rozpo-
jují

a moje srdce jako z vosku * rozpouští se mi uvnitř
těla.

Hrdlo už jako střep mám vyschlé † a jazyk na patro
se lepí, * do prachu smrti jsi mě vrhł.

Smečka zlých psů mě obkličuje, * zločinná tlupa sto-
jí kolem.

Ruce mi prořali i nohy, † všechny své kosti mohu
spočíst, * a oni na mne krutě civí.

Rozdělují si moje šaty, * metají kostky o můj oděv.

Ty, Pane, však mi nebud' vzdálen! * Ty mi přijď na
pomoc, má sílo!

Zpod meče vytrhni mou duši * a z drápů lýtých psů
můj život!

Ze lvího chřtánu vysvobod' mě † a zachraň před tu-
řími rohy! * Vyslyš mě, vyslyš ubohého!

Vyprávět budu o tobě svým bratřím, * ve shromáždění velebit tě budu.

Kdo bojíte se Pána, velebte jej, † slavte jej všichni z Jákobova kmene, * chvějte se před ním, děti Izraele!

Protože nepohrdl poníženým, * nezošklivil si bídu nebožáka,

tvář před ním neskryl, ale vyslyšel ho, * když k němu v bídě úpěl o pomoc.

Tys cíl mé chvály v shromážděné obci, * své sliby splním před ctiteli Páně:

Chudobní najedí se do sytosti † a chválit budou Pána, kdo jdou za ním, * ať jejich srdce věčné věky žije!

Rozpomenou se všechny kraje země, † vrátí se k Pánu všechny lidské rody * a s uctíváním padnou před ním na tvář.

Neboť jen Pánu patří kralování, * jeho je všechna vláda nad národy.

Jemu ať klanějí se mocní země, * vzdávají úctu ti, co v hlíně leží!

I moje duše pouze jemu žije, * všechno potomstvo mu bude sloužit.

Všem příštím o Pánu se bude zpívat, † budoucím hlásat jeho spravedlnost: * neboť tak veliké je dílo Páně.

V mezidobí

V. Bože, svým životem jsem zvěstoval tebe.

R. Mé slzy jsi před svůj zrak položil.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

I. STŘEDA K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Ve tvých rukách, Pane * jsou všechny končiny země.

Žalm 22

k I. nokturnu: část 1.

Pán je můj pastýř: nemám v ničem nouzi. † Na tiché, svěží pastviny mě vodí, * k pramenům, kde si mohu odpočinout.

Mé duši dává svěžest, provází mě * po správných cestách, věren svému jménu.

I kdybych vešel do rokliny temnot, † zlého se neděsím: vždyť ty jsi se mnou. * Tvá hůl a kyj jsou pro mne ochranou.

Před očima mých nepřátel k jídlu mi prostíráš, * hlavu mi mažeš olejem, má číše přetéká.

Štěstí a přízeň u mne jsou, až pokud budu žít, * v Pánově domě přebývám do časů nejzazších.

Žalm 23

k I. nokturnu: část 2.

Pánu zem patří se vším, co nese, * jeho je svět i vše, co v něm žije.

Sám jej založil nad oceány, * upevnil nad tekoucími proudy.

Kdo smí vstoupit na horu Páně, * stanout na jeho svatém místě?

Ten, kdo má čisté ruce i srdce, * neklame, nepřísahá křivě.

Dostane od Pána požehnání, * u Boha Zachránce nalezne pomoc.

To je rod těch, kdo hledají Pána, * hledají tvář Boha Jákobova.

Zvyšte se ještě, vy brány, † zvětšte se, pradávné vjezdy, * pro příchod slavného krále!

„**K**do je ten král tak slavný?“ † Pán, jenž je silný a mocný, * Pán, který mocný je v boji.

Zvyšte se ještě, vy brány, † zvětšte se, pradávné vjezdy, * pro příchod slavného krále!

„**K**do je ten král tak slavný?“ † On, Pán zástupů věčných, * On, král věčné slávy!

Žalm 24

k I. nokturnu: část 3.

K tobě, Pane, pozdvihuji duši, * k Bohu svému. V tebe důvěřuji,

ty mi nedej v hanbě ztroskotat, * ať se nepřátelé neradují!

Nezahanbíš ty, kdo hledí k tobě, * zahanbeni ať jsou nevěrní!

Ukazuj mi, Pane, svoje cesty, * uč mě kráčet tvými stezkami.

K věrnosti mě ved' a poučuj mě, * neboť jenom ty jsi Bůh mé spásy,

v kterého já denodenně doufám * pro tvou, Pane, věčnou dobrotivost.

Vzpomeň, Pane, na své slitování, * milost svou, jež trvá od věků!

Zapomeň mých provinění z mládí, * v lásce své se na mne rozpomeň!

Pán je plný dobroty a přímý, * ukazuje cestu bloudícím,

utlačeným dopomáhá k právu, * ponížené vodí k cestám svým;

jeho cesty – pravdivost a věrnost * těm, kdo plní úmluvu a řád.

Proto, Pane, odpusť pro své jméno, * odpusť mi můj převeliký hřích!

Kdo je člověk, jenž se bojí Pána? * Tomu Pán dá správnou cestou jít,

ten se bude těšit blahobytu, * zemi zdědí v úděl jeho rod.

Rada Páně těm, kdo se ho bojí, * jeho úmluva je osvítí.

Moje oči stále hledí k Pánu, * on mé nohy z léček vyprostí.

Ke mně obrať se, dej slitování, * vždyť jsem ubohý a zcela sám.

Ulev mému stísněnému srdci, * vyved' mě už z mého sklíčení!

Pohled' na můj žal a plahočení, * všechny moje hříchy odpusť mi!

Pohled' na mé četné nepřátele, * jakou krutou mají ke mně zášť!

Ochraňuj mou duši, vysvobod' mě, * nezahanbi mě v mém doufání!

Kéž mě chrání nevinnost a věrnost, * neboť k tobě, Pane, pohlížím.

Vysvobod', můj Bože, Izraele * ze všech jeho souže-
ní a běd!

Žalm 25

k I. nokturnu: část 4.

Pro bezúhonnost mou mi, Pane, zjednej právo, * bez zakolísání jsem důvěřoval v Pána.

Zkoumej mě, Pane můj, a podrob mě své zkoušce, * až do dna prozpytuj mé ledví a mé srdce.

Vždy měl jsem na očích tvou milost, * cestou tvé pravdy kráčel jsem,

nevysedával s falešníky * a nestýkal se s pokrytci.

Mám odpor k shromáždění hříšných * a s bezbožní-
ky nesedám.

Myji si ruce v nevinnosti, * chodím kol tvého oltáře,
abych ti nahlas díky vzdával, * tvé velké divy opě-
val.

Miluji, Pane, dům, kde býváš, * místo, kde sídlí slá-
va tvá.

Nezahlad' s hříšníky můj život, * s vražedníky mě
nezahub!

Na jejich rukou zločin ulpěl, * pravice plna úplatků.

Ale já žiji bez úhony, * zachraň mě, milostiv mi
bud'!

Nohou se držím rovné cesty, * před obcí Pána vele-
bím.

V mezidobí

V. Vyšli, Bože, svou moc.

R. Upevni, Bože, to, co jsi v nás vykonal.

Žalm 26

k II. nokturnu: část 1.

Pán je mé světlo a spása, * koho měl bych se bát,

Pán je záštita pro můj život, * před kým se trást?

Když se na mne zločinci * vrhnou a chtějí mě drá-
sat,

sami, ti zavilí neprátele, * klopýtnou k pádu.

I když mě obklíčí vojskem, * mé srdce se nevyděsí,

i kdyby svedli proti mně válku, * v důvěře trvám.

Jen jedno jediné na Pánu * žádám, po jednom tou-
žím:

abych směl v Pánově domě * přebývat po celý život,

na jeho dobrotu patřit, * z něho se ve chrámě těšit.

Vždyť on v čas nouze mě bezpečně * skryje v svém
posvátném domě,

ve svém stanu mě zaštítí, * na svou horu mě zdvih-
ne.

Nad své odpůrce vůkol teď * vysoko pozvedám hla-
vu,

do jeho stánku s jasotem * přináším děkovnou oběť,

Pánu zde budu radostně * zpívat a k oslavě hrát.

Pokračování žalmu 26

k II. nokturnu: část 2.

Slyš mé hlasité volání, Pane, * vyslyš mě, smiluj se nade mnou!

V srdci mám tvoje přikázání: * „Hledejte tvář mou!“ – a hledám tvou tvář.

Proto svou tvář mi neukrývej, * věrnému svému se nevzдалuj s hněvem.

Tys byl má pomoc, neodmítej mě, * neopušť, Bože spásy mé!

Kdyby mě opustil otec i matka, * přijme mě pod svou ochranu Pán.

Ukaž mi, Pane, svou cestu a ved' mne * navzdory od-půrcům po cestě přímé.

Nenech mě na pospas nepřátelům, † když stojí proti mně falešní svědci, * v zášti mi hrozí záhubou.

Jistotně doufám v dobrotu Páně, * spatřím ji v zemi žijících.

Na Pána hled' a zůstaň silný, * s pevnou myslí na Pána hled'!

Žalm 27

k II. nokturnu: část 3.

K tobě volám, Pane, moje skálo, † neodvrať se mlčky, neoslyš mě, * abych nebyl jak ti pohřbení.

Slyš hlas mého nářku, když tě volám, * ruce vzpí-
nám k tvému svatostanu!

S hříšníky a zločinci mě nesmeť: † mluví s bližním laskavými slovy, * ale ve svém srdci tíhnou k zlému.

Těm jen odplat' podle jejich skutků, * podle hanebností, které pášou,

splat' jim podle díla jejich rukou, * ať se jejich zloba vymstí na nich!

Nedbají na počínání Páně, * bez úcty jsou k dílu jeho rukou.

Za to všechno Pán je srazí k zemi, * takže nikdy znova nepovstanou.

Sláva Pánu, že mé prosby slyší! † Pán je moje síla a můj štít, * na něho se spoléhá mé srdce.

Pomohl mi, srdce zajásalo, * chvalozpěvem chci mu děkovat.

Pán je všemu svému lidu sílou, * spásou svému Pomazanému.

Stálou pomocí buď svému lidu, † požehnáním svému dědictví, * voď je k pastvě, pečuj o ně provždy!

Žalm 28

k II. nokturnu: část 4.

Vzdejte Pánu, Boží děti, * vzdejte Pánu čest a slávu!

Vzdejte poctu jmenu Páně, * Pánu v svatyni se klaňte!

Hlas Páně nad vodami, * Pán nad veškerým vodstvem.

Hlas Páně s velkou mocí, * hlas Páně majestátný.

Hlas Páně tříští cedry, * libanské cedry tříští.

Liban jak býček hopsá, * Sirjon jak mladý buvol.
Bůh přemocný to hřímá, * hlas Páně srší ohněm.
Hlas Páně třese pouští, * Pán třese pouští Kadeš.
Hlas Páně duby shýbá, † Pán prokleštuje lesy * a v je-
 ho chrámu všichni volají: Sláva!
Pán trůnil dávno nad potopou, * Pán trůní jako král
 všech věků.
Pán ať dá svému lidu sílu, * Pán ať svůj národ žeh-
ná mírem!

V mezidobí

V. Mé rty se zaraďují, když ti budu zpívat.

R. I má duše, kterou jsi vykoupil, Pane.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

I. ČTVRTEK K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Klaňme se Pánu, * neboť on sám nás učinil.

Žalm 29

k I. nokturnu: část 1.

Chválím tě, Pane, že jsi mě vytáhl z hlubin, * žes
 mým odpůrcům nedopřál nade mnou jasat.

Pane, můj Bože, k tobě jsem o pomoc volal, * a tys
 mně chorému opět navrátil zdraví.

Tys mě, Pane, vyvedl z propasti smrti, * k životu
 vrátil z řad těch, kdo k hrobu se kloní.

Pánu zpívejte chvály, kdo jste mu věrní, * vzdávejte díky jeho svatému jménu!

Hněvá se chvilku a laskav je pro celý život, * i když z večera pláčeš, ráno už jásáš.

Za dnů, kdy jsem spoléhal na svoje šťěstí, * myslíval jsem si: však já už nepadnu nikdy.

Držels mě na hoře bezpečí, předobry Pane; * jen však jsi zakryl svou tvář, a dolehla hrůza.

Tehdy, Pane, jsem začal o pomoc volat, * ke svému Bohu jsem křičel o slitování.

„**N**ač ti bude má krev, co získáš mou smrtí? * může tě velebit prach a hlásat tvou věrnost?

Vyslyš mě, Pane, měj ke mně milosrdenství! * Jenom ty, Pane, zůstaň mou pomocí stálou!“

A tys můj nářek obrátil v jásavý tanc, * svléklš můj smuteční šat a oděl mne v radost,

abych ti ze srdce zpíval a neustal nikdy, * Pane, můj Bože, navěky budu tě chválit.

Žalm 30

k I. nokturnu: část 2.

V tobě mám, Pane, své útočiště, † nedopusť, abych byl zahanben provždy! * Spravedlivý jsi, vysvobod mě!

Sluch ke mně nakloň, rychle mě zachraň, † buď mou skálou, kde najdou svůj úkryt, * pevným hradem, který mě chrání!

Neboť ty jsi můj hrad a má skála, * ved' mě a provázej pro své jméno!

Zachraň mě ze sítí nastražených, * vždyť jenom ty jsi mé útočiště.

Svého ducha ti do rukou vkládám, * spasíš mě, Pane, Bože věrný!

V zášti máš ty, kdo ctí nicotné modly, * já však mám důvěru jedině v Pána.

Zajásám, zaplesám nad tvou láskou, † nad tím, že na moji bídu shlédl, * že ses mě ujal v mé tísňivé nouzi,

že jsi mě nevydal nepřátelům, * že jsi mě vyvedl na volný prostor.

Smiluj se, Pane, nade mnou v tísni, * oči mám hořem zakaleny,

ve stálých útrapách plyne můj život, * léta má míjejí v hořekování,

zármutkem chřadnou všechny mé síly, * údy mi slabostí podklesávají.

Pro smích jsem všem svým nepřátelům, † pro blázný sousedům, přátelům pro strach, * jak mě kdo potká, přede mnou prchá.

Z paměti lidí jsem zmizel jak mrtvý, * stal jsem se pohozeným střepem.

Slyším šuškáni davu a hrozby, † spolu se proti mně umlouvají, * ukládají mi o holý život.

Pokračování žalmu 30

k I. nokturnu: část 3.

Já však se spoléhám na tebe, Pane, * „ty jsi můj Bůh,“ ti s důvěrou říkám.

Pouze v tvých rukou je celý můj osud: * vyrví mě těm, kdo mě pronásledují!

Rozjasni tvář nad svým služebníkem, * zachraň mě ve svém milosrdenství!

Nenech mě zahanbit, když jsem tě vzýval! † Zahanbi, Pane, bezbožníky, * umlč je, uvrhni do podsvětí!

Ať už se zavřou prolhaná ústa, † která si troufají na spravedlivé, * hovoří o nich s posměšnou pýchou.

Jak je velká tvá dobrota, Pane, * kterou máš pro ty, kdo se tě bojí,

kterou jsi přichystal pro ty všechny, * kdo se před lidmi utekou k tobě!

Držíš je pod ochranou své tváře, * kryješ je před lidským hanobením,

pod svou střechou jim úkryt dáváš * před zlobou jazyků utrhačných.

Chvála buď Pánu za divy lásky, * které mi prokázal za útisku.

Zatímco já jsem si v úzkosti říkal: * už jsem zapuzen od tvých očí,

ty jsi přece jen slyšel můj nárek, * s jakým jsem k tobě o pomoc volal.

Milujte Pána vy, kdo jste zbožní! * Neboť své věrné Pán vždy chrání;

zato však těm, kdo jednají zpupně, * plnou měrou za pýchu splatí.

Buďte silní a stateční srdcem * všichni, kdo máte důvěru v Pána.

Žalm 31

k I. nokturnu: část 4.

Šťasten, komu odpuštěna nepravost * a už je přikryt jeho hřích!

Šťastný člověk, jehož Bůh již neviní * a v jehož duši není klam.

Když jsem mlčel, byl jsem sžírán do kostí * po celé dny jsem bědoval.

Dnem i nocí mě tvá ruka tížila, * až na troud jsem byl vyprahlý.

Konečně jsem se ti přiznal k špatnosti, * své bloudění jsem nesmlčel.

Řekl jsem si: „Vyznám před Pánem svůj hřích!“ * A tys mi vinu odpustil.

Proto ať se každý, kdo tě vyznává, * jen k tobě modlí v soužení.

Kdyby spousty vod se zvedly v zátopu, * až k němu nikdy nestoupnou.

Tys mé útočiště, uchráníš mě běd, * svou záchranou mě rozjásáš.

„Poučím tě, ukážu ti, kudy jít, * radu i ochranu ti dám.“

Nebud' jak ten hloupý mezek nebo kůň, † které zkrotí jenom uzda s udidlem, * jinak je nepřitáhneš blíž.

Bezbožný je vydán mnoha trápením, † ale toho, kdo má k Bohu důvěru, * on zahrne svou milostí.

Radujte se z Pána, kdo jste spravedliví, * jásejte, kdo jste upřímní!

V mezidobí

V. Bože, tvá cesta vede ve svatosti.

R. Který bůh je tak veliký jako Bůh náš?

Žalm 32

k II. nokturnu: část 1.

Jásejte vstříc Pánu, spravedliví, * zbožným sluší vroucí chvalozpěv.

Oslavujte Pána při citeře, * rozezvučte harfu mnoha strun!

Zazpívejte Pánu novou píseň, * doprovodte jasot zvučnou hrou!

Neboť pravdivé je slovo Páně, * spolehlivé vše, co on činí.

Spravedlnost, právo vždy má v lásce, * milost Páně naplňuje zem.

Slovem Páně stvořeno je nebe, * zástup nebes dech jeho úst.

Vody moří jako v měchu jímá, * v hojné zásobě má pravodstvo.

Pánu ať se koří celá země, * tvorstvo světa ať se před ním chví!

Vždyť co řekne Pán, se ihned stane, * co on poručí, to rázem jest.

Plány pohanů Pán rozmetává, * maří, co si smyslí národy.

Na věky však trvá vůle Páně, * z rodu na rod jeho záměry.

Šťastný národ, jemuž Pán je Bohem, * lid, * ježž on si za svůj vyvolil!

Pán k nám shlíží z vysoka svých nebes, * všechny lidské syny obzírá.

Bedlivě se dívá z míst, kde sídlí, * na všechny, kdo obývají zem:

protože on sám jim srdce stvořil, * nyní jejich skutky sleduje.

Nepomůže králi množství vojska, * nezachrání síla hrdinu,

nezvítězí koně s vozatajstvem, * všechna jejich síla nestačí.

Pán je s těmi, kdo ho uctívají, * kdo jen v jeho milost doufají,

že uchrání jejich duše smrti, * že je v hladomoru zachová.

Naše duše hledí jenom k Pánu, * vždyť on je náš pomocník a štít.

Z něho raduje se naše srdce, * v jeho svaté jméno doufáme.

S námi, Pane, buď tvé slitování, * jako ty jsi naše naděje!

Žalm 33

k II. nokturnu: část 2.

Já budu stále dobrořečit Pánu, * vždycky v mých ústech bude jeho chvála.

Jen Pánem ať se honosí má duše, * ať slyší pokorní a radují se.

Velebit pojd'te Pána spolu se mnou, * společně vzdejme chválu jeho jménu!

Hledal jsem Pána s prosbou: vyslyšel mě, * ze všech mých úzkostí mě vysvobodil.

Vzhlédněte k němu, ať se rozjasníte, * a nikdy tvář vám nezachmuří hanba.

Zavolal ubožák a Pán ho slyšel * a pomohl mu ze všech jeho strastí.

Buduje pevnou hradbu anděl Páně * kol jeho věrných, od zlého je chrání.

Zkuste a poznáte, jak Pán je dobrý; * a šťasten, kdo se uchyluje k němu.

Bojte se Pána, kdo ho věrně ctíte: * kdo bázeň z Boha má, nic nepostrádá.

Boháči zchudli a teď hladovějí; * kdo hledá Pána, v ničem nemá nouzi.

Pojd'te, mé děti, ke mně blíž a slyšte, * budu vás učit, co je bázeň Boží.

Kdo z nás má život v opravdové lásce, * kdo touží po dnech naplněných štěstím?

Ať udržuje jazyk od špatnosti * a svoje ústa od falešných řečí,

ať zlého zanechá a koná dobro, * snaží se o pokoj a zachová jej!

Vždyť oči Páně hledí k spravedlivým * a jeho uši slyší jejich prosby.

Na zlé však pohlíží tvář Páně s hněvem, * památky po nich v zemi nezůstane.

Když spravedliví volají, Pán slyší * a ze všech sou-
žení je zachraňuje.

Zkroušeným srdcím vždycky Pán je blízko, * zlome-
né na duchu vždy zase vzpřímí.

Přemnoho strastí mívá spravedlivý, * jenomže Pán
ho ze všech vysvobodí.

Střeží a chrání všechny jeho kosti * a ani jedinou mu
nedá zlomit.

Bezbožné zato zloba uštve k smrti, * trest čeká ty,
kdo křivdí spravedlivým.

Duše svých věrných Pán vždy vysvobodí, * nepo-
zná trest, kdo v něho důvěřuje.

Žalm 34

k II. nokturnu: část 3.

Boj vyhlas, Pane, těm, kdo mě bijí, * napadni ty, kdo
mě napadli!

Uchop svůj štít, svou pavézu zdvihni, * povstaň
a pospěš mi na pomoc!

Nastav kopí těm, kdo mě honí, * řekni mi: „Pomoc
tvá jsem já!“

Ať padne hanba a ostuda na ty, * kdo se mě snaží za-
hubit,

Ať musí couvnout se zahanbením * ti, kdo mou zká-
zu osnují!

Ať je jim jako ve větru plevám, * až anděl Páně je po-
žene,

ať jejich cesta je temná a kluzká, * až anděl Páně je
bude štvát!

Vždyť pro nic za nic mi chystali léčku, * pro nic a za nic mi strojili past.

Z ničeho nic ať je přepadne zkáza: † ať do svých léček sami se chytí, * sami ať padnou do svých jam!

Zato má duše zajásá v Pánu * z radosti nad jeho pomocí.

Tělem i duší pak budu volat: * „Pane, kdo tobě se vyrovná!

Ty chráníš slabého před silnějším, * chudáka před oloupením!“

Oni však předvedli falešné svědky * k výsledku o tom, co nemohu znát.

Zlem se mi za dobro odvděčili: * usilují mi o život.

Když oni stonali, já chodil v žíních, † za ně sám sebe mořil jsem posty * kéž bych svou modlitbu mohl vzít zpět!

Tak jako pro svého přítele, bratra, † chodil jsem, jako bych za matkou truchlil, * shrben a posypán popelem.

Nad pádem mým však se s radostí shlukli, * shlukli se proti mně do jednoho,

tlačí se na mne i ti, které neznám, * potupným křikem mě bez dechu štvou,

hanebně se mi posmívají, * skřípají zuby proti mně.

Pokračování žalmu 34

k II. nokturnu: část 4.

Pane, jak dlouho se budeš jen dívat? † Zachraň mě před jejich zběsilostí, * můj život vyrvi ze spárů lvích!

Vzdám ti pak díky před velkou obcí, * chvály před četným shromážděním.

Aby se nade mnou neradovali * všichni ti úskoční nepřátelé,

aby se pohledem nedomlouvali, * kdo na mne bez příčin mají zášť.

Vždyť oni neřeknou pokojné slovo, * proti tichým jen smýšlejí lest.

Na plná ústa se chechtají, křičí: * „Teď to vidíme, dobře ti tak!“

Ty, Pane, též to vidíš: už nemlč, * nevzdal se, Pane, ode mne!

Procitni, povstaň mi na ochranu, * zastaň se, Pane a Bože můj!

Suď mě, Pane, svou spravedlností, * Bože, ať ze mne si netropí smích.

Ať v duchu nemyslí: „Tak nás to těší!“ * Ať neříkají: „Zhltni jsme jej!“

Ať se naopak propadnou studem * ti, které těší mé neštěstí,

Ať mají z hanby a ostudy šaty, * kdo se tak pyšní nade mnou!

Ať se však radují ti, kdo jsou při mně, † ať mohou říkat: „Pán je veliký! * Je svému věrnému zachrán-
cem!“

Jazyk můj vyzná tvou spravedlnost, * bez konce bude tě velebit!

V mezidobí

V. Blahoslavení, kteří přebývají ve tvém domě, Pane.

R. Budou tě chválit na věky věků.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

Žalm 35

Pondělí k laudám: část 4.

Zálibu ve zlém bezbožný má v srdci, * Boha se bát ho ani nenapadne.

Snadno a rád jen výmluvy si hledá, * že nevidí a nezná odpor k hříchu.

Zradou a zlem čpí slova v jeho ústech, * zřekl se moudrosti a dobrych skutků.

Na lůžku obmýšlí jen nepravosti, * ničeho špatného se nezalekne.

Pane, až k nebesům tvé slitování, * až k oblakům tvá věrnost dosahuje.

Tvá spravedlnost jako velehory, † tvé rozsudky jak mořské hlubiny, * lidem i zvěři dáváš pomoc, Pane.

Bože, jak drahocenná je tvá milost! * V stínu tvých křídel mají lidé úkryt.

Sytí se z hojných darů tvého domu, * z proudů svých slastí sám je napájíš.

Protože u tebe je pramen žití, * jen ve tvém světle můžem světlo vidět.

Svou milost zachovej svým vyznavačům, * svou spravedlnost lidem přímých srdcí.

Ať noha pyšného mě nepošlape, * ať necloumá mnou ruka hříšníkova!

Hle, hrůza porazila bezbožníky, * jsou svrženi a víc-
krát nepovstanou.

I. PÁTEK K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitatoria

Pánu, který nás učinil, * pojďme, klanějme se.

Žalm 36

k I. nokturnu: část 1.

Nerozhořčuj se nad špatnými, * neřevni na ty, kdo
pášou zlo!

Zakrátko zvadnou jako tráva, * uschnou jak bujná
bylina.

Důvěřuj v Pána a čiň dobro, * pokojně, věrně ve své
zemi žij.

Jen v Pánu měj své potěšení: * po čem tvé srdce tou-
ží, on dá.

Svou cestu života svěř Pánu, * důvěřuj, on už učiní
své.

Jak světlu dá vzejít tvé spravedlnosti * a tvému prá-
vu jak bílému dni.

Tichý buď před Pánem, spolehni na něj, † nežárli na
toho, komu se daří, * i když je přitom samá lest.

Přemáhej hněv a zanech zášti, * nezlob se, z toho
roste jen zlo.

Zlí totiž budou vyhlazeni; * kdo v Pána doufá, po-
drží zem.

Jen ještě chvíli, a bezbožník zmizí: * pohled, tu stál – a není ho již!

Kdežto pokorní obdrží zemi * a hojný pokoj bude jim přán.

Bezbožník ukládá spravedlivému * a zuby skřípe na něho.

Pán však se jeho úkladům směje, * vidí už nadchá-
zet jeho den.

Hříšníci tasí svoje meče, * k výstřelu napínají luk,
jen aby skláli ubožáka, * pobili všechny pokojné.

Vnikne však jejich meč do jejich srdcí * a jejich luky
se přelomí.

Pokračování žalmu 36

k I. nokturnu: část 2.

Lepší je trocha pocivcova * než velké jmění bezbož-
ných;

protože hříšným se přerazí paže, * kdežto pocivé
podepře Pán.

Pán dobře zná život bezúhonných, * dědictví jejich
je na věky.

V neblahých dobách nebudou v hanbě, * i za dnů
hladu se nasytí.

Zatímco bezbožní propadnou zkáze: * vždyť všich-
ni nepřátelé Páně

jsou jen jako to luční kvítí: * zaniknou, odvanou jako
dým.

Hříšník se dluží, aniž to vrátí; * dobrý však z lásky
rozdává.

Ti, jimž Pán žehná, zdědí zemi, * ti, které proklel, vy-hynou.

Pán posiluje kroky toho, * čí život se mu zalíbil.

Padne-li, ležet nezůstane, * vždyť Pán ho drží za ruku.

Ať mlád nebo k stáru, já nezažil nikdy, † aby byl dobrý ponechán v bídě * a jeho děti šly žebrotou.

Vždycky se slituje, potřebným půjčí, * v dětech svých bude požehnán.

Odvrať se od zlého, čiň jen dobré, * zůstaneš takto na věky živ.

Vždyť Pán má lásku k spravedlnosti * a neopouští svoje věrné;

zatímco nepoctiví zajdou, * rod hříšných bude vy-hlazen.

Jen spravedliví zdědí zemi, * na věky na ní budou žít.

Pokračování žalmu 36

k I. nokturnu: část 3.

Ústa řádného vždy mluví moudře * a jeho jazyk pravdivě.

V srdci si nese Boží zákon, * jeho krok nezakolísá.

Za spravedlivým slídí hříšník * a snaží se jej usmrtit.

Pán ho však nenechá na pospas zlému, * na soudu nedá jej odsoudit.

Doufej v Pána, choď jeho cestou: † a povýší tě k dr-žení země, * záhubu hříšných uvidíš.

Znával jsem hříšného násilníka, * jak pyšný cedr se vypínal:

přišel jsem podruhé – nebylo ho, * hledal jsem jej a nenašel!

Hleď na zbožné, hleď na pocivé: * takovým patří budoucnost.

Bezbožní vesměs však dojdou zkázy, * potomstvo hříšných vyhyne.

Sám Pán je spásou spravedlivých, * v čas nouze jim je ochranou.

Pán jim dá pomoc a vysvobození * za to, že v něho doufají.

Žalm 37

k I. nokturnu: část 4.

Nekárej mě, Pane, ve svém hněvu, * netrestej mě ve svém rozhorlení!

Zaryly se do mne tvoje šípy, * těžce na mne dolehla tvá ruka.

Pro tvůj hněv mám tělo jednu ránu, * pro můj hřích kost ve mně není celá.

Nad hlavu se nakupily viny, * tíhou přetěžkou mě obtížily.

Jitří se a páchnou moje rány, * a to všechno pro mou pošetilost.

Přitlačen a sehnut jsem až k zemi, * celý den se v sklíčenosti vláčím.

Bedra má jsou celá zanícená, * místočko v mém těle není zdravé.

Zesláblý jsem, zkroušený až běda, * křičím z hloubi sevřeného srdce.

Pane, ty znáš každou moji touhu, * žádný povzdech můj ti není tajný.

Srdce buší, opouští mě síla, * už i světlo v očích se mi kalí.

Všichni moji přátelé a druzi † mému neštěstí se vyhýbají, * ba i příbuzní se drží stranou.

Léčky strojí, kdo mě chtějí zabít, † hrozí mi, kdo hledají mou zkázu, * denně nové lsti si vymýšlejí.

Já však jsem k nim hluchý, neslyším je, * němý jsem a ústa neotvírám.

Tak jsem jako člověk beze sluchu, * bez schopnosti ubránit se slovem.

Doufám, Pane, v tebe jediného, * ty mě vyslyšíš, můj Pane Bože!

Říkám si: „Jen, ať jim nejsem pro smích, * těm, kdo mají radost, klopýtnu-li!“

Já pak mám až příliš blízko k pádu, * stále mám svou bolest před očima.

Proto zhloubi přiznávám svou vinu, * pro svůj hřích jsem obavami sklícen.

Silní však jsou moji nepřátelé, * mnozí, kdo mě nenávidí pro nic,

za dobrotu zlem mi odplácejí, * pasou po mně za to, že chci dobro.

Proto ty mě, Pane, neopouštěj, † nevzdaluj se ode mne, můj Bože! * Na pomoc mi pospěš, Pane, spáso má!

V mezidobí

V. Blahoslavený ten, jehož vychováváš, Pane.

R. A jehož ve svém zákoně vyučuješ.

Žalm 38

k II. nokturnu: část 1.

Říkal jsem: Dám na své cesty pozor, * abych se neprohřešil jazykem;

a pokud bude bezbožník stát blízko, * budu svá ústa držet na uzdě.

Ztichl jsem, zmlkl, i když nešťasten; * ale má bolest jen se zjitřila,

srdce se v těle prudce rozpálilo. † Oheň se vzňal, když jsem tak rozmýšlel, * a já jsem musil nahlas promluvit:

„**D**ej mi už, Pane, uvidět můj konec † a jakou míru dní mám před sebou, * ať poznám tak svou pomíje-jícnost!

Hle, vyměřils mé dny jen na pídě, † v tvých očích je můj život jako nic; * a každý člověk jenom jako dech,

jen jako stín se tady člověk mihne, † jen jako dech je všechno bohatství, * jež hromadí, a neví pro koho.

Co tedy, Pane, teď mám očekávat? * Jen k tobě upínám svou naději.

Zachraň mě od všech křivd a nepravostí, * bláznům mě nenechávej na posměch!

A teď už mlčím, ústa neotevřu, * protože všechno je tvé řízení.

Odejmi ode mne své navštívení! * Vždyť hynu pod tvou pádnou pravici!

Člověka za hřích postihuješ trestem † a ničíš jeho nádheru jak mol: * je každý člověk jenom jako dech.

Slyš můj křik, Pane, vyslyš moji prosbu, † nemlč k mým slzám, vždyť jsem já tvůj host, * poutník jak všichni moji otcové.

Odvrať svůj přísný zrak, a oddechnu si, * dříve než odejdu a zaniknu.“

Žalm 39

k II. nokturnu: část 2.

Doufal jsem, doufal v Pána, i sklonil se ke mně * a vyslyšel moje volání.

Z jámy zkázy mě vytáhl, z bahna a kalu, † mé nohy na skálu postavil, * mým krokům opět jistotu dal.

Do úst mi vložil zpěv nový, chvalozpěv k Bohu. † Spatří to mnozí, pojme je bázeň, * v důvěře skloní se před Pánem.

Šťastný člověk, jenž v Pána naději vkládá, † jenž nedruží se ke zpupným * a k těm, kdo upadli v lež a blud.

Mnohé divy jsi učinil, Pane, můj Bože, † i záměry, které s námi máš; * kdo by se tobě vyrovnal!

Kdybych měl o nich vyprávět, * víc je jich, než se spočítat dá.

V žertvách a krvavých darech zálibu nemáš, † smírné a zápalné oběti nechceš; * avšak mně jsi otevřel sluch.

Řekl jsem tedy: „Hle, zde přicházím nyní! * Ve svitku pro mne je příkaz psán.

Blaží mě, Bože můj, konat podle tvé vůle, * tvůj zákon v hloubi srdce mám.“

Tvou spravedlnost jsem zvěstoval před velkou obcí, * ústa jsem nezamkl, Pane, ty víš.

Tvou spravedlnost nenechám pro sebe v skrytu, † tvou věrnost a pomoc rozhlásím. * Ani tvou čestnost a laskavost před velkou obcí nesmlčím.

Pokračování žalmu 39

k II. nokturnu: část 3.

Neodpírej mi, Pane, své slitování, * tvá milost a věrnost bud' se mnou vždy!

Neboť mě skličují vůkol nesčetné strasti, † mé hříchy na mě dopadly, * že ani vzhlédnout si netroufám.

Mám jich víc nežli na hlavě vlasů, * ztratil jsem veškerou odvahu.

Kéž se ti, Pane, zlíbí mě vysvobodit! * Pospěš mi, Pane, na pomoc!

Ať hanba s potupou padnou konečně na ty, * kdo se mě snaží zahubit,

ať se stydí a zalezou všichni, * kdo se z mých pohrom radují!

Jen ať se stáhnou se zahanbením ti všichni, * kdo o mně říkali: „Dobře mu tak.“

Zato ať jásají, ať se radují v tobě * všichni, kdo tebe hledají!

Ať mohou říkat: „Velký je Pán“, * kdo k tobě volají
o pomoc!

Já jsem jen ubohý nuzák, přijď ke mně, Pane! † Ty jsi
má pomoc, můj zachránce, * neotálej už, Bože můj!

Žalm 40

k II. nokturnu: část 4.

Šťasten, kdo ujme se slabých a nuzných: * ve zlých
dnech zato ho zachrání Pán.

Dá mu svou ochranu, zachová život, † šťastným ho
učiní na této zemi, * nepřátelům ho nevydá všanc.

Pán ho posílí na lůžku strasti, * ty sám mu v nemo-
ci ulehčíš.

Volám: „Smiluj se nade mnou, Pane, * zhřešil jsem
před tebou, uzdrav mě zas!“

Šuškejí nepřátelé: „Kdy umře, * kdy jeho jméno za-
nikne již?“

Přijde-li návštěva, naplano tlachá, * venku pak zle
mě pomlouvá.

Všichni mí odpůrci v skrytu mě haní, * smýšlejí
o mně co nejhůře.

„Dolehla na něj morová zkáza, * kdo takhle lehne,
ten nevstane víc.“

Ba, i můj přítel, jemuž jsem věřil, * jenž jídal můj
chléb, mnou pohrdá.

Ty však se, Pane, nade mnou smiluj, * z lože mě
zdvihni a splatím to všem,

Z toho poznám tvou náklonnost ke mně, * když
nade mnou nebude jasat můj sok.

Mně pro mou nevinu však dáš sílu, * před tváří svou mi dáš navěky žít.

Bud' pochválen Pán, Bůh Izraele, * navěky věků! Staň se, staň!

V mezidobí

V. Pán na Siónu je veliký.

R. A vyvýšený nade všechny národy.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

I. SOBOTA K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Pánu, našemu Bohu, * pojdme, klanějme se.

Žalm 41

k I. nokturnu: část 1.

Tak jako laň, jež dychtí po tekoucích vodách, * tak dychtí, Bože, po tobě má duše.

Po Bohu žízním, v duši, po svém živém Bohu: * kdy konečně zas přijdu před tvou tvář?

Ve dne i v noci jenom slzy jsou můj pokrm, * když denně slýchám: „Kde máš svého Boha?“

Duše mi přetéká, když si to představuji, † jak pronikal jsem do svatyně Boží * za chvalozpěvů svátečního datu.

Proč se, má duše, rmoutíš, proč tak ve mně teskníš? † Jen doufej v Boha, zas ho budu slavit, * toho, jenž je můj zachránce a Bůh můj!

Jsem sklíčen, proto na tebe tak vroucně myslím †
tu od Jordánu, z hermonského kraje, * a s této hory,
která sluje Misar.

V šumu tvých vodopádů hloubka hloubku volá, *
tvé vlny, slapy přese mne se valí.

Za Pánem ve dne vzhlížím, v noci milost čekám, *
a písní se modlím k Bohu svého žití.

Bohu, své skále, říkám: „Proč mě zapomínáš? * Proč
se mám vláčet, nepřítelem tísněn?“

Až do kostí mě bodá posměch protivníků, * když
denně slyším: „Kde máš svého Boha?“

Proč se, má duše, rmoutíš, proč tak ve mně teskníš? †
Jen doufej v Boha, zas ho budu slavit, * toho, jenž je
můj zachránce a Bůh můj.

Žalm 42

k laudám v úterý: část 3.

Sám, Bože, sud' a haj mě proti bezbožníkům, * před
zlým a podlým člověkem mě zachraň!

Vždyť tys má síla, Bože, proč mě zapuzuješ? * Proč
se mám vláčet, nepřítelem tísněn?

Sešli své světlo a svou věrnost: ať mě vedou * až na
tvou svatou horu, do tvých stanů.

Předstoupím před tvůj oltář, k Bohu radostnému *
a velebit tě budu při citeře, Pane, můj Bože!

Proč se, má duše, rmoutíš, proč tak ve mně teskníš? †
Jen doufej v Boha, zas ho budu slavit, * toho, jenž je
můj zachránce a Bůh můj.

Žalm 43

k I. nokturnu: část 2.

Na vlastní uši jsme slýchali, Bože, * otcové naši nám vyprávěli

o tom, cos vykonal za jejich dnů, * v tom dávném čase rukou svou.

Pohany vyhnals, je jsi tam vsadil, * národy potřels, a jim jsi dal růst.

Nedobyli si mečem tu zemi, * nezvítězilo jejich ramě;

nybrž tvá pravice, tvoje ramě, * tvá jasná tvář, jen z lásky k nim.

Ty jsi to, ty, můj král a můj Bůh, * jenž jsi dal zvítězit Jákovovi.

S tebou jsme zdolali nepřátele, * tvým jménem deptáme protivníky.

Na svém luku si nezakládám, * nevděčím za vítězství meči:

tys nám dal zvítězit nad nepřáteli, * pokořils ty, kdo nás nenávidí.

Proto jsme denně se chlubili Bohem, * provždy jsme chválili tvé jméno.

Teď jsi nás odvrhl, ponechal v hanbě, * netáhneš, Bože, už do boje s námi.

Nechals nás utíkat před nepřítelem, * loupí nás ti, kdo nás nenávidí.

Vydals nás v plen jak jateční stádo, * mezi pohany rozptýlil jsi nás.

Lacino prodáváš svůj národ, * pramálo jsi tím pro-
dejem získal.

Sousedům dal jsi nás v opovržení, * všem kolem do-
kola k hanbě a smíchu.

Dopustils, že jsme v příslaví vešli, * pohané nad
námi kývají hlavou.

Stále svou hanbu mám před očima, * studem se celý
červenám v tváři,

slyším-li samou hanu a výsměch, * vidím-li mstivé-
ho neprítele.

Pokračování žalmu 43

k I. nokturnu: část 3.

A toto všechno dolehlo na nás, † i když jsme na tebe
nezapomněli, * úmluvu s tebou neporušili,
naše srdce se neodvrátilo, * nesešly naše kroky z tvé
cesty,

a tys nás rozbil v šakalích místech, * ty jsi nás zastřel
temnotami.

Kdybychom bývali zapomněli † na svaté jméno své-
ho Boha * a vztáhli ruku k cizímu bohu,

což by to Bůh byl nezpozoroval? * On přece zná
všechny tajnosti srdce.

Pro tebe stále nás pobíjejí, * jednají s námi jak s jateč-
ním stádem.

Prociťni, Pane, proč ještě spíš? * Vzbud' se a nechtěj
nás zatratit navždy!

Proč stále před námi skrýváš svou tvář, * bídu a strast
naši zapomínáš?

Naše duše je sražena v prach, * na zemi ulpělo naše tělo.

Povstaň už, Pane, na pomoc pospěš, * v milosti své nás vysvobod!

Žalm 44

k I. nokturnu: část 4.

Srdce mi kypí radostnými slovy, † svou píseň nyní králi zazpívám. * Můj jazyk – rydlo rychlópísaře.

Jsi ze všech lidských synů nejkrásnější, † spanilost se ti po rtech rozlévá, * Pán proto požehnal ti navěky.

Opásej mečem, hrdino, svá bedra, * ve vznešenosti své a nádheře

do boje vyjed za věrnost a právo, * ať koná divy tvoje pravice!

Máš ostré šípy, národy se skloní, * odpůrci krále klesnou na mysli.

Tvůj božský stolec trvá do věčnosti, * žezlo tvé vlády – žezlo nestranné.

Miluješ právo, nenávidíš křivdu, † a proto pomazal tě Pán, tvůj Bůh, * olejem radosti jak žádného.

Tvá roucha voní aloí a myrhou, * ze síní slonových ti harfy zní.

Královská dcera v ústřety ti kráčí, † královna stojí po tvé pravici, * ofirským zlatem skvěle zdobená.

Slyš, dcero, pohled sem a nakloň ucho, * zapomeň na svůj lid a otcův dům!

Král s dychtivostí touží po tvé kráse, * neboť je pán tvůj, ty se před ním skloň!

I tyrský lid ti přináší své dary, * o přízeň tvou se de-
rou velmoži.

Královská dcera vchází v plné kráse, * perlami, zla-
tem šat má protkaný.

Ve třpytném rouchu před krále ji vedou, * panny její
za ní krácejí.

S radostným jásotem ji přivádějí * a dovnitř v krá-
lův palác vcházejí.

Místo svých otců budeš ted' mít syny * a učiníš je
v zemi knížaty.

Tvé jméno vštípit chci všem pokolením, * ať navěky
tě slaví národy.

V mezidobí

V. Hledejte Pána a budete upevněni.

R. Hledejte jeho tvář stále.

Žalm 45

k II. nokturnu: část 1.

Pán je nám útočištěm, je naší silou, * projevils se nám
největší pomocí v tísni.

Proto nemáme strach, ať země se třeše, * ať se kácejí
hory do hlubin moře.

Ať jeho vody bouří a vlnami kypí, * ať se tetelí nad
jejich příbojem hory,

jen když Pán nebeských zástupů zůstává s námi, *
když Bůh Jákobův je naším ochranným hradem.

Řeka rameny Boží město blaží, * chrání svatý příby-
tek Nejvyššího.

Bůh v jeho středu, proto se nezhroutí nikdy, * s čas-
ným úsvitem Bůh mu na pomoc chvátá.

Běsnily národy, otrásaly se říše; * zahřměl svým hla-
sem a rozsouvala se země.

Ale Pán nebeských zástupů zůstává s námi, * jest
Bůh Jákobův naším ochranným hradem.

Pojďte a bedlivě pohledte na skutky Páně, * toho,
jenž úžas šíří po celé zemi!

Válkám on činí přítrž až k hranicím země, * luky
a oštěpy láme, spaluje štíty.

„**U**staňte přece a ve mně uznejte Boha, * jenž stojí
nad všemi národy, nad celou zemí!“

Neboť Pán nebeských zástupů zůstává s námi, * jest
Bůh Jákobův naším ochranným hradem.

Žalm 46

k II. nokturnu: část 2.

Tleskejte do dlaní, národy všechny, * vzývejte Boha
jásavým hlasem,

neboť je hrozný Pán svrchovaný, * je velekrálem nad
celou zemí.

On nám národy podrobuje, * on nám pohany pod
nohy klade.

On pro nás vybral dědičnou zemi, * pýchu Jákoba,
jehož má v lásce.

Bůh se vznáší v jásotu slávy, * Pán stoupá vzhůru
v hlaholu rohů.

Zpívejte Bohu, zpívejte písně, * zpívejte chvalozpěv
našemu Králi!

Bůh totiž kraluje nad celým světem, * zazpívejte mu překrásnou píseň!

Bůh je nad všemi národy králem, * Bůh sedí na svém přesvatém trůně.

Knížata národů svorně se druží * k národu Boha Ab-rahámova.

Boží jsou všechny štíty světa, * on je nade vše svr-chovaný.

Žalm 47

k II. nokturnu: část 3.

Velký je Pán a nejvýš hoden chvály * ve městě Boha našeho.

Vznosně se tyčí jeho svatá hora, * je všemu světu k potěše;

ten sever nejzazší, ta hora Sión, * to město krále mo-ného.

Pán, který sídlí v jeho hradních věžích, * je jeho hrad-bou bezpečnou.

Vždyť hle, jak spolčila se řada králů, * přitáhli všich-ni najednou.

Jenom však pohlédli – a ustrnuli, * s hrůzou se dali na útěk.

Třasavka děsu je tam zachvátila, * křeč jako bolest rodičky,

jako když prudký vichr od východu * taršíšské lodi rozbíjí.

Jak jsme to slýchali, teď viděli jsme * ve městě Boha našeho

v tom městě Pána zástupů: * Pán zbudoval je pro věky!

S vděčností, Bože, myslíme ve tvém chrámě * na tvoje milosrdenství.

Jako tvé jméno, Bože, tak tvá sláva * až na kraj země dosahá.

Tvá pravice je provždy spravedlivá, * ať Sión se z ní raduje,

ať zajásají všechny judské dcery * nad tvými, Pane, rozsudky!

Projděte Sión, obejděte kolem * a jeho věže spočtete, prohlédněte si jeho opevnění * projděte jeho paláci, **ať** povíte všem příštím pokolením: * že takto veliký je Pán,

náš Bůh po všechen čas a do věčnosti. * Ten, jenž nás vede na věky!

Žalm 48

k II. nokturnu: část 4.

Poslechněte si, všechny národy, * poslyšte všichni, co jich země nosí,

vy lidé prostí i vy vznešení, * vy bohatí, tak právě jako chudí!

Ať moudře teď má ústa promluví, * jde o poznání z úvah mého srdce.

Sám poslechnu si moudrou průpověď, * za zvuků lyry řešení své zjevím.

Proč bych se bál i v nepříznivých dnech, * kdy zloba nepřátel mě obklopuje?

Spoléhají se na své bohatství, * hojností pokladu se vychloubají.

Vždyť nikdo si svůj život nekoupí, * za sebe Bohu výkup nezaplatí;

je příliš velká cena za život * a nikdy se jí nikdo nedoplatí,

tak aby mohl dál navždy žít * a nikdy nepohlédl do tmy hrobu.

Vidíme totiž moudré umírat, * stejně jak hyne hlupák nebo blázen.

Navždy jen hrob je jejich domovem, * příbytkem pro veškeré pokolení.

I když jim celé kraje patřily: * všechno, co měli, nechají zde jiným.

Tak člověk ve svém lesku nevidí, * že je jak zvíř, již vedou na porážku.

Toť cesta těch, kdo v sebe věřili, * los těch, kdo hojností se vychloubali.

Jsou jak stádo, které pase smrt, * a tak se propadají do podsvětí.

Krácejí rovnou cestou do hrobu, * tvář jejich zetlí, podsvětí je zhltí.

Zatímco Bůh můj život vykoupí, * on z moci podsvětí mě vyrve.

Nermuť se, jestli někdo bohatne * a rozmnožuje vážnost svého domu.

Zemře, a nic si s sebou nevezme, * tu nádheru si pod zem neodnese.

Ať za živa se šťastně vychloubá: * „Chválit tě budou,
jak ses tu měl dobře“,

nakonec vejde do řad otců svých, * co na věky už
neuvidí světlo.

Tak člověk ve svém lesku nevidí, * že je jak zvěř, již
vedou na porážku.

V mezidobí

V. Seslal své Slovo a uzdravil je.

R. A vyprostil je z jejich záhuby.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

II. NEDĚLE K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitatoria

Klaňme se Pánu, * který nás učinil.

Žalm 49

k I. nokturnu: část 1.

Pán mluví, Pán a Bůh, a volá zem * od slunce výcho-
du až na západ.

Ze Siónu, té hory překrásné, * se v oslnivé záři zje-
vuje.

To přichází náš Bůh, a nemlčí, † všespalující oheň
před ním jde, * okolo něho bouře burácí.

Svolává shora nebesa i zem, * odhodlán konat nad
svým lidem soud:

„**S**hromážděte mi moje vyvolené, * co při oběti stvr-
dili mou smlouvu!“

A nebe hlásá jeho spravedlnost, * že on je Bůh a prá-
vem rozsoudí.

„**S**lyš, můj lide, nyní promluvím! † Izraeli, proti tobě
svědčím, * neboť já jsem Pán a já jsem Bůh tvůj!

Nekárám tě pro tvé oběti, * mám tvé žertvy stále
před očima.

Nevezmu však býky z chlévů tvých, * ani nechci
kozly z tvého stáda.

Vždyť mi patří všechna lesní zvěř, * tisíce mám zví-
řat na svých horách.

Znám i všechno ptactvo nebeské, * mé je vše, co na
polích se hemží.

Kdybych lačněl, tobě nepovím; * můj je svět i vše, co
obsahuje.

Cožpak já chci býčí maso jíst, * cožpak se chci napít
kozlí krve?

Oběť chvály Bohu přinášej, * plň své sliby vůči Nej-
vyššímu!

Ke mně volej za dnů soužení, * vysvobodím tě
a vzdáš mi úctu!“

Pokračování žalmu 49

k I. nokturnu: část 2.

Kdežto hříšníkoví řekne Bůh: † „Nač mi odříkáváš
přikázání * a mou smlouvu darmo bereš do úst,

když se vzpíráš mému vedení, * odhazuješ za hla-
vu má slova.

Zloděje když vidíš, běžíš s ním, * s cizoložníky jsi
jedna ruka;

Ústa ke špatnostem otvíráš * a tvůj jazyk osnuje lež na lež;

O svém bratru mluvíš hanebně, * na syna své matky kydáš hanu.

Tohle děláš; kdybych k tomu mlčel, † myslil bys, že já jsem jako ty: * viním tě a soudím tváří v tvář.

Pochopte, kdo jste Boha zapomněli, * nežli vás vy-
dám zkáze bez úniku!

Mne uctívá, kdo vzdává oběť chvály; * kdo správně
žije, dojde Boží spásy!“

Žalm 50

k laudám každodenně: část 2.

Smiluj se nade mnou, Bože, jenž jsi tak milosrdný, *
tak plný slitování, a moji nepravost zahlad’!

Smyj ze mne všechnu mou vinu * a z mého hříchu
mě očisť!

Uznávám, špatně jsem činil, * svůj hřích mám na
očíh stále.

To proti tobě jsem hřešil, * spáchal, co tobě se přící,
takže tvůj soud je správný, * tvůj ortel spravedlivý.

Vždyť jsem už narozen s vinou, * matka mě počala
s hříchem.

Ty máš rád upřímné srdce, * v skrytu mě moudros-
ti učíš.

Pokrop mě yzopem, zas budu čistý, * umyj mě, bě-
lejší budu než sních.

Veselí, radost mi zakusit dopřej, * ať jásají kosti, kte-
ré jsi zdrtil.

Odvrať se tváří od mých hříchů, * všechny mé špatnosti nadobro zahlad.

Stvoř ve mně čisté srdce, Pane, * nového, stálého ducha mi dej.

Neodvrhuj mě od své tváře, * ať ve mně trvá tvůj svatý duch.

Dej, ať se opět těším z tvé spásy, * posil mě velko-dušností.

Hříšníky budu učit tvým cestám, * bezbožní k tobě se vrátí zas.

Před krveprolitím zachraň mě, Pane, * zajásám, jak jsi spravedlivý!

Odemkni, Pane, opět má ústa, * mé rty ti zapějí chva-lozpěv.

V krvavých žertvách zálibu nemáš, * obětí tou se ti nezavdělám.

Má oběť, Pane, je zkroušený duch, * zdrcené srdce neodmítneš.

Oblaž, Pane, svou dobrotou Sión, * zbuduj zas hradby Jeruzaléma!

Pak se ti zalíbí v obětech řádných, † v zápalných žertvách a celopalech, * na oltář budou ti býčky klást.

Žalm 51

k I. nokturnu: část 3.

Co ty tak silácky se chlubíš * špatností vůči zbož-ným?

Jen zkázu kuješ, pletichaříš, * jazyk máš jako břitvu.

Zlo ti je milejší než dobro, * lež ti je víc než pravda.

Máš rád jen zraňující slova, * jazyku pomlouvačný!
Bůh za to zahubí tě navždy, † ze stanu vyvleče tě, *
 ze země živých vytne.

Dobří to spatří plni bázně, * on sám jim bude pro
 smích:

„**H**le člověk, který nechtěl v Bohu * hledat své úto-
čiště,

jen v majetek svůj doufal, * na ničemnosti stavěl.“

Já však se jak strom olivový * zelenám v domě Bo-
žím,

spoléhám vždy a stále * na Boží slitování.

Navždy ti budu vzdávat díky * za toto tvoje dílo,

tvé jméno před věrnými chválit * za tvoji dobroti-
vost.

Žalm 52

k I. nokturnu: část 4.

Blázen si říká: „Není Boha!“ † Zkažení jsou a hnus-
ně si vedou, * nikdo už není, kdo konal by dobro.

Bůh z nebes hledí na lidské syny, * zda je kdo moud-
rý a hledá Boha.

Všichni jsou zbloudilí, zkažení vesměs, * nikdo už,
 nikdo z nich nekoná dobro.

Nepřijdou k rozumu, kdo pášou křivdy, † kdo můj
 lid hltají jako kus chleba, * k Pánu se nikdy neobra-
cejí?

Třesou se strachy, kde není proč se bát; † rozmetá
 Bůh plány bezbožníků, * upadnou v hanbu, sám
Bůh je svrhne.

Přiď, ze Siónu Izraeli spása! † Až Pán změní osud svého lidu, * zajásá Jákob, zaraďuje se Izrael.

V mezidobí

V. Za nocí jsem měl na paměti tvé jméno, Pane.

R. A zachovával jsem tvůj zákon.

Žalm 53

k II. nokturnu: část 1.

Bože, pro své jméno mě zachraň, * svou mocí zjednej mi právo!

Bože, vyslyš modlitbu moji, * popřej sluchu mým slovům!

Neboť povstali proti mně zpupní, † vzpurní mi o život ukládají, * na Boha neberou ohled.

A ejhle, Bůh je mým pomocníkem, * Pán mi zachoval život.

Pohromou stihni mé odpůrce, Pane, * pro svoji věrnost je zahlad'!

Radostně vzdám ti oběť a chválu * pro tvé jméno tak dobré.

Vždyť Pán mě vyprostil z každé tísně, * k odpůrcům pohlížím svrchu.

Žalm 54

k II. nokturnu: část 2.

Nakloň, Bože, sluch k mé modlitbě, * nestraň se mých úpěnlivých proseb,

slyš mě pozorně a vyslyš mě, * neklidný jsem ve své sklíčenosti.

Zděšený jsem křikem nepřátel, * útiskem a zlobou bezbožníků.

Rozpoutali zhoubu proti mně, * zuřivě se na mě oso-
pují.

Srdce se mi v prsou tetelí, * úzkost smrtelná mě za-
chvátíla.

Padá na mě strach a zděšení, * leží na mně nevýslov-
ná hrůza.

Říkám si: „Mít křídla holubí, * uletěl bych, až bych
došel klidu.

Uletěl bych rád co nejdále, * noclehem bych zůstal
někde v poušti.

Vyhledal bych si tam útulek * na ochranu před divo-
kým vichrem,

před bouřením jejich hrdel, * před záplavou jejich
jazyků.“

V městě vidím násilí a sváry; † ve dne v noci brousí
kolem něj, * po hradebních zdech je obcházejí,

uvnitř vládne bezpráví a útisk. † V jeho středu číhá
záhuba, * klam a křivda z tržišť neodchází.

Kdyby potupil mě nepřítel, * křivdu od něj dovedl
bych snášet;

kdyby na mne tak zle dotíral, * kdo mě nenávidí,
schoval bych se.

Tys však to byl, člověk jako já, * ty, můj blízký dů-
věrník a přítel!

Slasti přátelství jsem ty a já * prožívali spolu v do-
mě Páně.

Kéž je za to zmatek posedne, * kéž jsou za to uchvá-
ceni smrtí,
jdou do podsvětí zaživa, * když je v jejich domech
plno zloby!

Pokračování žalmu 54

k II. nokturnu: část 3.

Já však budu k Pánu volat dál, * Pán se smiluje a za-
chrání mě.

Večer, za jitra i v poledne * budu kvílet z hloubi své-
ho srdce.

On mé naříkání vyslyší, * vysvobodí pokojně můj
život.

Neboť lučištníci blízko jsou, * z blízkosti už na mne
dotírají.

Ismael a Jaalam a ti, * kteří přebývají na Východě,
na výměnu nepřístupí, * neboť odmítají bát se
Boha.

Každý proti jeho přátelům * zdvíhá ruku, znesvěcu-
je smlouvu.

Nad máslo je hladší jeho řeč, * ale v srdci hotoví se
k boji;

slova lahodnější oleje, * ale jsou to vytasené meče.

Svěř se Pánu ve své nesnázi, † on tě zachová a nedo-
pustí, * aby spravedlivý padl navždy.

Je však, Pane, svrhneš do hrobu, * že se muži krva-
ví a lstiví

nedožijí půlky života! * Kdežto já jen v tebe důvě-
řuji.

Žalm 55

k II. nokturnu: část 4.

Smiluj se, Bože, člověk mě deptá, * tísňí mě bojov-
ník den co den,

den co den po mně odpůrci šlapou; * mnoho je těch,
kdo proti mně brojí.

Spoléhám na tebe, Svrchovany, * na Boha, jehož sli-
by tak chválím,

v Boha doufám a obavy nemám. * Co člověk z masa
proti mně zmůže?

Celý den na mě se umlouvají, * snovají záměry pro-
ti mně.

Čekají, číhají na mou zkázu, + bedlivě sledují moje
stopy, * neboť mi o život ukládají.

Měli by ujít za zločin trestu? * Sraz ve svém hněvu
pohany k zemi!

Ty sám jsi sčítl všechny mé strasti, + slzy mé všech-
ny sis do měchu slil. * Že bys je neměl zapsány v kni-
ze?

Stáhnou se zpátky mí nepřátelé, + kdykoliv zavo-
lám na pomoc tebe; * vždyť přece vím, že se mnou
je Bůh!

V Boha, jehož sliby tak chválím, * v Pána, jehož sli-
by tak chválím,

v Boha doufám a obavy nemám. * Co člověk z masa
proti mně zmůže?

Tobě jsem, Bože, zavázán slibem; * rád ti přinesu dě-
kovnou oběť

za to, žes duši mou uchránil smrti, † mé nohy z pádu, že dál mohu kráčet * před Boží tváří ve světle živých.

V mezidobí

V. Uprostřed noci vstávám, abych tě chválil.

R. Kvůli tvým spravedlivým rozhodnutím.

Zbývající jako o I. neděli.

Žalm 56

k laudám v úterý: část 4.

Smiluj se, Bože, nade mnou se smiluj, * neboť se k tobě utíkám!

Ve stínu tvých křídel hledám útočiště, * až pohroma se přežene.

O pomoc volám k Bohu nejvyššímu, * k Bohu, jenž pro mne činí vše;

ať z nebe zasáhne a pomůže mi, * mé úkladníky zahanbí.

Svou milostí a věrností * on zachraňuje život můj.

Já musím spávat uprostřed lvích šelem, * co dravě lidi hltají.

Jejich zuby jsou oštěpy a šípy * a jejich jazyk ostrý meč.

Svou vznešenost zjev, Pane, na nebesích, * po celé zemi slávu svou!

Oni mým nohám nastražili léčky, * oni mou duši sklíčili,

přímo přede mnou kopali mi jámu, * až do ní sami upadli.

Je odhodláno moje srdce, Pane, † je odhodláno srdce mé, * zpívat ti chci a v struny hrát.

Vzhůru, má duše! Vzhůru, moje harfo! * Já jitřenku teď probudím.

Slavit tě budu před národy, Pane, * chválit tě mezi pohany.

Neboť tvá dobrota až k nebi sahá * a věrnost tvá až do oblak.

Svou vznešenost zjev, Pane, na nebesích, * po celé zemi slávu svou!

II. PONDĚLÍ K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Pojďme, * jásejme v Pánu.

Žalm 57

k I. nokturnu: část 1.

Vynášíte, mocní, vskutku právo, * soudíte kdy správně lidské děti?

Ne, vy přímo rozséváte zločin, * rukou razíte jen křivdám průchod!

Zrůdní jsou, kdo pášou bezbožnosti, † zbloudilí už od samého zrodu, * od matčina klína mluví křivě.

Jeich jed je stejný jako hadí, * hada hluchého, co nemá uši,

a co neslyší hlas zaklínačů, * znalce, jenž se v zaklí-
nadlech vyzná.

Z úst jim, Bože, ty zlé zuby vyraz, * tesáky lvím šel-
mám rozdrť, Pane!

Ať se vytratí jak vyschlá kaluž, * zvadnou jako po-
šlapaná tráva!

Ať se roztečou jak slizcí plži, * jako potrat, co nespat-
ří slunka!

Ať je dřív, než trny zhoustnou v křoví, * smete vichr,
čerstvé nebo zvadlé!

Zbožný bude nad tou pomstou jasat, * v krvi bez-
božných až ruce smočí.

Řeknou lidé: „Odměněn byl věrný! * Hle jest Bůh,
jenž na zemi je soudcem!“

Žalm 58

k I. nokturnu: část 2.

Od mých nepřátel mě vysvobod', můj Bože, * chraň
mě před těmi, kdo brojí proti mně!

Vysvobod' mě od těch, kdo jen křivdy pášou, * proti
vražedníkům přijď mi na pomoc!

Jenom na ně pohleď, kterak po mně slídí, † kterak
proti mně se mocní spolčili, * i když na mně nelpí
zločin, ani hřích.

Nevinen jsem, – oni útokem se ženou. * Vzbud' se,
pojď mi vstříc a sám se podívej!

Jsi Pán zástupů a jsi Bůh Izraele! † Procitni a ztrestej
všechny pohany! * Neměj slitování s těmi zločinci!

Oni přicházejí každý večer znova, * obcházejí mės-
tem, štěkají jak psi.

Právě tak se vzteky jejich ústa pění, * jejich rty jsou meče. Kdo to slyšel kdy!

Ty však se jim, Pane, jenom svrchu směješ, * ty se můžeš vysmát všem těm pohanům.

Ty jsi moje síla, jenom k tobě vzhlížím, * neboť ty jsi, Bože, útočiště mé.

Bůh můj milosrdný! Naproti mi spěchá – * Pán mé odpůrce mi dává přehlížet.

Jen je pobij, aby můj lid nezapomněl! * Rozptyl je svou mocí, do prachu je sraz!

Zaraz jim hned v ústech, Pane, jejich hříšnost, * slovo na rtech, ať je přejde nadutost!

Za kletby a lži, kteří říkají, * v hněvu svém je znič, ať žádný nezůstane!

Ať se ví, že Bůh, jenž vládne Jákovovi, * prostírá svou vládu nad veškerou zem.

Oni přicházejí každý večer znova, * obcházejí městem, štěkají jak psi.

Toulají se lačně, slídí za potravou, * když se nenasytí, vyjí do noci.

Já však budu zpívat na tvou moc jen chvály, † z lásky tvé se zrána vděčně radovat. * Neboť tys můj hrad, jsi útočiště v nouzi,

ty jsi moje síla, jenom tobě zpívám, * Pane, tys můj hrad, můj milosrdný Bůh.

Žalm 59

k I. nokturnu: část 3.

Bože, to tys nás zavrhl a rozbil, * hněvem jsi vzplanul: dej nám znovu vstát!

Zemí jsi otrásl a rozpoltil ji: * zhoj její rány! Vždyť se kymácí!

Svůj národ nasýtil jsi protivenstvím, * napojil jsi nás vínem omamným.

Znamení vztyč těm, kdo tě uctívají, * před luky ať se k němu uchýlí!

Aby se tvoji věrní zachránili, * pomoz svou pravicí a vyslyš nás!

Promluvil Bůh ve svém svatostánku: † „Zvítězím a Sichem přidělím, * přeměřím i úval sukotský.

Galaád i Manasse mi patří, † rovněž Efraím, má přílbice, * Juda pak má velitelská hůl.

Moáb je mou umývací mísou; † na Edom pak botu postavím, * jásat budu nad Filištínskem.“

Kdo přivede mě k hrazenému městu, * kdopak mě do Edomu provodí,

ne-li ty, jenžs nás odvrhl, můj Bože, * a jenž už s naším vojskem netáhneš!

Na pomoc přijd' nám proti nepříteli, * když pomoc od lidí je nicotná.

S Bohem však svedeme divy udatenství, * on zdeptá naše ujařmitelé!

Žalm 60

k I. nokturnu: část 4.

Slyš, Bože, moje naříkání, * modlitby mé si povšimni!

Od končin země k tobě volám, * neboť mé srdce umdlévá.

Vyved' mne na bezpečnou skálu, * vysokou pro mne přespráliš.

Vždyť jenom tys mé útočiště, * před nepřitelem pevná věž.

Kéž bývám na věky v tvém stanu * a pod ochranou křídel tvých!

Tys, Bože, slyšel moje sliby, * jsi s těmi, kdo tvé jméno ctí.

Mnohé dny přidej ke dnům krále! * Od rodu k rodu jeho věk!

Před Bohem na věky ať vládne! * Láska a věrnost ať jsou s ním!

Za to chci vždy tvé jméno chválit, * své sliby plnit den co den.

V mezidobí

V. Raduj se v Pánu.

R. A dá ti, oč prosíš ve svém srdci.

Žalm 61

k II. nokturnu: část 1.

Jen u Boha se utiší má duše, * jen od něho je moje spása.

Jediný on je skála má i pomoc, * pevný můj hrad, že nekolísám.

Jak dlouho chcete s jedincem vést válku, * vrhat se všichni na jednoho

jak na zeď, která hrozí pádem, * na hradbu, která už se hroutí!

Ano, jen samé pletky osnovají, * jen ve lži mají zálibení.

Žehnají prolhanými ústy, * a v hloubi srdce proklínají.

Žalm 62

k laudám v neděli: část 4.

Pane, můj Bože, tebe jen hledám, * po tobě žízni celá má duše,

po tobě umdlévá touhou mé tělo, * tak jako vyprahlá žíznivá země.

Tolik tě toužím ve svatyni spatřit, * abych mohl vidět tvou moc a tvou slávu!

Vždyť tvá milost je lepší než život, * proto mé rty ti zpívají chválu.

Tak tě chci velebit, co živ budu, * ve jménu tvém jenom ruce spínat.

Duše má bude jak morkem se sytit, * jasavě budou tě chválit má ústa.

Když v lůžku za noci na tebe myslím, * rozjímám o tobě za nočních bdění,

neboť ty stal ses mi pomocníkem, * v stínu tvých křídel radostně plesám.

Přilnul jsem k tobě celou svou duší, * ty mě svou pravicí podpíráš mocně.

Kdo však mi bez příčin záhubu strojí, * ti se propadnou do hlubin země,

ti budou vydáni na pospas meči, * ti se kořistí šaka-lů stanou.

Král pak se bude radovat v Bohu, **†** oslaven bude, kdo přísahal na něj, * protože lhářům se zacpou ústa.

Žalm 63

k laudám ve středu: část 3.

Uslyš, Bože, moje naříkání, * před hrůzami nepřátel mě zachraň!

Dej mi úkryt před ničemnou smečkou, * dorážením těch, kdo pášou křivdy!

Jazyky si brousí jako meče, * zlými slovy střílejí jak šípy,

ze zálohy stihnou nevinného, * zasáhnou ho náhle, nevidění.

Odhodlaně kují zhoubné plány, * kopou jámy, tajně kladou léčky,

říkají si: „Kdo nás může vidět, * kdo prohlédne uta-
jený záměr?“

Prohlédne ho ten, jenž vidí na dno, * do hlubiny člo-
věkova srdce.

Bůh je věru stihne svými šípy, * rány zasáhnou je znenadá
ní.

Dá jim padnout za ten jejich jazyk, * každý nad nimi jen kývne hlavou.

Všichni lidé zachvějí se bázní, † budou mluvit o zá-sahu Páně, * neboť rozpoznají jeho dílo.

Spravedlivý raduje se z Pána, † utíká se k němu, jím se chlubí * každý, kdo je upřímného srdce.

Žalm 64

k laudám ve středu: část 4.

Tobě chvalozpěv patří, † Pane, tam na Sióne, * tobě plnění slibů.

Neboť ty vyslýcháš prosby, † kdekdo se utíká k to-bě, * bříme svých hříchů ti nese.

Viny, které nás tíží, † jsou totiž nad naše síly, * ty však je zahladit umíš.

Blažen, koho si zvolíš, † aby se přiblížil k tobě, * kdo v tvých nádvořích bydlí!

Kéž se můžeme sytit dobrem tvého domu, * neboť tvůj chrám je svatý.

Podivuhodnými skutky * věrně nám splňuješ pros-by,

Bože, záchrano naše, † naděje všech končin světa * i všech ostrovů v dálce.

Ty držíš hory svou silou, * ty jsi opásán mocí,
ty tišíš hučení moří, † hučení příbojů jeho * i všech národů vřavu.

Před tvými divy se třesou † národy v nejzazších dál-kách, * nad tvým znamením jásá východ jitra i noci.

Laskavě pečuješ o zem, † hojnou vláhou ji daříš, * její bohatství množíš.

Plny jsou náhony Boží, † lidem jsi nachystal zrní; * takto pečuješ o ni.

Její brázdy jsi zvlažil, * rozmělnil její hroudy, zkypřils ji hojnými dešti, * požehnals, co na ní vzrostlo.

Ověncils koloběh roku, † korunou dobrotivosti, * všudy jde za tebou hojnost.

Mokvají pastviny stepní, * pahorky jasotem hýří, louky jsou oděny stády, † doliny pokryty klasy. * Všechno to jasá a zpívá.

Žalm 65

k II. nokturnu: část 2.

Jásejte Bohu, všechny země, * zpívejte k slávě jeho jména!

Řekněte Bohu: „Jaký jsi mocný, † skutky tvé moci tak podivuhodné, * že se i nepřítel poklonit musí!

Celý svět ať se ti koří a zpívá, * ať zpívá k poctě tvého jména!“

Pojďte a vizte Boží skutky! * Úžasné je, co lidem činí.

Proměnil moře v suchou zemi, * potom i řeku přešli pěšky.

On je nám zdrojem radování! * On vládne na věky svou mocí,

národy sleduje svým zrakem, * vzpupní se neodváží vzepřít.

Národy, chvalte našeho Boha * a všude šířte jeho chválu!

On naší duši daroval život, * našim nohám klopýt-
nout nedal.

Zajisté jsi nás, Bože, i zkoušel * v plameni tříbil jako
stříbro.

Dopustils, že jsme v soužení vešli, * na bedra vložils
nám těžké břímě.

Nechals lidi nám přes hlavu cválat, † prošli jsme oh-
něm, prošli vodou: * vyvedls nás však do volnosti!

S obětním darem jdu do tvého domu, * abych ti spl-
nil dané sliby.

tak jak mi v nouzi vyšly ze rtů, * jak ti je přednesla
má ústa.

Tučnou zvěř nesu ti k zápalné žertvě, † z beranů
obětní dým ať stoupá, * býčky a kozly ti obětuji.

Pojďte a poslyšte, boha**bojní, * povím, co Bůh mi
dobrého činí.**

Ještě jsem k němu křičel v tísni, * a již můj jazyk mu
chvalozpěv chystal.

Kdybych byl v srdci smýšlel špatně, * Bůh by mě jis-
tě nevyslyšel.

Avšak Bůh moje modlitby slyšel, * mému volání po-
přál sluchu.

Pánu buď za to dík a chvála, † že moji modlitbu ne-
odmítl, * a svou lásku mi neodepřel.

Žalm 66

k laudám každodenně: část 1.

Pán buď milostiv a žehnej nám! * Kéž nám svítí světlo jeho tváře!

Ať se zná tvá cesta na zemi, * pomoc tvou ať znají všichni lidé!

Kéž tě, Bože, chválí národy, * kéž tě chválí všechny lidské rody!

Národy ať mocně jásají * nad tím, jak svět spravedlivě soudíš!

Neboť právem soudíš národy, * všechny lidské kmeny světa řídíš.

Kéž tě, Bože, chválí národy, * kéž tě chválí všechny lidské rody!

Země vydala svou úrodu, * Pán, náš Bůh, nám dal své požehnání.

Kéž nám žehná všemohoucí Bůh! * Ať ho v bázni všechna země vzývá!

Žalm 67

k II. nokturnu: část 3.

Bůh povstal, – rozprášení neprátelé, * prchají před ním, kdo ho nenávidí.

Rozptylují se tak, jak dým se tratí; † a jako vosk se taví nad plamenem, * tak hynou hříšníci před Boží tváří.

A spravedliví před Bohem se těší * a jásají a veselí se blahem.

Zpívejte Bohu, chvalte jeho jméno, † razte mu dráhu, pouští přichází. * Jásejte Pánu, radujte se v něm!

Je otcem sirotek a vdovy chrání * náš Bůh, jenž sídlí ve svatyni,

Bůh, který dává domov opuštěným, † zajaté na svo-
bodu vyvádí, * vzpurníky nechá však žít v pustině.

Bože, když vyšels v čele svého lidu * a když jsi před ním krácel po poušti,

země se třásla, nebe roztékalo * před Bohem, jenž je Bohem Izraele.

V deštích jsi, Bože, dával hojnost vláhy, * své dědictví, už vadnoucí, jsi křísil.

Tam utábořilo se tvoje plémě, * z lásky dals, Pane, domov poníženým.

Pokračování žalmu 67

k II. nokturnu: část 4.

Pán vyřkl svoje všemohoucí slovo: * „Rozprášil četná vojska Svrchovaný!“

Králové s vojsky běží, utíkají! * Strážkyně domu rozděluje kořist.

Zatímco vy si mezi stády spíte, * postříbřila se křídla holubice,

perutě její zaskvěly se zlatem, * klenoty jako sněhem na Salmonu.

Bašanské hory, to jsou hory mocné, * bašanské hory, to jsou hory mračné.

Proč vzhlížíte tak závistně, vy hory, † k vrchu, jež Bůh si zvolil za své sídlo? * sám Pán tam bude sídlit do věčnosti.

Četné jsou vozy Boží, do tisíců: * Pán ze Sinaje do svatyně vchází.

Vystoupils, Pane, do své vysokosti * a svoje zajaté jsi vedl s sebou.

Tam pak jsi přijal darem lidi za své, * i ty, co brání se dlít v domě Páně.

Vzdávejte Pánu každodenně chválu: * on sám nás nese, je nám pomocníkem.

Náš Bůh je Bůh, jenž pomáhá a chrání, * Pán, který ze smrti zná východisko.

Pán hlavu roztrhne svým nepřátelům, * temeno těm, kdo setrvávají v hříších.

„**I** z Bašanu je přivedu,“ Pán praví, * „přivedu ti je třeba z hlubin moře,

ať nohy můžeš umývat si v krvi, * jazyk tvých psů ať z nepřátel má podíl!“

V mezidobí

V. Řekl jsem: Pane, smiluj se nade mnou.

R. Uzdrav mou duši, neboť jsem zhřešil proti tobě.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

II. ÚTERÝ K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Oslavujme Boha, * naši spásu.

Pokračování žalmu 67

k I. nokturnu: část 1.

My jsme tě, Pane, viděli, jak vcházíš, * můj král a Bůh jak vchází do svatyně.

Zpěváci vpředu, vzadu hudebníci, * uprostřed pan-ny do bubínků tlučou.

Velebí Pána v chórech, Pána chválí * ve slavném shromáždění Izraele

Benjamin, nejmladší, jde první vpředu, **†** pak judská knížata a jejich pokřik, * knížata Zabulona, Neftaliho.

Zjev, Pane, před nimi svou moc, moc Páně, * svou moc, již, Pane, ukázal jsi na nás,

ze svého chrámu nad Jeruzalémem, * ať králové ti přinášejí dary!

Zkruš zvíře v rákosí, zkruš zástup silných * a všechny, kdo jsou pány nad národy!

Zašlápní ty, kdo za stříbrem se honí, * rozmetej všechny válečnické kmeny!

Jenom ať přijdou mocní z Egyptanů, * ať ruce k Bohu vztáhnou Etiopští!

Zpívejte Bohu, všechny říše světa, * jen hrejte na počest a k chvále Pána,

jenž nebem projíždí, tím dávným nebem! * Slyšte, jak hřmí svým hlasem, strašným hlasem:

„**C**těte moc Páně! Září v Izraeli * a jeho velká moc až nad oblaky.“

Hrozný je Bůh, jenž sídlí ve svatyni, † Bůh Izraele, dává moc a sílu * národu svému. Veleben buď Pán!

Žalm 68

k I. nokturnu: část 2.

Pojď mě zachránit, Bože, * voda až k hrdlu mi sahá, **b**ořím se v hlubokém bahně, * jako by bezedné bylo,

padl jsem do hlubin vodních, * proud mě strhuje s sebou.

Jsem už vysílen křikem, * hrdlo mám ochrap^{tě}lé, **o**či mi hleděním slábnu, * jak čekám na svého Boha.

Víc, než mám na hlavě vlasů, * je těch, kdo mají mě v zášti,

silnější nežli mé kosti † jsou, kdo mě stíhají křivě. * Vrátit mám to, co jsem nevzal!

Ty, Bože, znáš mé poše^tilosti, * prohřešky moje nejsou ti tajny.

Pro mne kéž nedojdou zahan^bení, * kdo, Pane zástupů, doufají v tebe,

ať kvůli mně se nedočká hanby, * kdo hledá Boha Izraele!

Vždyť já jsem pro tebe potupu snášel, * pohana ulpěla na mé tváři.

Odcizil jsem se svým vlastním bratřím, * synům mé matky jsem jako cizí.

Stráven jsem tím, jak pro tvůj dům horlím, * hano^ben těmi, kdo hanobí tebe.

Sebe jsem týral mnohými posty, * ale i to mi jen k po-
tupě bylo.

V pytli jsem chodil za pokání, * za to jsem jim byl
leda pro smích.

Tlachají o mně, kdo u brány sedí, * opilci zpívají po-
směšky o mně.

Pokračování žalmu 68

k I. nokturnu: část 3.

Já však se modlím k tobě, Pane! * Milostiv buď mi
a vyslyš mě, Bože,

jak jenom ty se smilovat umíš, * jak jenom ty jsi v po-
moci věrný!

Vyproš mě z bahna, ať neutonou, * zachraň mě z bí-
dy a z hluboké tůně,

aby mě proud už nestrhoval, † aby mě hloubka ne-
pohltila, * ať propast nade mnou nezavře jícen!

Vyslyš mě, Pane, ve své slitovné lásce, * shlédni ke
mně ve svém milosrdenství!

Neukrývej se před služebníkem, * vyslyš mě, po-
spěš, nenechej mě v bídě!

Pojď ke mně blíž a vysvobod mě, * zachraň mě na-
vzdor mým nepřátelům!

Ty přece znáš mé ponížení, * před tebou stojí mí pro-
tivníci.

Zahanbení mi zlomilo srdce, * potupa má je nezh-
ojitelná;

doufal jsem v soucit, – ale marně, * v ty, kdo mě utě-
ší, – ale nenašel jsem je.

Žluč mi kapali do mého jídla, * v žízní mě octem na-
pojili.

Ať jejich stůl se stane jim pastí, * obětní pokrm ná-
vnadou zkázy!

Zakal jim oči, že nebudou vidět, * ať jsou navždycky
strženi v bedrech!

Vylíj na ně své rozhořčení, * udeř na ně svým horou-
cím hněvem!

Ať jejich domovy nadobro zpusťnou, * ať jejich stany
zůstanou prázdné!

Stíhají toho, jež ty už jsi stihl, * dál bijí toho, jež ty
už jsi ranil.

Jen je nech dál vinu na vinu vršit, * abys je neshledal
spravedlivými!

Jen ať jsou škrtnuti z knihy živých, * ať mezi věrný-
mi zapsáni nejsou!

Pokračování žalmu 68

k I. nokturnu: část 4.

Já však jsem ubožák v bídě, * chraň mě svou pomo-
cí, Bože!

Chci jménu Božímu zpívat, * vděčně je chválit a sla-
vit.

To bude milejší Pánu * nad žertvu rohatých býků.

Těšte se, pokorní, z toho: * kdo hledá Boha, ten sílí!

Neboť Pán ubohé slyší, * nezhrdne zajatci svými.

Chval ho nebe i země, * moře a vše, co v něm žije!

Neboť Bůh zachová Sión, † zbuduje judská města; *
budou v nich žít a sídlit

potomci těch, kdo mu slouží; † kdo jeho jméno ctí s láskou, * najdou v nich navždy svůj domov.

V mezidobí

V. Přinášej Bohu oběť chvály.

R. Plň Nejvyššímu své sliby.

Žalm 69

k II. nokturnu: část 1.

Kéž se ti, Bože, zlíbí mě vysvobodit! * Pospěš mi, Pane, na pomoc!

Ať hanba s potupou padnou konečně na ty, * kdo se mě snaží zahubit,

ať se stydí a zalezou všichni, * kdo se z mých pohrom radují!

Jen ať se stáhnou se zahanbením ti všichni, * kdo o mně říkali: „Dobře mu tak.“

Zato ať jásají, ať se radují v tobě * všichni, kdo tebe hledají!

Ať mohou říkat: „Velký je Bůh,“ * kdo k tobě volají o pomoc.

Já jsem jen ubohý nuzák, přijd' ke mně, Pane! * Ty jsi má pomoc, můj záchránce, Pane, déle už neutálej!

Žalm 70

k II. nokturnu: část 2.

K tobě se, Pane, utíkám, * nenech mě navždy v zahanbení!

Podle své spravedlnosti † vyproš' mě z bídy, vysvobod' mě, * popřej mi sluch a zachraň mě!

Bud' mojí skálou ochrannou, † mně na pomoc bud' pevným hradem, – * vždyť jsi má skála, jsi můj hrad!

Zachraň mě, Pane, z ruky zlých, * ze spáru bezbožného lotra!

Ty, Pane, jsi má naděje, * od mládí doufám v tebe, Pane.

Byls při mně v lůně mateřském, † chráníš mě od matčina klína, * tebe jsem vzýval v každý čas!

Mnohým jsem učiněný div: * ty jsi mi mocným pomocníkem.

Ústa mám stále plna chval, * po celý den k tvé slávě zpívám.

Nezavrhuj mě ve stáří, * až ztratím síly, neopušť mě!

Odpůrci o mně klevetí, * číhají, říkají si svorně:

„**N**a něj, když Bůh jej opustil! * Ochránce nemá, chop-te se ho!“

Jen, Bože, nestůj daleko, * můj Bože, na pomoc mi pospěš!

Potup ty, kdo mě skličují, * zahanbi, kdo mou zkázu chtějí!

Pokračování žalmu 70

k II. nokturnu: část 3.

Já však chci doufat v každý čas * a rozhlašovat tvoji chválu.

Má ústa denně hlásají † tvou spravedlnost a tvou pomoc * nelze ji ani dohlédnout.

Opěvovat budu Boží moc, * velebit tvoji dobroti-
vost.

Učils mě, Bože, od mládí, * dodnes tvé mocné divy
hlásám.

Neopouštěj mě ve stáří, † ať, Pane, příštím pokole-
ním * vyprávím o tvém rameni,

o divech spravedlnosti, * jež, Bože, všechno převy-
šuje!

Vykonals věci nesmírné, * kdo by se tobě, Bože, rov-
nal?

Dal jsi mi prožít zlého dost, † a zase k životu mě kří-
síš, * až z hlubin země pozvedáš.

Rozhojni moji důstojnost * a zase s útěchou stůj při
mně!

Sharfou tě budu velebit, * tvou věrnost opěvat, můj
Bože,

a hrát ti na své citeře * k tvé chvále, Svatý Izraele!

Ať zajásají moje rty † až tobě budu hrát a zpívat! * Ať
zachráněná duše jásá!

Ať i můj jazyk celý den * velebí tvoji spravedlnost,
žes potupil a zahanbil * ty, kteří hledají mou zkázu.

Žalm 71

k II. nokturnu: část 4.

Svěř, Bože, soudcovský svůj úřad králi, * svou spra-
vedlnost královskému synu!

Ať spravedlivě vládne tvému lidu, * ať stojí za prá-
vem svých ponížených.

Přinášet budou hory pokoj lidu, * pahorky budou plodit spravedlnost.

On zjedná právo utištěným z lidu, † on dětem chudých bude pomocníkem * a utlačovatele zdrtí na prach.

Ať žije, pokud slunce bude zářit, * co měsíc bude svítit, – z rodu na rod!

Ať sestoupí jak vláha na lučiny, * jak deště, které napájí zemi.

Za něho bude vzkvétat spravedlnost * a pokoj, dokud měsíc neuhasne.

Panovat bude od moře až k moři, * od Velké řeky po sám konec země.

Kořit se před ním budou nepřátelé, * prach budou lízat jeho protivníci.

Králové Taršíše a ostrované † dary mu budou nosit, daně platit * králové z krajů arabských a Saby.

Králové všichni budou se mu klanět, * národy všechny pokorně mu sloužit.

Ujme se nebožáka, jenž ho vzývá, * chudáka, který nemá zastání.

On slituje se nad slabým a chudým, * on utlačené vrátí k životu.

Vysvobodí je z útisku a křivdy, – * je v jeho očích drahá jejich krev.

Ať žije! Zlato arabské mu dají: † a stále za něho se budou modlit * a bez ustání jemu blahořečit.

Kéž obilí je stálá hojnost v zemi, * až do samého vršku horských svahů;

plod jeho jako Libanon ať kypí, * ať jeho stébla vzkvétají jak tráva!

Navždy buď požehnáno jeho jméno, * jež potrvá, co slunce sluncem bude.

V něm všechny kmeny dojdou požehnání * a všechny národy ho budou slavit.

Buď požehnaný Pán, Bůh Izraele, * jenž jediný ty všechny divy koná;

Buď požehnáno jeho slavné jméno, * zem plna jeho slávy. Amen, amen!

V mezidobí

V. Bože, svým životem jsem zvěstoval tebe.

R. Mé slzy jsi před svůj zrak položil.

II. STŘEDA K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitatoria

Ve tvých rukách, Pane, * jsou všechny končiny země.

Žalm 72

k I. nokturnu: část 1.

Jak Bůh je dobrotivý k poctivým, * jak dobrý k těm, kdo čisté srdce mají!

Přesto mé nohy málem klopýtly, * mé kroky jen tak tak že neuklouzly:

neboť jsem vychloubačům záviděl, * když jsem tak viděl, jak se hříšným daří.

Vždyť oni žádnou strastí netrpí * a jejich tělo zdravé je a tučné.

Jsou vzdáleni všem lidským trampotám * a nesouží se jako druzí lidé.

Pýchou se skví jak zlatým řetězem, * jak rouchem oděni jsou násilnictvím.

Z tučnosti prýští jejich nepravost * a zlými úmysly jim srdce kypí.

Pošklebují se, mluví darebně, * z povýšenosti ubližují slovem.

Ústy si troufají až na nebe * a jejich jazyk zrejdí celou zemi.

A proto se k nim obrací můj lid * a loká jejich slova jako vodu.

Říkají: „Jak by o tom věděl Bůh? * Je Nejvyššímu vůbec něco známo?“

Vidíte, jak si vedou hříšníci, * jsou stále mocnější a žijí šťastně.

Marně jsem tedy bezučinně žil * a omýval si ruce v nevinosti?

Abych byl jenom týrán den co den * a každé ráno dostával jen bití?

Když jsem si pomyslel: „Mluv jako oni,“ * byl bych tím jenom zradil rod tvých synů.

Hloubal jsem tedy, jak to pochopit, * a připadalo mi to velmi těžké,

až pronikl jsem v Boží tajemství * a prohlédl jsem konce těchto lidí.

Pokračování žalmu 72

k I. nokturnu: část 2.

Na kluzkou cestu jsi je uvedl * a popravdě je vrháš do záhuby.

Jak najednou se propadají v nic, * jak hrouť se a v náhlé hrůze hynou,

jak sen, jenž s procitnutím odplyne, * ten obraz člověk zapudí, jen vstane.

Když se mé srdce rozhořčovalo * a bolest mi až k ledví pronikala,

byl jsem to hloupý, nic jsem nechápal, * stál před tebou jak nerozumné zvíře.

Já však chci stále být u tebe, * neboť ty sám s mě chopil za pravici.

Ty vždycky mě svou radou povedeš * a nakonec pak do slávy mě přijmeš.

Koho mám kromě tebe na nebi? * A na zemi nic nežádám než tebe.

Ať tělo mé i srdce pominou – * Pán je má skála a můj úděl navždy!

Hle, hynou, kdo se tobě vzdalují, * zatratíš všechny, kdo tě opouštějí.

Mým blahem je být v Boží blízkosti, † já všechnu důvěru jen v Pána skládám * a budu hlásat všechny jeho skutky.

Žalm 73

k I. nokturnu: část 3.

Proč, Bože, jsi nás už zavrh^l navždy? * Proč k ovčím tvé pastvy plane tvůj hněv?

Buď pamětliv obce, již získal sis kdysi, † kmene, jež vykoupils, aby ti patřil, * své hory Sión, kde sídlo jsi měl.

Zamiř své kroky k pradávným tros^{kám}, * v tvé sva^{tyni} nepřítel zpustoš^{il} vše.

Ryk nepřátel hučel v tvé přesvaté síni, * svá zname^{ní} vztyčili uprostřed ní.

Řádili tak jako ten, kdo si v houští * sekyrou chvo^{jí} nasekat jde,

veškeré dřevěné dílo a řezby * tříštili mlatem a sekyrou.

Sežehli tvou sva^{tyni}, znesvět^{ili} * stan tvého jména až do základů.

Řekli si: „Zničme jim po celé zemi * sva^{tyně} Boží a vypalme je!“

Jsme bez tvých znamení, proroka není * a nikdo z nás neví, jak dlouho ještě...

Jak dlouho se, Bože, smí protivník rouhat? * Navždy smí nepřítel tupit tvé jméno?

Proč od nás odtahuješ svou ruku, * necháváš v klíně svou pravici?

Vždyť ty jsi od věků, Pane, mým králem, * jenž skut^{ky} spásy na zemi koná.

Pokračování žalmu 73

k I. nokturnu: část 4.

Ty svou mocí rozdělil jsi moře, * dračí lebky ve vodách jsi zdrtil.

Leviathanu jsi hlavy tříštil, * žralokům jsi za pokrm jej dával.

Bystřinám a zřídľům dal jsi trysknout, * vysušil jsi mocné vodní toky.

Tvůj je den a tvá je noc, * tvým dílem ustálení měsíce i slunce.

Vymezil jsi všechna pásma země, * stvořils letní období a zimní.

Pomni: tupí tě nepřítel, Pane, * nemoudrý lid tvému jménu se rouhá!

Duši, jež vzývá tě, nevydej smrti, * chudé své neponech v zapomenutí!

Do smlouvy pohled: zem ve všech koutech * plna je stonů a násilných skutků.

Utisklé nenech v hanbě a haně, * nuzný a slabý ať chválí tvé jméno!

Povstaň, Pane, své věci se ujmi, * pamatuj, kterak tě uráží blázen!

Vzpomeň si na křik svých protivníků, * na vřískot těch, kdo na tebe sočí!

V mezidobí

V. Vyšli, Bože, svou moc.

R. Upevni, Bože, to, co jsi v nás vykonal.

Žalm 74

k II. nokturnu: část 1.

Slavíme tě, Pane, slavíme tě, * vzýváme tě, hlásáme tvé díky.

„**V** době, kterou já sám ustanovím, * soudit budu spravedlivým soudem.

Byť se zem i s tvorstvem kymácela, * její pilíře já pevně držím.

Pyšným říkám: Jen se nepyšněte! * Bezbožným: Jen nezdvíhejte hlavu!

Nezdvíhejte hlavu příliš zpupně, * nehovořte k Bohu s šíjí vzdornou!“

Od východu ani od západu, * z pouště ani z hor nic nečekejte,

nikoli, jen Bůh je všeho soudcem: * toho poníží a toho vynese.

Tak to je: Pán drží v ruce kalich * s šumivým a kořeněným vínem,

podává jej tomu a zas tomu, † vylokat je musí po kvasnice, * vypít všichni bezbožníci země.

Já však budu do věčnosti jasat, * Jákobovu Bohu hrát a zpívat.

On zuráží rohy bezbožníkům, * kdežto spravedliví zdvihnou čelo.

Žalm 75

k laudám v pátek: část 3.

Po celém Judsku znám je Bůh, * velké má jméno v Izraeli.

V Sálemu stojí jeho stan, * příbytek jeho na Sióně.
Tam blesky luku přelomil, * i štít a meč a zbraně války.

Strašlivý jsi a přemocný, * mocnější nežli věčné hory.

I siláci jsou kořistí, † upadli do tuhého spánku, * hrdinům ruce zemdlely.

Tvou hrozbou, Bože Jákobův, * jezdci i koně znehybněli.

Hrozný jsi! Kdo by před tebou, * před silou tvého hněvu obstál?

Z nebe jsi zahřměl rozsudek, * země se zděsila a zmlkla,

když jako soudce povstal Bůh * k spáse všech ponížených země.

I vzteklý Edom ať tě ctí, * ať zbytek Hamátu tě slaví!

Slavnostně sliby skládejte * a plňte Pánu, svému Bohu!

Ať všichni z krajů sousedních * přinesou Hroznému své dary!

On pokořuje knížata, * je postrachem všech králů země.

Žalm 76

k II. nokturnu: část 2.

K Bohu volám, hlasitě křičím, * k Bohu volám, aby mě slyšel.

V den své tísně za Pánem hledím, † bez oddechu vztahuji ruce, * duše má se utěšit nedá.

Vzdychám, jak jen vzpomenu Boha, * duch můj zemdlí, začnu-li hloubat.

Víčka oční nemohu zavřít, * neklidný jsem, nescho-
pen slova.

Rozvažuji o starých dobách, * o těch dávno minu-
lých letech.

Za noci tak přemítám v srdci, * rozjímám a srovná-
vám v duchu:

„**C**ož Pán může zavrhnout navždy? * Nikdy už se
slitovat nemá?

Navždy se svou milostí skončil, * slovo jeho na věky
zmlklo?

Zapomněl Bůh na slitování, * či svůj soucit odpírá
z hněvu?“

Tak si říkám: „V tom je má bolest, * změnila se pra-
vice Páně!“

Stále myslím na Boží skutky, * myslím na tvé ně-
kdejší divy!

Uvažuji o všech tvých dílech, * probírám tvé veliké
činy.

Bože, vše, co konáš, je svaté! * Kde je Bůh tak velký
jako naš Bůh?

Ty jsi Bůh, jenž zázraky dělá, * svou moc dal jsi ná-
rodům poznat

a svou paží spasil svůj národ, * Jákoba a Josefa
syny.

Užřely tě vody, můj Bože, † užřely tě, chvěly se hrů-
zou, * zabouřily hlubiny mořské.

Mraky proudem chrlily vodu, † mračna zněla duni-
vým hlasem, * šípy tvé se míhaly jimi.

Ryk tvých hromů pod koly duněl, † blesky plály
přes celý obzor, * všechna zem se chvěla a třásla.

Tvoje cesta vedla nás mořem, † tvoje stezka spousta-
mi vodstev, * aniž nechals za sebou stopy.

Svůj lid jako stádo vedl jsi rukou * Mojžíšovou a Áro-
novou.

Žalm 77

k II. nokturnu: část 3.

Poslyš, můj lide, mé naučení, * slovům mých úst
nyní uši nastav!

K moudrému výroku otevřu rty, * vyložím tajem-
ství z dávného času.

To, co jsme slyšeli, poznali my, * co nám už otcové
vyprávěli,

nemáme před dětmi zamlčet, * nýbrž dát vědět
i příštímu rodu:

Pánovu slávu a jeho moc, * podivuhodné skutky, jež
konal.

S Jákobem příkaz ujednal, * stanovil zákon v Izrae-
li,

našim otcům pak poručil, * aby tak hlásali dál svým
dětem,

ať o tom všechno potomstvo zví, † všechny děti, co teprv se zrodí; * ty pak svým dětem zas povědí dále:

vždy aby v Pána doufaly, † na divy Boží nezapomněly * a jeho příkazy zachovávaly.

Ať nejsou jak jejich otcové, * vzpurné a zaryté pokolení,

rod, který nestálé srdce měl * a který duchem se nedržel Boha.

Efraímovci, ač třímali luk, * na útěk dali se, když došlo k bitvě.

Úmluva s Bohem jim nebyla nic * odmítli žít podle zákona Páně.

Zapomněli, co činil Bůh, * jaké jim dopřál zázraky spatřit.

Před jejich otci způsobil div * v egyptské zemi, v tanejských pláních.

Rozdělil moře a vedl je jím, * vody postavil jako hráze.

Ve dne je provázel oblakem * po celou noc pak ohnivým světlem.

Na poušti skálu rozrazil, * z ní je napojil pramenem hojným.

Potoky vyvedl ze skály, * voda se hrnula v celých řekách.

Proti Bohu však hřešili dál, * v poušti se vzepřeli Nejvyššímu.

Zachtělo se jim po chuti jíst, * Boha tak v srdci po-koušeli.

Hněvali Boha a ptali se tak: * „Dokáže Bůh i v pouš-ti nám prostřít?

Udeřil sice do skály, * že tryskla voda a potoky tek-ly;

umí však opatřit pro nás i chléb, * dát svému lidu se najíst masa?“

To když Bůh slyšel, pojal ho hněv; † na Jákobovce zasršel ohněm * zaplanul nevolí k Izraeli,

že víry k Bohu nemají dost, * že v jeho pomoc ne-doufají.

Nicméně přikázal oblakům, * otevřel nad nimi ne-beské brány,

jedlé maně dal na ně dštit * a tak jim poskytl obilí z nebe.

Pokračování žalmu 77

k II. nokturnu: část 4.

Chlebem silných živil se lid; * seslal jim pokrmu v plné míře.

Pak vzbudil na nebi východní van, * mohutně zadul i větrem jížním,

a maso přšelo jako prach, * ptáků bylo jak mořské-ho písku.

Padali doprostřed ležení, * kolkolem stanů Izraele.

Po čem tak bažili, to jim dal; * a oni jedli až do sy-tosti.

Jenže v své chtivosti neměli dost. * Ještě jim sousta vězela v ústech,

když na ně udeřil Boží hněv: † smrt nechal mezi předáky řádit, * mládež národa porazil k zemi.

Přesto však hřešili ještě i pak, * neměli důvěru k divům Páně.

Ukrátil tedy jejich dny * a jejich léta záhubou náhlou.

Až když je hubil, hledali jej, * navraceli se a ptali se po něm.

Vzpomněli, že jejich skálou je Pán, * zachráncem že je Bůh svrchovaný.

Ale to byl jen klam jejich úst, * jazykem pouze jej obelhávali,

srdcem však nebyli upřímní, * v úmluvě dávné mu nebyli věrní.

Přes to všechno byl slitovný dál * odpouštěl vinu a nezahubil.

Častokrát upustil od hněvu, * potlačil svoje rozhorlení,

pamětliv, že jsou z masa jen, * vánek, jenž odvane do nenávratna.

V mezidobí

V. Mé rty se zaradují, když ti budu zpívat.

R. I má duše, kterou jsi vykoupil, Pane.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

II. ČTVRTEK K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitatoria

Klaňme se Pánu, * neboť on sám nás učinil.

Pokračování žalmu 77

k I. nokturnu: část 1.

Kolikrát v poušti dráždili jej, * kolikrát ve stepi urá-
želi!

Zkoušeli Boha zas a zas, * rmoutili Svatého Izraele.

Neměli v paměti jeho moc, * den, kdy je zachránil
před nepřítelem,

když činil znamení v Egyptě, * svoje divy v tanej-
ských pláních.

Vodu v řekách tam proměnil v krev, * z potoků ani
se nedalo napít.

Hmyz poslal na Egypt, aby je žral, * spousty žab, aby
je sužovaly.

Úrodu jejich dal sarančím, * kobyilkám to, čeho do-
byli prací.

Vinice potloukl krupobitím, * morušovníky sežehl
jíním.

Na jejich dobytek dopustil mor, * nákazou porážel
jejich stáda.

Seslal na ně svůj plamenný hněv, **†** rozhorlení,
hrozby a rány, * celé zástupy neblahých poslů.

Naplno hněvu průchod dal, **†** ani smrti je neuchrá-
nil, * životy jejich dal napospas moru.

Prvorozene pobil jim, * vše prvně zplozené v Chá-mových stanech.

Svůj lid jak ovce vyvedl pak, * jako své stádo je pro-vázal pouští.

Vodil je bezpečně, neměli strach, * nepřátele však zhltilo moře.

Do svatě země své přivedl je, * k horám, jež pro ně svou pravici dobyl.

Před jejich tváří pohany hnal, † dědictví jejich jim rozdělil losem, * v jejich stanech pak lid jeho býdlel.

Pokračování žalmu 77

k I. nokturnu: část 2.

Oni však pokoušeli ho dál, † dráždili Pána, Nejvyššího, * nedbali na jeho přikázání.

Odpadli, byli mu nevěrní † tak jako jejich otcové kdysi, * selhali, podobni zrádnému luku.

Pohoršovali jej na výšinách, * rozhořčovali čtěním svých model.

Slyšel je Pán a pojal ho hněv, * tvrdě se odřekl Izra-ele.

Opustil v Silo svatyni svou, * stánek, v němž přebýval mezi lidmi.

Síle své padnout dal do zajetí, * slávě své do rukou nepřítele.

Cizímu meči vydal svůj lid, * na své dědictví zane-vřel zcela.

Jinochy jejich pohltil žár, * pannám nezněly svateb-ní písně.

Jejich kněze povraždil meč, * nebylo při pohřbech vdovského nářku.

Až jako ze spánku vzbudil se Pán, * jak silák procitlý z opojení.

Nepřátele pak po zádech bil, * zahrnul je na věky hanbou.

Povrhl stanem Josefovým, * nevyvolil si Efraímovce,

nybrž si vyvolil Judův kmen, * zamiloval si horu Sión.

Stánek jak nebe si zbudoval, * pevný jak zem, co pro věky stvořil.

Davida zvolil svým služebníkem, * z ovčí ohrady přivedl si jej,

od ovčích matek jej povolal, † ať pase Jákobův lid, svůj národ, * Izraele, dědictví svoje.

Ten s čistým srdcem pásl je rád, * pevnýma rukama moudře je vodil.

Žalm 78

k I. nokturnu: část 3.

Bože, v dědictví tvé vtrhli pohané, † svatyni tvou hrůzně pošpinili, * Jeruzalém obrátili v trosky!

Ptákům pohodili těla sluhů tvých, * mrtvolý tvých věrných divé zvěři.

Jako vodu prolévali jejich krev * u Jeruzaléma, bez hrobníků.

Terčem urážek jsme pro své sousedy, * na posměch a hanu pro vůkolní.

Dokdy, Pane, chceš se hněvat? Na věky? * Má tvé rozhorlení planout ohněm?

Lij hněv na pohany, co tě neznají, * na říše, jež nectí tvoje jméno,

neboť pohltili tvého Jákoba, * zpustošili jeho domovinu.

Nečítej nám k tíži viny praotců! † Pospěš k nám už se svým slitováním, * protože jsme krutě poníženi.

Pokračování žalm 78

k I. nokturnu: část 4.

Pomoz nám, ty Bože naší záchrany, * vysvobod' nás pro své slavné jméno,

zachraň nás a odpusť naše hříchy, * vysvobod' nás pro své svaté jméno!

Proč by měli pohané se posmívat: * „Kdepak mají toho svého Boha?“

Na pohanech zjev – nám před očima – * pomstu za prolitou krev svých sluhů!

Kéž se k tobě donese křik zajatých, * mocnou paží před smrtí je zachraň!

Sedminásob odplat' naším sousedům * hanu, jíž tě uráželi, Pane!

Kdežto my, tvůj národ, ovce pastvy tvé, † budeme tě chválit do věčnosti, * zvěstovat tvou slávu z rodu na rod.

V mezidobí

V. Bože, tvá cesta vede ve svatosti.

R. Který bůh je tak veliký jako Bůh náš?

Žalm 79

k II. nokturnu: část 1.

Uslyš nás, ty, jenž paseš Izrael, † Josefův lid jak svoje stádo vodíš, * ty, který trůníš nad cherubíny, **u**kaž se, ať tě v plné slávě spatří † Efraím, Benjamín i Manasse! * Vzbud' svoji moc a zachráni nás pospěš!

Povznes nás opět, Pane zástupů, * rozjasni tvář, a budem zachráněni!

Jak dlouho ještě, Pane zástupů, * míníš se hněvat, když tvůj lid tě vzývá?

Slzávým chlebem jsi jej nasytil, * slzami napojil jej v plné míře.

Za předmět pře jsi nás dal sousedům, * až se nám proto nepřátelé smějí.

Povznes nás, opět, Pane zástupů, * rozjasni tvář, a budem zachráněni!

Sám révu z Egypta jsi přenesl, * sám vyhnals pohany a révu vsadil.

Sám připravil jsi pro ni místa dost, * vkořenila se, zaplnila zemi.

Svým stínem celé hory pokryla * a svými ratolestmi Boží cedry.

Až k moři vyhnala své úponky, * až k Eufratu své čilé letorosty.

Proč jen jsi strhl její ohradu? * Teď, kdo jde kolem, na ní hrozny sbírá,

ted' kanec divočák ji pustoší, * kdekterá polní zvěř se na ní pase.

Obrať se, Pane zástupů, zas k nám! * Popatři z výšin nebeských a pohled'!

Svou péčí se zas ujmí révy své, † zahrady, již jsi vy-sázel svou paží, * výhonku, který sám jsi vypěstil.

Ti, kdo ji spálili a zničili, * ať hynou hrůzou, zdrce-ni tvou tváří!

Chraň muže, jenž je po tvé pravici, * chraň syna člo-věka, ježž vychoval sis!

Oživ nás, nespustíme se tě již, * vzývat a chválit bu-deme tvé jméno!

Povznes nás opět, Pane zástupů, * rozjasni tvář, a bu-dem zachráněni!

Žalm 80

k II. nokturnu: část 2.

Zpívejte Pánu, síle naší, * jásejte vstříc Bohu Jákobo-vu!

Dejte se do zpěvu, do bubnů bijte, * udeřte na zvuč-nou harfu a loutnu!

Zadujte na rohy o novoluní * i při úplňku, v den na-šeho svátku!

Izrael má tak zákonem dáno, * příkazem od Boha Jákobova,

zřízení, které obdržel Josef, * když táhl Bůh proti Egyptanům.

Slyším hlas doposud nepoznaný: † „Já jeho šíji jsem břemene zbavil, * košů jsem zprostil jeho ruce.

Volals mě v nouzi, zachránil jsem tě, † z hromových mračen jsem odpověděl; * tys mě však u vody v Me-ribě zkoušel.

Lide můj, slyš mé napomenutí, * kéž mě Izrael vyposlechne:

Nebudeš mítí jiného Boha, * cizímu bohu nesmíš se klanět!

Já jsem Pán, to já jsem Bůh tvůj, † který tě vyvedl z egyptské země! * Otevři ústa a naplním ti je."

Avšak můj národ na můj hlas nedbal, * Izrael byl mne neposlušen.

Ať tedy dál jsou zarytí srdcem, * ať jen si dělají podle svého.

Žalm 81

k II. nokturnu: část 3.

Bůh mocně povstal v božské radě, * uprostřed bohů soud svůj koná.

„**J**ak dlouho chcete soudit křivě * a nadržovat bezbožníkům?

Sirotky, utištěné chraňte, * slabým a nuzným dejte právo,

svobodu bezmocným a chudým, * vytrhněte je z rukou hříšných!“

Neslyší však a nepochopí, † slepě se potácejí ve tmách; * základy země kolísají.

Tu jsem k nim promluvil: „Jste bozi, * všichni jste syny Nejvyššího:

přesto však zemřete jak lidé, * padnete jako každý z knížat!“

Vstaň, Bože, ty buď soudcem světa, * vždyť všechny národy ti patří!

Žalm 82

k II. nokturnu: část 4.

Pane, už nezůstávej v nečinnosti, * už nebuď němý, neotálej, Bože!

Pohled', jak běsní tvoji nepřátelé, * zvedají hlavu, kdo tě nenávidí.

Úklady strojí proti tvému lidu, * proti tvým chránněncům se umlouvají.

Říkají: „Vyhubme je jako národ, * ať jméno Izrael se zapomene!“

Jsou věru všichni v té své radě svorní, * jak ujednat spolek proti tobě:

kočovní Edomci a Moabité, * s nimi pak Izmaelští, Agarité,

z Gebalu, z Ammonu i z Amaleku, * zem Filištínských spolu s lidmi z Tyru.

K nim pak se přidávají Asyřané, * Lotovým synům pomoc nabízejí.

Tak s nimi nalož jako se Sisarou, * tak jako s Jabinem u vody Kišon,

jak s Midianem, který u En-Doru * byl zahuben a stal se mrvou polí.

Předákům jejich dej co Orebovi, * jak se Zebem čiň s jejich veliteli,

jak Zebucha a Salmunu je zdeptej! * Říkali: „Zabere-me si zem Páně!“

Můj Bože, chmýřím bodláků je učiň, * ať jsou jak ple-va unášená větrem!

Tak jako požár, který lesy spálí, * jak plamen, který sežehává vrchy,

tak pal a žeň je před sebou svým vichrem, * svou smrští děsivou je všechny rozplaš!

Ruměnc hanby do tváře jim nahrň, * ať také, Pane, hledají tvé jméno!

Ať zastydí se navždycky a zděsí, * ať padnou v záhubu a zahanbení!

Ať poznají, že jsi to ty, Pán věčný, * jediný nad vším světem Svrchovaný!

V mezidobí

V. Blahoslavení, kteří přebývají ve tvém domě, Pane.

R. Budou tě chválit na věky věků.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

II. PÁTEK K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Pánu, který nás učinil, * pojďme, klanějme se.

Žalm 83

k I. nokturnu: část 1.

Jak tvé příbytky jsou milé, Pane zástupů! † Po ná-dvořích Páně touží, prahne duše má, *

srdce mé i tělo jásá k Bohu živému.

I pták nachází svůj domov, hnízdo vlaštovka, † kam si ukládá své mladé, u tvých oltářů – * Pane zástupů, Králi, Bože můj!

Šťastni, kdo v tvém domě bydlí, kdo tě velebí! * Šťasten, kdo tě vyhledává, plný důvěry!

Z vyschlé rokle, kterou půjdou, pramen učiní, † brzký déšť ji požehnanou vláhou zahalí. * Kráčejí vždy s větší silou, hledí k Bohu na Sióně.

Vyslyš moje zbožné prosby, Pane zástupů! * Modlitbě mé popřej sluchu, Bože Jákobův.

Shlédni na náš štít, ó Bože, * pohleď jasně v tvář Pomazanému!

Lepší jeden den v tvém domě, nežli doma sta! † Lepší před svatyní Boží ležet na prahu, * nežli meškat v stanech hříšných.

Neboť Pán je štít i slunce, milost je a čest. † Neváhá a dobro dává lidem bez úhon. * Šťasten je, kdo v tebe doufá, Pane zástupů!

Žalm 84

k I. nokturnu: část 2.

Pane, své zemi byls milostiv kdysi, * Jákobův osud jsi obrátil v dobré.

Svému lidu jsi odpustil vinu, * přikryl jsi všechny jeho hříchy.

Zadržels všechno své rozhořčení, * přemohl vzplnutí svého hněvu.

Obnov nás, Bože záchrany naší, * od své nevole pro-
ti nám upust!

Míníš se na nás na věky hněvat, * zlobu svou přená-
šet od rodu na rod?

To nás už nemíníš oživit znovu, * aby tvůj lid se ra-
doval v tobě?

Prokaž nám, Pane, své milosrdenství, * uděl nám,
Bože, svoji spásu!

Naslouchat budu, co Bůh nyní poví! * Pán mluví za-
jisté jen slovy míru

k národu svému a ke svým věrným. * Nemají zůstat
bez naděje.

Blízká je zbožným pomoc Páně, * aby zem naši po-
kryl svou slávou.

Milost a svornost se setkají spolu, * spravedlnost
a pokoj se sejdou,

věrnost vyraší z hlubiny země, * z nebe nám pokve-
te spravedlnost.

Ano, Pán sám nás zahrne dobrem * a naše země úro-
du vydá.

Bude ho předcházet spravedlnost * a v jeho šlépě-
jích půjde pokoj.

Žalm 85

k I. nokturnu: část 3.

Nakloň ke mně sluch a slyš mě, Pane, * neboť jsem
tak ponížen a bídný.

Zachovej mě, neboť jsem ti oddán, * služebníku po-
moz, jenž ti věří.

Tys můj Bůh, měj, Pane, slitování! * Vždyť já den co den jen k tobě volám.

Život oblaž svému služebníku, * vždyť se zdvím celou duší k tobě.

Ty jsi, Pane, dobrý, shovívavý, * milosrdný k těm, kdo vzývají tě.

Pane, slyš mé úpěnlivé prosby, * popřej sluchu hlásitému nářku!

Volám k tobě ve své velké tísní * s pevnou důvěrou v tvé vyslyšení.

Žádný Bůh ti není, Pane, roven, * není rovných dílům, jež jsi stvořil.

Všechny národy se přijdou klanět, * vzdávat úctu tvému jménu, Pane,

neboť velký jsi a divy konáš, * neboť ty, sám jediný, jsi Bůh.

Uč mě cestě tvé, ať jednám správně, * veď mé srdce k tomu: ctít tvé jméno.

Chci tě, Pane, celým srdcem chválit, * na věky tvé jméno oslavovat.

Neboť velká je tvá láska ke mně, * ze dna temnot zachránils mou duši.

Bože, pyšní proti mně se spikli, † tlupa zhoubců míří na můj život, * na tebe se přitom neohlíží.

Ty však, Pane, jsi Bůh milosrdný, * shovívavý, laskavý a věrný.

Propůjč svému služebníku sílu, * ať je spasen syn tvé služebnice!

Skloň se ke mně, nade mnou se smiluj, * znamení své milosti zjev na mně,
ať mí nepřátelé s hanbou spatří, * že je Pán má útěcha a pomoc!

Žalm 86

k I. nokturnu: část 4.

Miluje Pán, co založil na svaté hoře: * siónské brány nad všechna jákovská sídla.

Ty město Boží, sám praví na tvoji slávu: * „Rahab i Babel přičítám k těm, co mě znají!

Hle, Filišťané, Tyrští i Etiopané, * ti všichni v něm jsou narozeni.

Vpravdě však Sión každý nazývá: „Matko!“ * Protože ten jsi zbudoval, Svrchovaný.

Do svitku vpisuje Pán, když národy sčítá: * „Ti všichni v něm jsou narozeni.“

Jako v tanci se radují, kdo v tobě žijí: * všechny prameny mé spásy jsou v tobě.

V mezidobí

V. Blahoslavený ten, jehož vychováváš, Pane.

R. A jehož ve svém zákoně vyučuješ.

Žalm 87

k laudám ve čtvrték: část 3.

Pane, Bože spásy, volám za dne, * za noci můj křik se k tobě dere.

Dej, ať modlitba má dojde k tobě, * nachyl ucho k mému nařikání!

Vždyť má duše už je syta útrap, * k podsvětí se na-klání můj život.

Už mě počítají mezi mrtvé, * jsem jak ten, v kom všechny síly zhasly.

Mezi mrtvými je moje lůžko, * mezi padlými, co leží v hrobě,

na které už ani nevzpomeneš; * ze vší péče tvé jsou vyloučení.

Uvrhls mě do hluboké jámy, * do propasti, do nej-hlubších temnot.

Leží na mně tíha tvého hněvu, * všechny vlny tvé mě zaplavují.

Odehnals mi přátele i známé, * učinils, že všichni si mě hnusí;

uvězněn jsem, ven se nedostanu, * oko mé je vysíle-no hořem.

K tobě, Pane, běduji den za dnem * a jen po tobě své ruce vzpínám.

Konáš divy pro ty, kdo jsou mrtvi? * Mohou stíny vstát a tebe chválit?

Vyprávějí o tvé lásce v hrobech, * o tvé věrnosti tam v říši mrtvých?

Budou známy v temnotách tvé divy, * tvoje milost v kraji zapomnění?

Proto, Pane, stále k tobě úpím, * k tobě stoupá prosba má hned zrána.

Proč mě tedy zavrhuješ, Pane? * Proč svou tvář mi neustále skrýváš?

Ubožák jsem, z dětství vydán smrti, * zdrcen tvými hrůzami, jež snáším.

Přese mne se přehnaly tvé hněvy, * hrůzy tvé mi ústa umlčují.

Stále mě jak vody zaplavují, * nade mnou se zavírají všechny.

Odcizils mi přítele i druhu, * už se přátelím jen s temnotami.

Žalm 88

k II. nokturnu: část 1.

O skutcích lásky tvé, Pane, chci na věky zpívat, * ústy hlásat tvou věrnost všem pokolením.

Neboť tys řekl: „Na věky trvá má přízeň, * základy pevné má věrnost na nebi má.

Se svým vyvoleným jsem uzavřel smlouvu, * David, služebník můj, má ode mne slib:

Tvému potomstvu zajistím trvání věčné, * trůn tvůj upevním pro všechna pokolení.“

Nebesa, Pane, oslavuji tvé divy * a tvoji věrnost veškeré zástupy svatých.

Neboť kdo nad mraky mohl by rovnat se Pánu, * kdo z Božích synů Pánu by podoběn byl?

Bůh – tam ve sboru svatých nade vše mocný, * velký a hrozný, nad všechny vyvýšený!

Pane zástupů, kdo je tak, jako ty jsi? * Stále a vždy vůkol tebe tvá věrnost a moc.

Ty jsi vládcem nade vším nezkrotným mořem, * ty držíš na uzdě příboj vzedmutých vln.

Ty jsi jak mršinu zašlapal, rozmetal Rahab, * mocným ramenem rozprášil odpůrce své.

Tvá jsou nebesa, tak jako tvá je i země, * svět i vše, co v něm žije, stvořil jsi ty.

Ty jsi stvořil jižní i severní stranu, * Tábor i Hermón jásají při jménu tvém.

Tvoje paže je plna obrovské síly, * tvá ruka mocná, pravici zdvíženou máš.

Trůn tvůj je podepřen spravedlností a právem, * láska a věrnost předcházejí všudy tvou tvář.

Šťastný je lid, jenž umí a ví, jak tě slavit, * chodit před tebou, Pane, v tvém světle žít.

Denně se těší ze slávy tvého jména, * jásají nad tím, jak jsi spravedlivý.

Neboť jen ty jsi jim veškerou krásou i silou * a tvou přízní mohutní naše moc.

Vpravdě i štít náš náleží jedině Pánu, * Svatému Izraele patří náš král.

Pokračování žalmu 88

k II. nokturnu: část 2.

Za onoho času mluvil ve vidění * k svému věrnému a tak jsi prohlásil:

„**Č**elenku jsem vložil na mladého reka, * z lidu jsem jej zdvihl, mnou je vyvolen.

Davida jsem našel, svého služebníka, * jeho pomazal jsem svatým olejem,

aby moje ruka stále byla při něm, * aby ho má paže posilovala.

Žádný nepřítel ho lstivě neoklame, * žádný zlosyn nesmí jeho pokořit.

Před ním budu drtit jeho protivníky, * kdo ho nenávidí, všechny budu bít.

Provázet ho budu věrností a přízní * a mým jménem bude vzrůstat jeho moc.

Na sám obzor moře vztáhnu jeho ruku, * a na mocné řeky jeho pravici.

On pak ať mě vzývá, říká: „Tys můj otec, * jenom tys můj Bůh a skála spásy mé.

Za to mu dám práva prvorozenectví, * učiním ho prvním mezi vladaři.

Do věčnosti časů zachovám mu přízeň, * zůstanu mu věrný v naší úmluvě.

Věčné zachování dám i jeho rodu, * pokud nebe trvá, zůstane mu trůn.

Jestli jeho děti opustí můj zákon, * podle mého řádu nebudou-li žít,

poruší-li někdy, co jsem ustanovil * a mých přikázání přestanou-li dbát,

potrestám je metlou za to provinění, * pocítí mé důtky za spáchaný hřích.

Přesto od něho svou milost neodvrátím, * ve své věrnosti ho přesto nezklamu.

Svoji úmluvu s ním nikdy neporuším, * co má ústa řekla, to už nezměním.

Při své svatosti jsem jednou odpřisáhl, * – ode mne se David klamu nedočká:

jeho rod že trvat bude do věčnosti, * stálý přede mnou jak slunce jeho trůn,
 věčně trvalý jak měsíc na nebesích, * dokud mraky půjdou, pevně bude stát.“

Pokračování žalmu 88

k II. nokturnu: část 3.

Přesto jsi jej nyní zamítl a zdrtil, * znelíbil si svého Pomazaného,

odvrhl jsi smlouvu se svým služebníkem, * jeho korunu jsi svrhl do prachu.

Pobořil jsi rázem všechny jeho hradby, * jeho opevnění změnil v sutiny.

Kdokoli jde mimo, loupí jeho statky, * on sám nyní zůstal pro smích sousedům.

Povznesl jsi rámě jeho protivníků, * rozmnožil jsi radost jeho nepřátel.

Ba, před útočníkem jeho meč jsi sklonil, * v boji jsi mu nedal obstát vítězně.

Přelomil jsi vedví žezlo jeho lesku, * do prachu jsi nechal padnout jeho trůn.

Odečetls mnohé ze dnů jeho mládí, * jeho samého jsi hanbou zahrnul.

Jak dlouho, Pane? Na věky budeš se skrývat? * Což se má jak oheň rozhořet tvůj hněv?

Považ jen, Pane, že musím zaniknout navždy! * Cožpak jsi lidi stvořil k nicotě jen?

Žije snad někdo, kdo by se nedožil smrti, * kdo by se vymkl z dosahu podsvětí?

Kam se poděla, Pane, tvá někdejší láska, * již ses tak napevno Davidu zapřísahal?

Pomysli, Pane, na ponížení svých věrných, * že mám v hrudi nést posměch národů všech,
snášet, jak odpůrci tví, Pane, potupu vrší, **†** jak tvému Pomazanému jde ve stopách smích! * Na věky Pán buď veleben! Staň se, staň!

Žalm 89

k laudám ve čtvrtek: část 4.

Pane, tys byl naše útočiště, * z pokolení do pokolení.

Ještě dřív, než zrodila se horstva, **†** ještě nežli vznikla zem a vesmír, * z věčna do věčna jsi, Bože, ty!

Smrtníky vracíš v prach a říkáš: * „Děti lidské, navraťte se zpět!“

Neboť co je tisíc let v tvých očích, **†** nežli jeden den, co včera minul, * nežli jedna hlídka za noci!

Vždyť ty sám rok za rokem je siješ, * jsou jak tráva, která dorůstá:

s jítrem vyrazí a žene vzhůru, * a již večer uvádá a schne.

A my vpravdě hyneme tvým hněvem, * rozhorlením tvým jsme zděšeni.

Ty máš naše viny před očima, * skryté hříchy zjev-ně před sebou.

Naše dny v tvém hněvu odplývají, * naše léta odva-nou jak vzdech.

Náš věk čítá sedmdesát roků, * osmdesát v dobrém případě,

vesměs plných těžkostí a trampot; * přeletí, a odva-
nem i my.

Kdo zná všechnu sílu tvého hněvu, * kdo se strachu-
je tvé nevole?

Naše dny nás nauč správně čítat, * ať konečně srd-
cem zmoudříme!

Obrať se k nám, Pane, neotálej, * služebníkům svým
buď milostiv!

Syť nás od rána svým slitováním, * ať nám život pro-
jde v radosti!

Potěš nás již za všechny dny strastí, * za léta, kdy
znali jsme jen zlé.

Zjev svým služebníkům svoje dílo, * jejich dětem
všechnu slávu svou!

Milost Pána, Boha budiž s námi, † žehnej hojně prá-
ci našich rukou, * práci našich rukou dopřej zdar!

Kdyby však byl můj národ mě slyšel, * kdyby byl Iz-
rael šel mou cestou,

hned bych byl jeho odpůrce srazil, * svou rukou po-
kořil neprátele.

Kdo jej má v zášti, dnes by se klaněl, * v uctivém
strachu by setrval navždy.

Svůj lid bych živil pšenicí vzácnou, * sytil jej slad-
kostí skalního medu.“

Žalm 90

ke kompletáři: část 2.

Kdo žije pod ochranou Nejvyššího, * přebývá v stínu Všemohoucího,
ať říká Pánu: „Tys mé útočiště, * můj hrad a Bůh můj,
v němž mám důvěru.“

Vždyť on tě zachraňuje z tenat lovců, * před slovem,
které zkázu přináší.

On zastíní tě svými perutěmi,† pod jeho křídly dodeš ochrany * vždyť jeho věrnost je tvůj kryt a štít.

Nebudeš strachovat se nočních příšer * a šípů, které
za dne létají,

nákazy, která v temnotách se plíží, * moru, jenž rádí za bílého dne.

I když jich padne po tvém boku tisíc,† ba deset tisíc
po tvé pravici, * záhuba přesto tebe nedosáhne.

Naopak, na své oči budeš vidět, * spatříš, jak hříšné stíhá odplata.

Co ty však? Pán je tvoje útočiště, * ty Nejvyššího vzal
sis k ochraně.

Proto nic zlého se ti nepřihodí, * nepřijde žádná rána na tvůj stan.

Vždyť kvůli tobě andělům dal příkaz, * na všech
tvých cestách být ti ochránci.

A proto budou na rukou tě nosit, * aby ses neporánil o kámen.

A budeš kráčet po hadech a štírech * a lva i draka
klidně zašlápneš.

„**Ž**e je mi oddán, já ho vysvobodím, * ochráním, že se k mému jménu zná.

A vyslyším ho, když mě bude vzývat,† budu s ním v každém jeho soužení, * zachráním ho a ke cti pozvednu.

Dosyta obdařím ho dlouhým věkem * a svoji spásu mu dám uvidět.

Žalm 91

k laudám v pátek: část 4.

Dobré je oslavovat Pána, * opěvat, Nejvyšší, tvé jméno,

zrána tvou milosrdnost hlásat, * za noci potom tvoji věrnost

s desítistrunnou harfou, s lyrou * a s chvalozpěvy při citeře.

Blažíš mě, Pane, svými skutky, * já plesám nad dílem tvých rukou.

Jak, Pane, skvělá jsou tvá díla, * jak myšlenky tvé přehluboké!

Nerozumný to nepochopí, * bláhový pro to nemá smysl.

Ať jako plevel bují hříšní, * ať vzkvétají, kdo pášou křivdy,

to všechno jim je k věčné zkáze: * ty však jsi navždy svrchovaný!

Neboť hle, tvoji nepřátelé, † tví nepřátelé, Pane, zhy-nou, * bezbožní budou rozprášeni.

Mně jsi dal sílu tuřích rohů, * olejem čerstvým po-
mazals mě.

Zvysoka shlížím na odpůrce, * naslouchám řečem
pomlouvačů.

Jak palma vzkvete spravedlivý, * vzroste jak liba-
nonský cedr.

Kdo vsazení jsou v domě Páně, * pokvetou na ná-
dvořích Božích.

Ponesou ovoce i v stáří, * zůstanou šťavnatí a svěží
a budou svědčit: Pán je věrný, * je skála má, je prá-
vo samo!

Žalm 92

k II. nokturnu: část 4.

Pán je král, který oděn je slávou, * Pán oděn slávou
a opásán mocí.

Okruh země on založil pevně, * takže na věky neza-
kolísá.

Pevný je trůn tvůj od počátku, * ty trváš od věčnos-
ti, Bože!

Pozvedly všechny řeky, Pane, **+** pozvedly všechny
řeky své hlasy, * pozvedly všechny řeky svůj hukot:
mocnější však než hučení vodstev, **+** mocnější nežli
příboje mořské, * všemocný Pán je na výsosti!

Svědectví tvá vždy spolehlivá, **+** svatost utkvívá na
tvém domě, * Pane, po všechny věky věků!

V mezidobí

V. Pán na Siónu je veliký.

R. A vyvýšený nade všechny národy.

II. SOBOTA K VIGILIÍM

Začátek stejně jako v I. neděli

Verš invitoria

Pánu, našemu Bohu, * pojďme, klanějme se.

Žalm 93

k I. nokturnu: část 1.

Bože odplaty, můj Pane, * Bože pomsty, zaskvěj se!

Povstaň, ty, jenž soudíš zemi, * pyšným jejich skutky splať!

Jak se hříšní dlouho, Pane, * jak se dlouho budou smát?

Tlachají a mluví zpupně, * chvástají se, zločinci!

Po tvém lidu, Pane, šlapou, * tisknou tvoje dědictví!

Poutníky a vdovy rdousí, * zabíjejí sirotky!

Říkají: Pán toho nedbá, * nevidí Bůh Jakobův.

Pozor, pošetilci v lidu! * Hlupáci, kdy zmoudříte?

Neslyší, kdo ucho vsadil, * nevidí, kdo stvořil zrak?

Neztrestá, kdo vodí rody, * lidem dává poznání?

Pán zná myšlenky všech lidí, * že jsou van a nicota.

Šťasten, koho učíš, Pane, * vedeš ve svém zákoně!

Pokoj za dnů zlých mu přeješ, * až vykopou hříšným past.

Vždyť svůj lid Pán nezavrhne, * neopustí dědictví.

Spravedliví dojdou práva, * šťastných konců poctíví.

Kdo však postaví se za mne * proti těm, kdo pášou zlo,

kdo se zastane mé věci, * před zločinným násilím?
Nebýt Pán mým pomocníkem, * padl jsem v kraj ml-
čení.

Dřív než pomyslím, že klesám, * už mě, Pane, pod-
píráš!

Když se v srdci množí úzkost, * útěchou mě vzpru-
žuješ,

Je tvým spojencem soud zkázy, * který křivdí bez-
právně?

Zničit chtějí spravedlivé, * odsoudit krev nevinnou!

Avšak pro mne Pán je hradem, * skálou spásy mé je
Bůh.

On je ztrestá za úskoky, † v jejich zlobě zahubí, * za-
hubí je Pán, náš Bůh!

Žalm 94

k invitatoriu každodenně

Pojďme a jásejme vstříc Pánu, * oslavme skálu naší
spásy!

Přistupme před něj s chvalozpěvy, * hudbou a písni
vzývejme ho!

celý verš invitatoria (všichni)

Protože Pán je Bůh náš mocný, * Králem je nade vše-
mi bohy.

Hlubiny zemské má ve své moci, * výšiny horské
patří jemu.

druhá část verše invitatoria (všichni)

Jeho je moře, sám je stvořil, * i souše, sám je rukou
zhnětl.

Pojďme a v úctě se mu klaňme, * klekněme před Pá-
nem, svým tvůrcem!

On je náš Bůh, my jeho národ, * my jsme ty ovce, jež
on pase.

celý verš invitoria (všichni)

Kéž nasloucháte jeho hlasu! † Nezatvrďte se zas jak
tehdy, * na poušti v Meribě a v Masse!

Tam, i když znali moje skutky, * mě vaši předci po-
koušeli.

druhá část verše invitoria (všichni)

Čtyřicet let ten lid mě dráždil, † řekl jsem: vrtkaví
jsou srdcem, * národ, jenž nechce znát mé cesty.

Zařekl jsem se tedy v hněvu: * Nevkročí do míst
mého míru!

celý verš invitoria (všichni)

invitátor přednese celé Sláva Otci. a ostatní připojí dru-
hou část verše invitoria.

Pak invitátor přednese první část verše invitoria a ostatní
připojí jeho druhou část.

Žalm 95

k I. nocturnu: část 2.

Zpívejte Pánu novou píseň, * zpívejte Pánu, všech-
ny země!

Zpívejte k poctě jména Páně, * zvěstujte denně jeho
spásu!

Povězte pohanům o jeho slávě * a všem národům
o jeho dívech!

Vždyť Pán je mocný a hoden chvály, * vzbuzuje bá-
zeň nad všechny bohy.

Pohanští bozi jsou nicota marná, * Pán však je stvořitelem nebes.

Skvělost a velebnost kráčejí před ním, * v jeho svatyni moc a krása.

Chvalte Pána, vy kmeny a rody, * chvalte Pána pro moc a slávu,

chvalte Pána pro jeho jméno! * S oběťmi vstupte do jeho síní!

Klaňte se Pánu v předchrámí svatém! * Chvějte se před ním, všechny země!

Hlásejte pohanům: Pán je králem! † Upevnil svět, aby nekolísal, * podle práva národy řídí.

Raduj se, nebe, a jásej, země, * huč, moře, se vším, co v tobě se hemží,

výskejte, nivy, se vším, co roste, * zašumte vesele, stromy v lesích,

vstříc Pánu, který přichází soudit, * přichází soudit veškerou zemi.

On zemi soudí spravedlivě, * on ve své věrnosti národy řídí.

Žalm 96

k I. nokturnu: část 3.

Pán je král! Ty, celá země, jásej, * radujte se, četné ostrovy!

Mrak a temnota jej zahalují, * řád a právo drží jeho trůn.

Plamen ohně postupuje před ním, * nepřátele vůkol spaluje.

Jeho blesky ozařují obzor, * země při tom pohledu se chví.

Hory jako z vosku roztávají * před Pánem, jenž vládne nad zemí.

Nebe hlásá jeho spravedlnost, * jeho slávu vidí národy.

Jak jsou zahanbeni, kdo ctí modly, † bůžky marnými se honosí! * Všichni bohové se před ním koří.

Uslyšel to Sión, raduje se, † všechna judská města plesají * nad výroky tvého soudu, Pane!

Povznesen jsi nad veškerou zemí, * všechna božstva předčíš na výsost.

Pán je přízniv těm, jimž zlo se přičí, † životy svých věrných ochrání, * vyprostí je z rukou bezbožníků.

Světlo svítí lidem spravedlivým, * radost lidem srdce čistého.

Radujte se, spravedliví, v Pánu, * jeho svaté jméno velebte!

Žalm 97

k I. nokturnu: část 4.

Zpívejte Pánu novou píseň, * neboť učinil veliké divy:

on svou pravicí vítězství dobyl, * zvítězil svým ramenem svatým.

Pán dal poznat dílo své spásy, * před všemi zjevil svou spravedlnost.

Rozpomněl se na svoji milost, * na věrnost domu Izraele;

viděly všechny končiny země * dílo spásy našeho Boha.

Plesejte před Pánem, všechny země, * radujte se, zpívejte, hrejte!

Hrejte Pánu na strunách harfy, * na strunách harfy s hlasitou písní!

Za zvuku trub a dunění rohů * jásejte před tváří našeho Krále!

Ať hučí moře a vše, čím se hemží, * celá zem se vším, co na ní žije!

Ať i řeky do dlaní tlesknou, * ať i hory jasají sborem
vstříc Pánu, který přichází soudit, * přichází soudit veškerou zemi.

On zemi soudí spravedlivě, * on podle práva národy řídí.

V mezidobí

V. Hledejte Pána a budete upevněni.

R. Hledejte jeho tvář stále.

Žalm 98

k II. nokturnu: část 1.

Pán je král: a národy se chvějí. * Nad cheruby trůní: zem se třese.

Veliký je náš Pán na Siónu, * povznesený nad národy všemi.

Ať tvé velké, hrůzyplné jméno **†** všichni slaví, protože je svaté! * Mocný je to král a přeje právu.

Ty jsi pevně založil řád světa, **†** ty jsi právní řád a spravedlnost * ustanovil v lidu Jákovově.

Chvalte Pána, jenž je naším Bohem! † Poklekněte před podnoží jeho, * pokloňte se, protože je svatý!

Mojžíš s Áronem jsou jeho kněží, † Samuel je z jeho vyznavačů: * Pána vzývali, a vyslyšel je.

Promlouval k nim z oblačného sloupu, † naslouchali jeho přikázáním, * zákonům, jež on jim ustanovil.

Vyslyšels je, Pane, ty náš Bože, † byls jim vždycky Bohem milostivým, * i když jejich přestupky jsi trestal.

Chvalte Pána, jenž je naším Bohem! † Klaňte se na jeho svaté hoře, * protože je svatý Pán, naš Bůh!

Žalm 99

k II. nokturnu: část 2.

Jásejte Pánu, všechny země! † A služte Pánu s radováním, * s plesáním pojdte před tvář jeho!

Vězte: jen Pán je naším Bohem! † Stvořil nás, proto my jsme jeho, * lid jeho, stádo jeho pastvy.

Vcházejte v jeho brány s díkem, † do jeho síní s chvalozpěvem! * Chvalte a ctěte jeho jméno!

Protože Pán je dobrotivý, † po všechny věky milosrdný, * věrný je ke všem pokolením.

Žalm 100

k II. nokturnu: část 3.

Zazpívám o lásce a o zákonu, * na harfu, Pane, tobě budu hrát.

Chci kráčet vždycky bezúhonnou cestou, * kéž vstoupí věrnost ke mně do nitra,

tak abych s nevinným a čistým srdcem * celým svým domem mohl procházet.

Nechci se dívat na nic hanebného, † oškliví se mi páchat nepravost, * kéž na mně žádná nikdy neulpí!

Falešné srdce se mi zhloubi přiči, * já o špatnosti nechci vědět nic.

Kdo na bližního skrytě nasazuje, * takového já budu potírat,

kdo pyšně shlíží, nafoukaně smýšlí, * toho já blízko sebe nestrpím.

Sám budu v zemi vyhledávat věrné, † takoví ať jsou stále kolem mne! * V mých službách budou, kdo si vedou řádně.

Kdo jedná lstivě, nesmí žít v mém domě * a neobstojí přede mnou, kdo lže.

Denně chci stíhat všechny hříšné v zemi, * násilné z města Páně vyhladím.

Žalm 101

k I. nokturnu: část 4.

Pane, vyslyš moje prosby, * kéž tě dosáhne můj hlas!

Svoji tvář mi neukrývej * v dnešní strastiplný den.

Nakloň ke mně ucho svoje, * pospěš na mé volání!

Dny mé jako dým se tratí, * v kostech spaluje mě žár.

Srdce schne jak zprahlá tráva, * zapomínám už i jíst.

Sténáním a nářkem stálým * už jen kost a kůže
jsem,

podobám se ptáku v poušti, * jsem jak sýček v suti-
nách,

chřadnu, naříkám jak ptáče * osiřelé na střeše.

Stále běsní nepřátelé, * tupí mě a klnou mi.

Popel jídám jako chleba, * ředím nápoj slzami,

pro tvůj hněv a rozhorlení: * zdvihls mě – a svrhl
zpět!

Mé dny jsou stín klesající, * sám jak tráva uvadám.

Avšak ty, Pane, trváš věčně, * tvé jméno z rodu do
rodu.

Vstaň, ustrň se zas nad Sió*n*em, * nadešel k slitová-
ní čas.

Milují jej tví služebnící, * pláčí nad jeho zřícením.

Národy budou ctít tvé jméno, * tvou slávu všichni
králové,

až zbuduje Pán Sió*n* znova, * zjeví se ve své nádhe-
ře,

až k prosbě bezmocných se skloní, * nezhrdne jejich
modlitbou.

Tak budiž psáno pro budoucí, * ať příští národ Pána
ctí!

Neboť Pán shlédł ze svatyně, * on z nebe na zem po-
patřil,

zajalců vzdechy aby slyšel, * zachránil ty, jimž hro-
zí smrt,

ke cti tvého jména na Sióně, * k tvé chvále v Jeruza-
lémě,

až národy a celé říše * se k službě Páně shromáždí.

Cestou ochabla má síla, * dej mi znát těch pár mých
dní,

z půlky jich mě neodváděj! * Věky věků je tvých let!

Dávno založil jsi zemi, * nebesa jsou dílem tvým.

Pominou, ty budeš dále; † rozpadnou se jako šat, *
změníš je, jak šat se mění.

Ty však stále stejný trváš, * roků tvých je bez konce.

Pak synové tvých služebníků * přebývat budou
v bezpečí

a jejich potomstvo i nadále * před tvou tváří potrvá.

V mezidobí

V. Soslal své Slovo a uzdravil je.

R. A vyprostil je z jejich záhuby.

Zbývající stejně jako v I. pondělí

I. PONDĚLÍ K TERCII

Žalm 102

k tercii v I. pondělí: část 1.

Oslavuj Pána, duše má, * mé nitro jeho svaté jméno!

Oslavuj Pána, duše má, * na jeho dobra nezapo-
meň!

Všechny tvé viny odpouští, * ze všech tvých nedu-
hů tě léčí;

tvůj život chrání záhuby, * věnčí tě láskou a slitová-
ním;

on blahem syťí tvoje dny, * jak orlu obnovil tvou
mladost.

Pán koná skutky milosti: * všem utlačeným zjedná
právo.

Ukázal cestu Mojžíši, * své skutky dětem Izraele.

Pokračování žalmu 102

k tercii v I. pondělí: část 2.

Vlídny a laskavý je Pán, * shovívavý a milosrdný.

Nechce se ustavičně přít, * navěky v hněvu setrvá-
vat.

Nesplácí hříchy, nejedná, * jak pro své viny zaslou-
žíme.

Vždyť jak ční nebe nad zemí, * tak velkou lásku má
ke svým věrným.

Jak od východu do západu * vzdaluje od nás naše
viny.

Jak otec dětem odpouští, * Pán je k svým věrným
milostivý.

Ví, z čeho my jsme stvořeni, * má na mysli, že jsme
jen hlína.

Jsou jako tráva lidské dny: * rozkvetou jako polní
kvítek,

zavane vítr, s foukne jej, * a stopy po něm nezůsta-
ne.

Pokračování žalmu 102
k tercii v I. pondělí: část 3.

Však láska Páně do věků, * je dobrotiv až k dětem dětí

u těch, kdo jeho smlouvu ctí * a plní jeho přikázání.

Pán zřídil si trůn v nebesích * a jeho vláda řídí ves-
mír.

Oslavte Pána, chvalte jej, † vy jeho poslové, vy sil-
ní, * kdo konáte, co on vám káže!

Oslavte Pána, zástupy, * vy, kdo jste v službách jeho
vůle!

Oslavte Pána, díla Páně, † všude, kam sahá jeho vlá-
da! * Oslavuj Pána, duše má!

I. ÚTERÝ K TERCII

Žalm 103
k tercii v I. úterý: část 1.

Dobrořeč Pánu, chval jej, má duše! * Pane, můj Bože,
jsi nadevše velký,

oděný krásou a vznešeností, * jako pláštěm světlem
se halíš.

Nebesa pneš jak stanovou plachtu, * síně své zbudo-
vals nad vodami,

z letících mračen si povoz činíš, * na křídlech větru
se k zemi snášíš,

vichry si bereš za svoje posly, * plameny za své slu-
žebníky.

V základech mocných jsi upevnil zemi, * takže až do věků nezakolísá.

Pramoře jako rouchem ji krylo, * vody stály až nad horami.

Před tvou hrozbou stáhly se zpátky, * prchaly před hlasem tvého hromu.

Vzestoupily do hor, do dolin klesly, * na místa, která ty jsi jim určil.

Dal jsi jim hranici, přes kterou nesmí, * aby zas nemohly zaplavit zemi.

Pramenům kázal jsi v potocích stékat, * v údolích mezi horami plynout.

Všechnu zvěř polní napájěj, * divocí osli hasí v nich žízeň.

Při nich pak hnízdí nebeské ptactvo, * většovím stromů zní jeho zpěv.

Pokračování žalmu 103

k tercii v I. úterý: část 2.

Z oblačných sídel napájíš hory, * vláhu z tvých komor zem dosyta pije.

Dáváš růst píce, již stáda se živí, * rostlinám, které jsou k užitku lidem;

vydáváš pro ně ze země chléb, * který dodává člověku síly,

víno, jež člověku potěší srdce, * že se mu tvář jak olejem svítí.

Dosyta pije i stromoví Páně, * libánské cedry, jež sázel on sám.

V nich pak si ptáci stavějí hnízda, * v cypřiších domov si udělal čáp.

Horské štíty kamzíkům patří, * ve skalách jezevci našli si skryt.

Měsíc jsi učinil měřidlem času, * slunce pak ví, kdy zapadat má.

Když sešleš soumrak a setmí se na noc, * začne v ní obcházet divoká zvěř.

Lvíčata s řevem si žádají kořist, * od Boha čekají po krm svůj.

Když slunce vychází, stáhnou se opět * ulehnout do svých doupat a nor.

Tehdy pak člověk vykročí k práci, * aby v ní setrval po celý den.

Pokračování žalmu 103

k tercii v I. úterý: část 3.

Kterak jsou četná, Pane, tvá díla! † Všechno jsi stvořil a učinil moudře, * plna je tvého tvorstva zem.

Tam moře mocné a velké a širé, † v něm se to hemží bezpočtem tvorů, * havěti drobné i velikých stvůr.

Lodi jím plují, i leviatan, * stvořils jej, aby si ve vl-
nách hrál.

Na tebe čeká všechno a všichni, * že jim dáš obživu v pravý čas.

A ty ji dáváš, a oni si berou, * dobrem se sytí, když otevřeš dlaň.

Skryješ-li před nimi tvář, tu se zděsí, † když jim odejmeš dech, oni hynou, * opět se vracejí ve svůj prach.

Sešleš-li ducha, tvorí se noví: * tak zemi obnovuješ tvář.

Ať trvá na věky sláva Páně, * ať se Pán raduje ze svých děl!

Země se zachví, když pohlédne na ni, * kouří se z hor, když jen se jich tkne.

Pánu chci zpívat, co budu dýchat, * Bohu chci hrát, co budu živ.

Kéž se mu zalíbí moje písně! * Já se chci v Pánu radovat!

Kéž jen by hříšní ze světa sešli, † kéž by už bezbožných nebylo nikde! * Dobrořeč Pánu, duše má!

I. STŘEDA K TERCII

Žalm 104

k tercii v I. středu: část 1.

Slavte Pána, ctěte jeho jméno, * zjevte jeho díla národům.

Zpívejte mu, na strunách mu hřejte, * všechny jeho divy hlásejte!

Honoste se jeho svatým jménem! * Ať se radují, kdo Pána ctí!

Dbejte o Pána a jeho sílu, * stále hledejte jen jeho tvář!

Vzpomeňte si na divy, jež konal, * znamení a soudy z jeho úst,
rode jeho sluhy Abraháma, * děti vyvolence Jákoba!
Jenom on, jen Pán je naším Bohem, * jeho soudy přes veškerou zem.

On je provždy pamětliv své smlouvy * pro sta pokolení dal svůj slib,
smlouvy uzavřené s Abrahámem, * přísahy, co Izákovi dal.

Zákonem ji určil pro Jákoba, * věčnou smlouvou pro Izraele.

Řekl: „Dám ti kananejskou zemi * za určený úděl dědičný.“

Že jich počtem bylo dosud málo, * maloučko, a hos
ty byli tam,

od národa k národu se táhli, * z jedné říše mezi jiný
lid,

nedovolil nikomu je tisknout, * mnohé krále ztrestal
kvůli nim:

„**N**edotknete se mých pomazaných, * neublížíte
mým prorokům!“

Pokračování žalmu 104

k tercii v I. středu: část 2.

Když na zem svolal hladomor, * odňal jí všechn
živný chléb,

jednoho poslal před nimi: * Josef byl prodán v ot
roctví.

Nohy mu pouty svázali, sevřeli hrdlo do želez, * až jeho slovo splněno a výrok Páně potvrzen.

Tu králi vnukl pustit jej: * pán národu mu volnost dal.

K řízení svěřil mu svůj dům * a do správy svůj ma-
jetek.

Dle svého měl vést knížata * a rádce učit moudrosti.

I přišel do Egypta Izrael, * byl Jákob hostem v zemi
Chámové.

A v ní Pán mocně rozmnožil svůj lid, * až ten byl sil-
nější než domáci.

V těch vzbudil proti svému lidu zášť, * zákeřnost
proti služebníkům svým.

Pak poslal svého sluhu Mojžíše * a Árona, ježž sám
si vyvolil.

Činili jeho divy v Egyptě, * znamení mocná v zemi
Chámově!

Sám seslal temnoty, a byla tma; * oni však jeho slov
dbát nechtěli.

Proměnil tedy jejich vody v krev * a ryby v nich jim
nechal pohynout.

Celá zem hemžila se žábami, * až do královských
komnat nalezly.

Přikázal – přiletěli roje much, * přeplněn komáry byl
každý kout.

*Pokračování žalmu 104
k tercii v I. středu: část 3.*

Namísto deště seslal příval krup, * po celé zemi blesky planuly.

Vinice, fíkovníky potloukl, * zporážel stromy v jejich krajinách.

Přikázal – vpadly mraky kobylek * a nespočetné spousty sarančí.

Zničily v zemi všechno zelené, * zničily vše, co pole zrodila.

Zahubil jim vše prvorozené, * prvotiny všech jejich plodných sil.

Se zlatem, stříbrem lid svůj vyvedl, * a v jejich kmelech nikdo nestonal.

Egypt byl jejich odchodu jen rád, * neboť mu byli leda pro strach.

I zaclonil je hustým oblakem * a plamenem jim svítil za noci.

Žebrali na něm – dal jim křepelky, * nebeským chlebem sytil lačnící.

Rozrazil skálu – voda vytryskla * a proudem rozli-la se do pouště.

Neboť měl v paměti svůj svatý slib, * jak ho dal kdy-si Abrahámovi.

Vyvedl národ, jenž se radoval, * své vyvolené, kte-ří jásali.

A daroval jim kraje pohanů, * majetku národů se zmocnili,

aby pak žili v jeho zákoně, * zachovávali jeho příka-zy.

I. ČTVRTEK K TERCII

Žalm 105

k tercii v I. čtvrtek: část 1.

Slavte Pána za to, jak je dobrý, * jak až na věky je milosrdný!

Kdo vyličí mocné skutky Páně, * kdo vypoví všechnu jeho slávu?

Blaze těm, kdo zachovají právo, * kdo si vždycky vedou spravedlivě!

Z lásky k svému lidu vzpomeň na nás, * přijď nám, Pane, rychle ku pomoci!

Přej nám šťastný díl svých vyvolených, + radovat se radostí tvých věrných * a tvým dědictvím se honosit!

Hřešili jsme jako naši předci, * žili bezbožně a v nepravosti.

Naši předci za egyptských časů * nechápali tvoje velké divy,

nemyslili na tvá dobrodiní, * vzepřeli se Pánu u moře.

Zachránil je přesto pro své jméno, * aby ukázal svou velkou moc.

Proti moři zahrozil, a vyschlo, * vodou je jak stepí provedl.

Vytrhl je z ruky nenávistných, * vykoupil je z moci nepřátel!

Spláchly vody jejich protivníky, * ani jediný z nich nezůstal.

Tehdy jeho slovům uvěřili, * tehdy zapěli mu chvalozpěv.

Zas však jeho skutků zapomněli, * nevyčkali, jak on rozhodne,

chtivostí se v poušti dali strhnout, * pokoušeli Boha v pustině.

Dal jim tedy, co tak vymáhali, * ale s tím i zhoubnou nákazu.

Řevnili v svých stanech na Mojžíše, * na Árona, zasvěcence Páně:

Datana pak pohltila země, * zasypala Abiramův houf,

rozmohl se požár v jejich tlupě, * sežehl plamenem ty bezbožné.

Pokračování žalmu 105

k tercii v I. čtvrtek: část 2.

U Horebu odlili si tele, * modle kovové se klaněli,
a tak svoji slávu zaměnili * za podobu býložravce z kovu.

Na zachránce Boha zapomněli, * jaké konal divy v Egyptě,

jaké zázraky tam v zemi Cháma, * jaký v Rudém moři velediv.

Už se chystal k jejich zahubení, * kdyby Mojžíš, jeho vyvolenec,

nebyl se jich vůči němu zastal, * aby zdržel zhoubný jeho hněv.

Opovrhli vy^{tu}ou^{že}nou zemí, * jeho slovům věřit odmítli,

ustavičně reptali ve svých stanech, * hlasu Páně odpírali sluch.

Vztáhl na ně paži přísahaje, * že je v poušti zcela rozmetá,

v národech že rozptýlí rod jejich, * rozpráší je po všech končinách.

Přidali se k Baál Peórovi, * z žertev mrtvých bohů jídali.

Hanebnostmi popou^{ze}li Pána, * až je stihla rána morová .

Tu však povstal Pinchas, aby trestal, * a tak mor byl opět odvrácen.

Což mu připočteno za zásluhu * z rodu do rodu a na věky.

U vod meribských pak rouhali se, * že i Mojžíš zkusíl kvůli nim:

neboť tak mu rozdráždili mysl, * že byl stržen k slovům nemoudrým.

Pokračování žalmu 105

k tercii v I. čtvrtek: část 3.

Dál pak nevyhladili ty kmeny, * jak jim bylo Pánem řečeno,

nybrž s pohany se pomísili, * chytili se jejich špatností.

Uctívali s nimi jejich modly, * které pro ně byly ná-
strahou,

takže svoje syny a své dcery * přinášeli v oběť dé-
monům.

Nevinnou krev marně prolévali, * krev svých dětí,
synů jako dcer,

na oltářích kananejských model, * hříchem krve zne-
světli kraj.

Tak se svými skutky poskvrnili, * takto byli Bohu
nevěrní!

Zahořel Pán hněvem na svůj národ, * pojal odpor
k svému dědictví.

V ruce pohanů je proto vydal; * vládli jim, kdo cho-
vali k nim zášť.

Utiskovali je neprátele, * jejich moci byli poddáni.

Přemnohokrát Pán je vysvobodil, † oni však mu
vzdorovali stále; * do svých vin se propadali dál.

On vždy znova shlédl k jejich bídě, * kdykoli je sly-
šel naříkat;

kvůli nim byl pamětliv své smlouvy, * z lásky ne-
smírné se slitoval,

takže vzbudil soucit k nim i u všech, * u kterých se
octli v zajetí.

Vysvobod' nás, Pane, ty náš Bože, * shromáždi nás
z krajin pohanských,

ať tvé svaté jméno velebíme, * slávou tvou se smíme
honosit!

Veleben buď Pán, Bůh Izraele, † od počátku věků na
věky! * Všechn lid ať nyní volá: Staň se!

I. PÁTEK K TERCII

Žalm 106

k tercii v I. pátek: část 1.

Slavte Pána za to, jak je dobrý, * jak až na věky je mi-
losrdný!

Tak ať mluví vykoupení Pánem, * vykoupení z ne-
přátelské moci!

Shromáždil je ze všech končin země, * kde je vý-
chod, západ, jih či sever.

Bloudili nehostinnou pustinou, * nenacházeli místo
k usídlení.

Hladem a žízní přitom strádali, * život v nich pone-
náhu vyhasínal.

Volali tedy k Pánu v úzkostech * a on je z jejich bídy
vysvobodil.

Na správnou cestu on je uvedl, * aby tak došli mís-
ta k osídlení.

Ať chválí Pána za slitování, * za divy, které k dobru
lidí konal!

Napájel hrdlo jejich žíznivé, * lačnicí hrdlo plnil dob-
rotami.

Vězeli ve smrtelných temnotách, * vrženi do bídy
a do okovu,

Že Božím příkazům se vzpírali * a opovrhli radou Nejvyššího.

I bylo jejich srdce zkrušeno, * že padali, a nikdo nepomohl.

Volali tedy k Pánu v úzkostech * a on je z jejich bídy vysvobodil.

Z těch temnot smrtelných je vyvedl, * přelomil jejich okovy a strhl.

Ať chválí Pána za slitování, * za divy, které k dobru lidí konal;

za to, že brány z bronzu rozrazil, * závory železné že zlomil vedví.

Pokračování žalmu 106

k tercii v I. pátek: část 2.

Ochuravěli pro svou nepravost, * zkrušeni byli za své těžké viny.

Už se jim každý pokrm ošklivil, * takže už měli blízko k branám smrti.

Volali tedy Pána v úzkostech * a on je z jejich bídy vysvobodil.

Seslal své slovo, jím je uzdravil * a zachránil je opět před záhubou.

Ať chválí Pána za slitování, * za divy, které k dobru lidí konal!

Ať přinášejí oběť děkovnou, * s jásotem rozhlašují jeho skutky!

V lodích se vydávali na moře, * po mnoha vodách pluli za obchodem;

přitom pak díla Páně vídali, * žasli nad jeho divy
v mořské hloubi.

Přikázal, zdvihl vítr bouřlivý, * ten mořské vlny do
vysoka vzdouval.

Vzlétali k nebi, do vln padali, * že hrůzou v nich až
duše zkomírala.

Zmítali, káceli se opile, * se vši svou dovedností byli
v koncích.

Volali tedy k Pánu v úzkostech * a on je z jejich bídy
vysvobodil.

Bouřlivý vichr ztišil ve vánek * a zklidnilo se moř-
ské vlnobití.

Radovali se z toho ztišení; * a přivedl je k toužené-
mu místu.

Ať chválí Pána za slitování, * za divy, které k dobru
lidí konal!

Ať ve shromáždění ho velebí, * ve sboru starších ať
jej oslavují!

Pokračování žalmu 106

k tercii v I. pátek: část 3.

On proměňoval řeky v pouště, * prameny ve vy-
prahlou zem,

úrodné kraje v solné pláně – * za to, že zlý byl tam-
ní lid.

Poušť zase změnil na jezero, * vyprahlou hlínu na
pramen:

tam usídlil pak hladovící, * města si mohli zbudo-
vat.

Zřídili pole, vinohrady * a měli hojnou úrodu.

Žehnal jim, rozrostli se hojně, * i chovných zvířat měli dost.

Ten však, jenž ponižuje mocné * a dá jim bloudit na poušti,

že zas jich ubylo a chřadli * pod tíhou strádání a ran,

čudáka ale zdvihl z bídy, * jak stádo zmnožil jeho rod.

S radostí to vidí bohabytní, * všechna zloba musí sklapnout ústa.

Kdo jsi moudrý, měj to na paměti! * V srdci chovej skutky lásky Páně!

I. SOBOTA K TERCII

Žalm 107

k tercii v I. sobotu: část 1.

Jsem, Pane, připraven, jsem připraven * zpívat a hrát ti. Procitni, má duše!

Procitni, moje citero a harfo! * S vámi teď půjdu budit červánky.

Tebe chci, Pane, chválit před národy, * tobě chci před lidmi všech krajů hrát.

Vždyť tvoje milost dosahá až k nebi, * tvá věrnost přesahuje oblaka.

Svou vznešenost zjev, Bože, na nebesích * a nad veškerou zemí slávu svou!

Aby tví věrní byli zachráněni, * pomoz svou pravicí a vyslyš nás!

Promluvil Bůh ve svém svatostánku: † „Zvítězím a Sichem přidělím, * přeměřím i úval sukkotský.

Galaád i Manasse mi patří, † rovněž i Efraim, má přilbice, * Juda pak má velitelská hůl.

Moáb je mou umývací mísou; † na Edom svou botu postavím, * jásat budu nad Filištínskem.“

Kdo přivede mě k hrazenému městu, * kdopak mě do Edomu provodí,

ne-li ty, jenžs nás odvrhl, můj Bože, * a jenž už s naším vojskem netáhneš!

Na pomoc přijd' nám proti nepříteli, * když pomoc od lidí je nicotná.

S Pánem však svedeme divy udatenství, * on zdeptá naše ujařmitelé!

Žalm 108

k tercii v I. sobotu: část 2.

Bože, jejž velebím, nehleď mlčky! † Na mne se rozkřikla bezbožná ústa! * Prolhaným jazykem mluvili ke mně,

zahrnuli mě slovy zášti, * do mne se pustili pro nic, za nic.

Za všechnu dobrotu na mne soptí, * zatímco já jsem za ně se modlil.

Za dobré zlým se mi odplácejí, * za moji lásku nenávisť.

„**P**ošlete na něj někoho zlého, * ať po své pravici žalobce najde!

Až bude souzen, ať shledán je vinným! * Ať se mu přičte i modlitba za hřích!

Ať má dny života ukráceny, * jeho úřad ať obsadí jiný!

Ať jeho děti se sirotky stanou * a jeho manželka ať je vdovou!

Ať jdou žebrotou jeho děti, * ať jsou vyhnány z pustého domu!

Lichvář ať uchvátí, co býlo jeho, * cizí ať vyplení všechno, co získal!

Ať nemá nikoho, kdo se ho ujme, * kdo by se smiloval nad sirotky!

Potomstvo jeho ať neujde zkáže, * jménem ať vymře už ve svých dětech!

Vždy ať se vzpomíná vin jeho otců, * hřích jeho matky ať zahlazen není,

jen ať je Pán má na očích stále, * ať jejich památku ze země vyhladí!

Neboť on neznal slitování, † nýbrž slabé a ubohé stíhal, * sklíčené srdcem do smrti vháněl.

Jako rád proklínal, sám ať je proklet, * jak nepřál druhým, buď nepřáno jemu!

V kletbách si chodil jak v denním šatě † ať se mu do útrob vrazí jak voda, * do všech kostí jak horoucí olej!

Ať na něm kletba ulpí jak roucho, * jako pás, který nesundá z těla!“

Pokračování žalmu 108

k tercii v I. sobotu: část 3.

Takto si vedou ti, kdo mě viní, * ti, kteří o mně tak zavile mluví.

Zato však ty se mnou, Pane, můj Bože, * nalož dle svého svatého jména!

V dobrotě lásky své vysvobod' mne, † neboť jsem nebožák, ponížený, * srdce se ve mně žalostí svírá.

Tratím se jako ten stín, jenž se dlouží, * jsem jako obtížná kobylka střásán.

Postem má kolena vrávorají * a moje maso bez tuku chřadne.

Předmětem posměchu stal jsem se pro ně, * hledí na mne a jen vrtí hlavou.

Přijď mi už na pomoc, Pane, můj Bože, * zachraň mě ve své dobrotivosti!

Ukaž jim, že se tak stalo tvou rukou, * že tys to, Pane, učinil pro mne!

Pak ať mi klnou, jen ty když mi žehnáš! † V hanbu ať padnou mí protivníci, * kdežto tvůj služebník ať se smí těšit!

Oděni hanbou ať jsou, kdo mě tepou, * ať se jak do pláště do hanby halí!

Já budu hlasitě velebit Pána, * ve shromáždění budu ho chválit.

Vždyť stanul chudáku po pravici, * aby ho zachránil před jeho soudci.

NEDĚLE K NEŠPORÁM

Žalm 109

Pán řekl mému Pánovi: „Sed' po mé pravici, * tvé nepřátele za podnož ti k nohám položím.“

Žezlo tvé moci podá ti sám ze Siónu Pán: * „Ty panuj vprostřed nepřátel!

Králem jsi od dne zrození na svatých pahorcích, * z matčina klína když se jas rozlil tvých mladých dnů.“

Pán bez výhrady přísahal „Jsi knězem na věky, * tak, jak jím Melchisedech byl.“

Pán stojí po tvé pravici, * v den hněvu krále zdrtí.

On nad národy koná soud, je nakupeno mrtvých, † rozbíjí lebky v šíř i dál. * Z potoka pije u cesty a zno-
vu vztyčí hlavu.

Žalm 110

Z hloubi srdce Pána oslavím, * v shromážděném kruhu spravedlivých.

Neboť skutky Páně veliké, * drahocenné všem, kdo z nich se těší.

Slavné, mocné jeho konání, * věčně trvá jeho spra-
vedlnost.

Činil divy hodné paměti, * předobry je Pán a milosrdný.

Pokrm dal těm, kdo ho v bázni ctí, * na věky je pamětliv své smlouvy.

Svému lidu v čínech zjevil moc, * když državy pohanů jim vydal.

Dílo jeho rukou věrnost, řád, * jeho zákony vždy spolehlivé:

stanoveny navždy, na věky, * poctivě a pevně zachovány.

Vykoupení seslal pro svůj lid, † na věky s ním sjednal úmluvu; * jeho jméno hrozné je a svaté.

Bázeň z Boha – pramen moudrosti: † rozumně si vede, kdo jí dbá. * Jeho sláva trvá do věčnosti.

Žalm 111

Blaze tomu, kdo má v úctě Pána, * kdo se těší z jeho přikázání.

Bude mocný na zemi v svých dětech, * rodu věrných bude požehnáno.

Blahobyt a hojnost v jeho domě, * navždy setrvá v své poctivosti.

Světlo svítí poctivým i ve tmách, * dobrý, slitovný je spravedlivý.

Blaze tomu, kdo rád dá i půjčí, * kdo své věci řídí podle práva.

Nestane se, aby zakolísal, * věčnou památku má spravedlivý.

Nemusí se strachovat zlé zprávy, * pevný srdcem, důvěřuje v Pána.

Odhodlaný srdcem, nebojí se, * svrchu hledí na své protivníky.

Rozdělí se, štědře dává chudým, † navždy setrvá v své poctivosti. * Roste jeho moc a jeho vážnost.

Hříšník se zlobou se na to dívá, † zuby skřípe, užívá se hněvem. * Nazmar vyjde žádostivost hříšných.

Žalm 112

Oslavujte, služebníci Páně, * oslavujte svaté jméno Páně!

Ať je požehnáno jméno Páně * od tohoto dne až do věčnosti!

Od východu slunce do západu * ať je jméno Páně velebeno!

Pán je povznesen nad všechny rody, * jeho sláva převyšuje nebe.

Kdo je jako Pán, náš Bůh, jenž vládne * na nebi i po veškeré zemi,

který má svůj stolec na výsostech, * z vysokosti do hlubiny shlíží!

Slabého on pozdvihuje z prachu, * ubožáka ze smetiště zdvíhá,

aby posadil ho vedle knížat, * vedle mocných knížat svého lidu.

Místo v domě má i pro bezdětnou * jako pro blaženou matku synů.

PONDĚLÍ K NEŠPORÁM

Žalm 113

Když vyšel Izrael z egyptské země, * Jákobův rod z lidu cizího,

stal se jeho svatyní Juda, * Izrael jeho královstvím.

Moře to vidělo a prchlo, * Jordán obrátil zpátky svůj tok.

Hory jak berani poskakovaly, * pahorky jako jehňata.

Co je ti, moře, že tak prcháš? * Proč se, Jordáne, obracíš zpět?

Proč vy jak berani skáčete, hory, * pahorky, proč vy jak jehňata?

Zachvěj se země před tváří Páně, * před tváří Boha Jákobova!

V jezerní bažinu promění skálu, * křemen ve vodní pramínek.

Nikoli nám, Pane, nikoli nám, † jen svému jménu zjednej slávu * pro svoji lásku, pro svou věrnost!

Proč by si měli pohané říkat: * „Kde vlastně je ten je-
jich Bůh?“

Bůh náš, ten sídlí na nebesích, * co se mu zlíbí, to učiní.

Jejich modly jsou stříbro a zlato, * lidskýma rukama ztvářené.

Ústa mají, a nemohou mluvit, * oči mají, a nevídí.

Uši mají, a nemohou slyšet, * nozdry mají, a chybí jim čich.

Ruce mají, a nehmatají, † nohy mají, a nechodí * a z hrdla nevydají hlas.

Jim ať jsou podobni ti, kdo je tvoří, * všichni, kdo v modly doufají!

Izrael však ať doufa v Pána, * on je mu pomocník a štít.

Áronův dům ať doufa v Pána, * on je mu pomocník a štít.

Kdo Pána ctí, ať doufají v Pána, * on je jim pomocník a štít.

Pán je nás pamětliv, žehná nám. † Ať žehná domu Izraele, * ať žehná domu Áronovu!

Ať žehná těm, kdo Pána ctí, * stejně tak malým jako velkým!

Pán jen ať rozmnoží vaš rod, * ve vás, i dále ve vašich synech!

Žehnání buďte od Pána, * který učinil nebe i zemi.

Nebe je nebem Pánovým, * avšak zemi dal dětem lidským.

Nemohou mrtví Pána ctít, * žádný z těch, kdo v podsvětí sešli.

My chceme však Pána velebit * jak nyní, tak až do věčnosti.

Žalm 114

Miluji Pána: * uslyšel mé naléhavé volání.

On ke mně ucho naklonil * v den, kdy jsem volal
o pomoc.

Provazy smrti omotán, † v osidla temnot zapleten, *
tonul jsem v mukách úzkosti.

Tu jméno Páně vzýval jsem: * „Zachraň mi život,
Pane můj!“

Je vlídný Pán, je spravedliv, * on je náš milosrdný
Bůh.

On vždycky prosté ochrání, * v mé slabosti mi po-
mohl.

Už se, má duše, upokoj, * když Pán tě dobrem ob-
dařil,

vyrhl život ze smrti, * zrak ze slz, nohy z pádu
včas.

Teď budu kráčet před Pánem, * teď zemí živých pů-
jdu dál.

Žalm 115 – 116

Věřil jsem, proto smím teď říci: * „Velice byl jsem po-
nížen!“

S úzkostí jsem si říkal v duchu: * „Věřu, je každý člo-
věk lhář!“

Čím nyní odvděčím se Pánu * za všechno, co mi pro-
kázal?

Do rukou vezmu kalich spásy * a jméno Páně osla-
vím.

Vyplním sliby dané Pánu * před jeho lidem veške-
rým.

Příliš je drahá v očích Páně * smrt těch, kdo jsou mu oddáni.

Ó Pane, jsem tvůj věrný sluha, † tvůj sluha, syn tvé služebnice, * tys moje pouta rozvázal.

Děkovnou oběť přinesu ti * a jméno Páně vzývati chci.

Vyplním sliby dané Pánu * před jeho lidem veškerým,

zde na nádvoří domu Páně, * v tvém středu, Jeruza-léme.

†

Velebte Pána všichni lidé, * slavte Ho všechny národy.

Nad námi je mocná jeho milost * a věrnost Páně je navěky.

Žalm 117

k laudám v neděli: část 3.

Děkujte Pánu, že je dobrotivý, * na věky jeho milosrdenství!

Dům Izraelův ať jen stále říká: * „Na věky jeho milosrdenství!“

Dům Áronův ať jen stále říká: * „Na věky jeho milosrdenství!“

Ať říkají, kdo uctívají Pána, * „Na věky jeho milosrdenství!“

Z hlubiny soužení jsem volal k Pánu: * a Pán mě vysvobodil.

Je se mnou Pán, a proto nemám strachu: * co by mi mohli udělat lidé?

Je se mnou Pán, má pomoc neustálá, * svrchu se dívám na své nepřátele.

Je lépe u Pána mít útočiště, * než spoléhat se pouze na člověka.

Je lépe u Pána mít útočiště, * než na mocné se pouze spoléhat.

Obkličili mě všichni pohané, * ve jménu Páně jsem je přemohl.

Obkličili mě všichni ze všech stran, * ve jménu Páně jsem je přemohl.

Obkličili mě jako včelí roj, † jak oheň trní spalovali mě, * ve jménu Páně jsem je přemohl.

Smýkali mnou a k zemi sráželi, * Pán přesto zachránil mě před pádem.

Pán je má síla, je má statečnost, * a on se také stal mou záchranou.

Hlasitý já sot nad zachráněním, * pod stany spravedlivých zaznívá.

Pravice Páně mocně zasáhla, † pravice Páně pozvedla mě zas, * pravice Páně mocně zasáhla!

Nezemřu, nýbrž budu žít dál, * o činech Páně vděčně vyprávět.

Opravdu těžce potrestal mě Pán, * do rukou smrti však mě nevydal.

Otevřte mi brány spravedlivých, * projdu jimi, Pánu díky vzdát!

Zde se otvírá ta brána Páně, * tudy spravedliví vchá-
zejí.

Dík ti složím za tvé vyslyšení, * že jsem v tobě došel
záchrany.

Kámen, zavržený staviteli * stal se náhle kvádrem
náročným.

To se událo jen z moci Páně, * zázrak před našima
očima.

Toto je den způsobený Pánem, * jásavě se z něho ra-
dujeme!

Slyš nás, Pane, popřej nám svou spásu! * Slyš nás,
Pane, poskytni nám zdar!

„**P**ožehnán, kdo vchází jménem Páně! * My vám
z domu Páně žehnáme!“

Pán je Bůh! To on nám dává světlo! † Seřad'te se
v průvodu s ratolestmi, * vedoucí až k rohům oltá-
ře!

Jsi můj Bůh a já ti vzdávám díky, * tebe, svého Boha
velebím.

Děkujte Pánu, že je dobrotivý, * na věky jeho milo-
srdenství!

II. PONDĚLÍ K TERCII

Žalm 118

k tercii v II. pondělí: část 1.

Šťastni, kdo cestou bez úhon chodí, * kdo žije podle
zákona Páně!

Šťastni, kdo jeho příkazů dbají, * kdo celým srdcem ho vyhledávají,

kdo ve svých skutcích se bezpráví chrání, * kráčejí stále po jeho cestách.

Sám jsi nám dal svá přikázání, * abychom pilně a věrně jich dbali.

Kéž moje cesty jsou přímé a jisté, * abych se držel tvých ustanovení!

Jenom tak neupadnu v zahanbení, * když tvých předpisů budu si hledět.

Budu ti děkovat s upřímným srdcem, * vniknu-li v soudy tvé spravedlivé.

Zásady tvoje chci zachovávat, * jen ty mě nikdy neopouštěj!

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pondělí: část 2.

Jak mladý člověk se uchová čistý? * Tím, že tvé slovo v mysl si vštípí.

Z celého svého srdce tě hledám, * nenech mě sejít z tvých přikázání!

V srdci tvé předpisy uchovávám, * jen abych nezhřešil proti tobě.

Požehnán buď a veleben, Pane! * Nauč mě všem svým ustanovením.

Nahlas bedlivě vypočítávám * výroky všechny, co vyšly z tvých úst.

Plnit tvé příkazy radostí je mi * větší než veškeré poklady světa.

Rozjímám o tvých nařízeních, * pozor si dávám na tvoje cesty.

V zákoně tvém mám potěšení, * na tvoje slovo neza-
pomínám.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pondělí: část 3.

Čiň dobře sluhovi svému, ať žije, * slovo tvé budu zachovávat.

Otevři mé oči, ať sledují bděle * podivuhodné záko-
ny tvoje.

Jsem jenom hostem na této zemi, * nezatajuj mi svá ustanovení!

Moje duše umdlévá touhou, * znát v každé době tvá rozhodnutí.

Zkrušil jsi pyšné; jsou zlořečení, * kdo sejdou z ces-
ty tvých příkázání.

Sejmi se mne potupnou hanbu, * neboť tvé předpi-
sy zachovávám.

I když se knížata proti mně radí, * služebník tvůj na
tvé výroky myslí.

Příkazy tvé jsou mým potěšením, * úradky tvé jsou
mými rádci.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pondělí: část 4.

Ulpívá stále v prachu má duše, * dle svého slova mě
k životu navrát!

Vyznal jsem se ti, a vyslyšels mě: * vyuč mě ve svých ustanoveních!

Ukaž mi cestu svých příkázání, * rozjímat budu nad tvými divy.

Duše moje se rozplývá hořem, * podle svých slibů mě pozvedni opět.

Ochraň mě zdaleka od cesty lživé, * obdař mě milostí zákona svého.

Vyvolil jsem si cestu pravdy, * touhu mám po tvých rozhodnutích.

K příkazům tvým se upínám pevně, * uchraň mě, Pane, zahanbení!

Po cestě předpisů tvých budu kráčet, * když mi tak široce otvíráš srdce.

II. ÚTERÝ K TERCII

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. úterý: část 1.

Cestu tvých zásad, Pane, mi ukaž, * abych jí k svému prospěchu krácel.

Osvět mě, abych si vštípil tvůj zákon * a byl ho poslušen z celého srdce.

Stezkou svých příkazů vod' mě stále, * neboť jen ta je mým potěšením.

Nakloň mé srdce k svému příkázáním, * nikoli k dychtění po hmotném zisku.

Pohledů na marnost uchraň mé oči, * na cestě své mě životem obdař.

Splň svůj slib svému služebníku, * jak jsi jej dal svým vyznavačům.

Odvrať potupu, které se hrozím, * neboť tvé výroky vždycky jsou dobré.

Vždyť toužím po tvých ustanoveních, * život mi dej svou spravedlností.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. úterý: část 2.

Kéž se mi dostane, Pane, tvé lásky, * pomoz mi podle svého slibu,

abych dal odpověď těm, kdo mě tupí; * s nadějí spoléhám na tvá slova.

Neodnímej mi slovo pravdy, * neboť doufám v tvá rozhodunutí.

Tvého zákona budu se držet * ve všem a vždycky na věčné časy.

Po cestě volně budu si kráčet, * protože dbám tvých nařízení.

Před králi zjevím tvá přikázání * bez bázně, že se mi dostane hany.

Z příkazů tvých se radovat budu, * protože k nim se upínám s láskou,

ruce k tvým příkazům vztahovat budu, * rozjímat o tvých ustanoveních.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. úterý: část 3.

Vzpomeň si na slovo k sluhovi svému, * kterým jsi ve mně naději vzbudil!

To je má stálá útěcha v bídě, * že tvůj výrok mi daruje život.

Pyšní jen výsměch pro mne mají, * já se však nespustím zákona tvého.

Tvých dávných úradků pamětliv, Pane, * nacházím v nich své potěšení.

Rozhořčuji se nad bezbožníky, * kteří tvůj zákon zneuznávají.

Příkazy tvé se staly mou písní * v domě, kde přebývám jen jako poutník.

Za noci vzývám tvé jméno, Pane, * poslušen jsem tvých příkázání.

To je můj náležitý úděl: * abych vždy plnil tvá ustanovení.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. úterý: část 4.

Pán je můj úděl. Takto jsem slíbil: * že tvoje slovo uchovám provždy.

Jen po tvé milosti ze srdce toužím, * smiluj se nade mnou dle svého slibu.

Přemýšlím o cestách, po kterých kráčím, * řídím své nohy k tvým příkázáním.

Chvatně se snažím a nechci váhat, * abych tvé předpisy zachovával.

I když mě do lécek lapají hříšní, * já na tvůj zákon nezapomínám.

V půlnoci vstávám, abych tě chválil * za tvoje spravedlivé soudy.

Jsem přítel všech, kdo mají tě v úctě, * všech, kdo dbají tvých nařízení.

Země je plna tvé milosti, Pane, * nauč mě tomu, cos ustanovil.

II. STŘEDA K TERCII

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. středu: část 1.

Dobře jsi činil sluhovi svému, * právě tak, Pane, jak jsi to řekl.

Jen ty mě moudrému vědění nauč, * neboť tvým příkazům důvěřuji.

Než jsem byl pokořen, leckdy jsem bloudil, * nyní tvých předpisů věrně se držím.

Dobrý jsi, Pane, a dobro konáš, * vyuč mě ve svých ustanoveních.

Pyšní mě prolhaně obviňují, * já jen tvých soudů si upřímně hledím.

Srdce jak v tuku jim otupělo, * já jen z tvých zákonů vroucně se těším.

Že jsem byl pokořen, bylo mi k dobru, * abych se učil tvým příkázáním.

Výrok tvých úst je mi milejší mnohem * nežli tisíce v zlatě a stříbře.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. středu: část 2.

Rukama tvýma jsem stvořen a ztvárněn, * osvět mě, jak se tvým příkazům učit.

Ti, kdo tě ctí, na mne pohlédnou rádi * za to, že spoléhám na tvoje slovo.

Vím, že tvé soudy, Pane, jsou správné, * že jsi mě po-
kořil podle práva.

Útěchou buď mi tvé milosrdenství, * jak jsi je svému sluhovi slíbil.

Ať mi tvá slitovnost udělí život, * neboť tvůj zákon mě oblažuje.

Hanba buď pyšným, že křivě mě tisknou, * já však jen o tvých úradcích hloubám.

Ať se obrátí ke mně tví věrní, * ti, kdo dbají tvých příkázání.

Utvrd' mé srdce v svých ustanoveních, * abych ne-
došel zahanbení!

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. středu: část 3.

Po tvé pomoci prahne má duše; * důvěru mám a doufám v tvé slovo.

Po tvém výroku dychtí mé oči: * kdy mi dáš svoji útěchu, Pane?

Jsem už jak měch, co byl vysušen kouřem, * předpi-
sů tvých však nezapomínám.

Kolik dnů tvému sluhovi zbývá? * Kdy budeš sou-
dit mé utlačitele?

Úkładně jámy kopou mi zpujní, * ti, co se neřídí zá-
kony tvými.

Příkazy tvé jsou pravda sama; * oni mě stíhají lží,
proto pomoz!

Málem mě na zemi zahubili, * já však se držím tvých
příkázání.

Podle své milosti ponech mi život, * svědectví úst
svých zachovám věrně.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. středu: část 4.

Navěky stálé je, Pane, tvé slovo, * na nebi zůstává,
nezměnitelné.

Od rodu k rodu tvoje věrnost, * zemi jsi založil, a ona
trvá.

Podle tvé vůle ještě dnes trvá: * neboť vše stvořené
tobě slouží.

Kdyby mi radostí nebyl tvůj zákon, * ve své bídě
bych dávno byl zašel.

Nikdy tvých příkazů nezapomenu, * neboť v nich jsi
mi daroval život.

Já jsem tvůj, a proto mě zachraň, * neboť mám v mys-
li tvá ustanovení.

Číhají bezbožní, zhubit mě chtějí, * já však jsem dba-
lý tvých příkázání.

Poznal jsem meze všech dokonalostí, * pouze tvé soudy jsou neomezené.

II. ČTVRTEK K TERCII

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. čtvrtku: část 1.

Ach, jak tvůj zákon miluji vroucně! * Po celý den já přemítám o něm.

Moudřejším než jsou mí nepřátelé, * činí mě vůle tvá, stále je se mnou.

Rozumem předčím své učitele, * protože o tvých výrocích hloubám.

Rozvážnosti mám víc nežli starci, * neboť plním tvá přikázání.

Od špatných cest já zdržuji nohy, * abych tvé slovo vždy zachovával.

Neuhybám před tvými soudy, * protože tys mi dal poučení.

Jak mi tvé příkazy na patře sládnou, * víc nežli med mi chutnají v ústech!

Zmoudřel jsem tvými rozhodnutími, * odpor mám ke každé nepravé cestě.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. čtvrtku: část 2.

Mým krokům svítilnou je tvé slovo, * ono mi cestu osvětluje.

Dal jsem přísahu, také ji plním, * dbát všech tvých správných rozhodnutí.

Těžce svou bídou jsem sužován, Pane, * dle svého slova mi zachovej život!

Sliby mých úst, Pane, laskavě přijmi, * pouč mě o svých rozhodnutích.

Stále můj život je ohrožen zkárou, * já na tvůj zákon však nezapomínám.

Ať na mne bezbožní nástrahy líčí, * z cesty tvých příkazů nezabloudím.

Svědectví tvá jsou mým dědictvím provždy, * neboť jsou radostí mého srdce.

Srdce jsem přiměl tvé zásady plnit; * v tom je odměna na věčné časy.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. čtvrtek: část 3.

Odpor mám k lidem vrtkavé mysli, * zato však v lásce mám tvůj zákon.

Ty jsi má ochrana, ty jsi mi štíteš, * s důvěrou spoléhám na tvé slovo.

Odstupte ode mne, zlovolníci, * zachovám příkazy svého Boha!

Stůj při mně dle svého slibu, ať žiji, * nedopusť, abych se v naději zklamal!

Dej mi svou pomoc, a zachráněn budu, * rád se chci držet tvých přikázání.

Zavrhneš ty, kdo tvé vůli se přiči, * neboť jsou ve svém smýšlení lživí.

Všichni, kdo hřeší, jsou pro tebe struskou, * proto tvé předpisy já mám v lásce.

Bázní před tebou trne mé tělo, * v úctě se chvěji před tvými soudy.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. čtvrtek: část 4.

Konám jen právo a spravedlnost, * nenech mě na pospas utlačitelům!

zaruč se za svého služebníka, * aby mě pyšní neutiskli!

Po tvé pomoci dychtí mé oči, * po tvém příslibu spravedlivém.

Milostiv buď svému služebníku, * pouč mě ve svých ustanoveních.

Jsem tvůj služebník, proto mě osvět, * abych tvé výroky pochoпил správně.

Nastala chvíle k zásahu Páně: * neboť tvůj zákon porušili!

Nade vše v lásce mám příkazy tvoje, * nad zlatou rudu i nad zlato ryzí.

Vedu si podle tvých nařízeních, * nepravé cesty nenávidím.

II. PÁTEK K TERCII

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pátek: část 1.

Příkazy tvé jsou podivuhodné, * proto má duše je zachovává.

Zjevení tvých slov osvěcuje, * vede i prosté k porozumění.

Otvíráám ústa, po dechu lapám, * jak prahnu po tvých ustanoveních.

Obrať se ke mně, milostiv bud' mi * jak těm, kdo v lásce mají tvé jméno.

Podle svých výroků ved' moje kroky, * ať nemá nepravost nade mnou vládu.

Z lidského útisku vysvobod' mě, * dbát budu věrně tvých nařízení.

Zjev jasnou tvář svému služebníku, * nauč mě, Pane, svým příkázáním!

Potoky slz mi z očí kanou * nad těmi, kteří ruší tvůj zákon.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pátek: část 2.

Ty, Pane, ty jsi spravedlivý, * správná jsou tvoje rozhodnutí.

Právem jsi dal svá příkázání, * mocně, pevně a spravedlivě.

Sžírám mě hněv k mým nepřátelům, * že na tvá slova zapomněli.

Věrně se osvědčil tvůj výrok, * proto tvůj služebník má jej v lásce.

Jsem jen malý a opovržený, * příkazů tvých však nezapomínám.

Věčně je v právu tvá spravedlnost * a tvůj zákon je pravdivý provždy.

I když mě postihly útlak a tíseň, * přesto se těším z tvých ustanovení.

Předpisy tvé jsou na věky správné, * dej, ať je chápu, a já budu žít.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. pátek: část 3.

Ze srdce volám: vyslyš mě, Pane, * poslušen budu tvých příkázání!

Volám k tobě, chraň mě a zachraň, * budu tvé příkazy poctivě plnit.

S úsvitem přicházím, o pomoc prosím, * s důvěrou spoléhám na tvé slovo.

Oči mé bdí už před noční hlídkou, * hloubat chci o tvém rozhodnutí.

Slyš můj hlas ve svém milosrdenství, * uděl mi život podle své vůle!

Blíží se ti, kdo mi úklady strojí, * vzdálení přitom zákonu tvému.

Zato však ty jsi mi nablízku, Pane, * věrně platí tvá ustanovení.

Z výroků tvých už dávno jsem poznal, * že jsi je stanovil na všechny věky.

II. SOBOTA K TERCII

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. sobotu: část 1.

Hleď na mou tíseň a vysvobod mě, * že na tvůj zákon jsem nezapomněl.

Mé pře se ujmi a z bídy mě vykup, * dle svého výroku život mi uděl.

Daleko k záchraně mívají hříšní, * neboť k tvým příkazům neberou ohled.

Hojné je, Pane, tvé slitování, * podle svých úradků daruj mi život.

Pronásledují a souží mě mnozí, * já od tvých předpisů neupouštím.

S odporem pohlížím na věrolomné, * protože nedbají na tvoje slova.

Hle, jak mám v lásce tvá přikázání, * Pane, v své milosti daruj mi život!

Podstatou tvého slova je stálost, * každý tvůj pravdivý soud je věčný.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. sobotu: část 2.

Pro nic mě knížata pronásledují, * v srdci mám bázeň jen před tvými slovy.

Z výroku tvého se raduji stejně, * jak ten, kdo získal bohatou kořist.

Ke lži mám nenávist, oškliví se mi, * zato však miluji tvůj zákon.

Sedmkrát za den ti chvály zpívám * za tvoje spravedlivé soudy.

S těmi, kdo milují tvůj zákon, * hojný je pokoj, jsou bezpečni před zlem.

S nadějí čekám, Pane, tvou pomoc, * bedlivě plním tvá přikázání.

Má duše střeží tvá ustanovení * a já je miluji z celého srdce.

Dbám na tvé předpisy, nařízení, * všechny mé cesty jsou před tebou zjevné.

Pokračování žalmu 118

k tercii v II. sobotu: část 3.

Kéž k tobě dojde mé volání, Pane, * pouč mě podle svého slova!

Kéž k tobě dospěje má prosba, * vysvobod' mě podle svých slibů!

Rty mé ať hýří chvalozpěvem, * žes mi dal poznat svá ustanovení!

Jazyk ať zpívá chválu tvých slibů, * neboť tvé příkazy všechny jsou správné.

Kéž se tvá ruka k mé pomoci vztáhne, * že jsem si zvolil tvá přikázání!

Dychtím po tvoji pomoci, Pane, * pro mne tvůj zákon je potěšením.

Oživ mou duši, ať může tě chválit; * kéž mě v tom sílí tvá rozhodnutí!

Bloudím jako ta ztracená ovce, † sám hledej svého služebníka, * pamětliv byl jsem tvých příkázání.

NEDĚLE K TERCII

Žalm 119

k tercii v neděli: část 1.

K Pánu jsem volal, když jsem trpěl útiskem, * a on mě vyslyšel.

„**V**ysvobod', Pane, duši od úskočných úst, * jazyka lživého!“

Co za to dostaneš, co sklidíš nádavkem, * ty lživý ja-zyku?

Jen z pevné ruky bojovníka břítký šíp, * uhlíky z kru-činek.

Běda, že mezi Moschy musím přebývat, * ve stanech kedarských!

Přespříliš dlouho bydlím už sám vprostřed těch, * kdo nenávidí mír!

Já mluvím o pokoji, mluvím o právu, * a oni chtějí boj.

Žalm 120

k tercii v neděli: část 2.

K horám pozvedám oči: * odkud přijde mi pomoc?

Od Pána přichází pomoc, * on stvořil nebe i zemi.

On ti klopýtnout nedá, * nezaspí ten, jenž tě chrání.
Nezaspí, nezdřímne strážce, * jenž chrání Izraele.
Pán tě střeží a stíní, * je po tvé pravici stále.
Za dne ti neuškodí slunce, * ani za noci měšíc.
Pán tě od zlého střeží, * on střeží celý tvůj život.
Streží tvůj odchod i návrat * nyní a po všechny věky.

Žalm 121

k tercii v neděli: část 3.

Zaradoval jsem se, když mi řekli: * „Vydáme se do Pánova domu“.
Už se naše nohy zastavily, * Jeruzaléme, v tvých slavných branách.
Jeruzaléme, jsi vybudován * v pevné město, v sebe uzavřené!
Putují sem kmeny, kmeny Páně; † tak to káže Izraeli zákon, * aby jméno Páně oslavoval.
Zde jsou postaveny soudní stolce, * pevné stolce Da-
vidova domu.
Pokoj vyproste pro Jeruzalém: * Ať jsou v bezpečí,
 kdo milují tě!
Ať v tvých hradbách rozhostí se pokoj * a v tvých
 domech bezpečí ať trvá!
Pro blaho svých bratří a svých přátel * stále budu ří-
 kat: Pokoj v tobě!
Pro dům Pána, jenž je naším Bohem, * za tvůj zdar
 se stále budu modlit.

KAŽDODENNĚ K SEXTĚ

Žalm 122

k sextě každodenně: část 1.

Pozdvihuji oči k tobě, * který trůníš na nebi.

Jako oči služebníků † tkvějí na pánových rukou, *
oči služky na své paní,

† i naše oči hledí k Pánu, † jenž je naším Bohem, *
ať nám smilování dá.

Smiluj se, Pane, nad námi se smiluj, * neboť jsme
přesycení pohanou.

Dávno je naše duše přesycena * posměchem boháčů
a hanou pyšných.

Žalm 123

k sextě každodenně: část 2.

Kdyby se nás nebyl zastal Pán, * takto ať se vyzná
Izrael,

kdyby se nás nebyl zastal Pán, * když se lidé vrhli
proti nám,

pohltili by nás za živa. * Proti nám když vzplanul je-
jich vztek,

vody by nás byly odnesly, * valil by se přes nás divý
proud,

přes nás by se byly valily * rozbouřené vody vzedmu-
té.

Chvála Pánu, že nás nevydal * jejich dravým zubům
za kořist!

Duše vyvázla jak z léčky pták, * roztrhla se síť, jsme svobodni!

Naše pomoc je ve jménu Páně, * který stvořil nebe-sa i zem.

Žalm 124

k sextě každodenně: část 3.

Důvěru kdo v Pána mají, jsou jako hora Sión, * která nikdy nekolísá, trvá na věky.

Jako hory obklopují celý Jeruzalém, * tak Pán objímá svůj národ dnes i na věky.

Dědičnou zem spravedlivých hříšní nepodrží, * aby ani spravedliví po zlu nesáhli.

Dobře, Pane, čiň všem dobrým a všem upřímným! * Ty však, co se dají strhnout na nerovné cesty, † smej i se zločinci, Pane! * Pokoj s Izraelem!

KAŽDODENNĚ K NONĚ

Žalm 125

k noně každodenně: část 1.

Když úděl Siónu k lepšímu obracel Pán, * tehdy jsme byli jako ve snách.

Na rtech nám kypěl veselý smích, * jásotem oplýval jazyk.

Tehdy šla v národech jedna řeč: * „Pán pro ně uči-nil divy!“

Veliký div pro nás učinil Pán, * byli jsme radosti plní!

Pane, náš úděl již k dobrému změň * jak vyschlé po-
toky jihu!

Vždycky kdo v slzách zasévají, * ti budou s jasotem sklízet.

Vyjdou-li do pole, s pláčem jdou, * s pláčem sejí své zrní;

s jasotem vracet se budou zpět, * v náruči ponesou snopy.

Žalm 126

k noně každodenně: část 2.

Jestliže dům nebuďuje Pán, * lopotí se marně, kdo jej staví.

Jestli město nestřeží sám Pán, * hlídat je marně bu-
dou stráže.

Marno je vám vstávat před ránem, * pracovat až dlouho do večera,

pak až v noci jídat krušný chléb: * sám ho dá i za spánku svým milým.

Hle, jsou darem Páně synové, * jeho vzácnou odmě-
nou plod lůna.

Čím jsou šípy ruce bojovné, * tím jsou otci synové z let mládí.

Šťasten, kdo jich plný toulec má: * sporem v bráně sok ho nezahanbí.

Žalm 127

k noně každodenně: část 3.

Blažený jsi, kdo máš Pána v úctě * a kdo kráčíš jeho cestami!

Co dobudeš prací, v klidu strávíš, * blažen budeš, půjde s tebou zdar.

Manželka tvá jako vinná réva * ponese v tvém domě ovoce,

děti tvé jak letorosty oliv * stůl ti budou kruhem ovíjet.

Takto bude požehnáno muži, * který Pána v pravé bázi ctí.

Pán ať požehná ti ze Siónu, † abys viděl vzkvétat Je-
ruzalém * po všechny dny svého života.

Abys viděl i svých synů syny. * Pokoj budiž s Izrae-
lem!

Žalm 128

k nešporám v pondělí: část 4.

Hle, mě sužovali od mládí, * tak ať řekne Izrael,
zle mě sužovali od mládí, * ale nezdolali mě!

Oráči má záda orali, * táhli brázdy předlouhé.

Avšak spravedlivý Pán, můj Bůh, * lana hříšných
zpřetínal.

Ať se zahanbí a ustoupí * všichni, kteří nenávidí
Sión!

Ať jsou jako tráva na střechách, * uschlá, ještě než ji
vytrhají!

Nenaplní ani žencům hrst, * ani náruč těm, kdo vá-
žou snopy.

Neřeknou jim ti, co kolem jdou: † „Požehnání Páně
budiž s vámi!“ * „Jménem Páně žehnáme vám v prá-
ci!“

ÚTERÝ K NEŠPORÁM

Žalm 129

Z hloubi volám k tobě, Pane, * Pane, vyslechni můj
hlas!

Ať tvé ucho vlídně slýší * na mé snažné volání!

Kdybys, Pane, dbal na viny, * kdopak, Pane, obsto-
jí?

Ty však dáváš odpuštění, * abychom ti sloužili.

Doufám, Pane, z duše doufám, * na tvé slovo vyčká-
vám.

Na Pána má duše čeká † víc než strážní na úsvit, *
noční strážní na úsvit.

Izrael ať čeká Pána! † U Pána je slitování, * on nás
štědře vykoupí.

On vykoupí Izraele * z jeho provinění všech.

Žalm 130

Pane, nejsem pyšné mysli, * nepohlížím do vysoka,
nebažím po velkých věcech, * které nad mou sílu
jsou.

Ztišil, zklidnil jsem své srdce. * Jako dítě v klíně mat-
ky,

jako dítě zkonejšené * ztichla ve mně duše má.

Izraeli, doufej v Pána * nyní, vždy a na věky!

Žalm 131

Na Davida se, Pane, rozpomeň, * na všechnu jeho
námahu a péči,

na to, jak slavně Pánu přísahal, * mocnému Jákobovu
pevně slíbil:

„**N**evkročím ve stan svého příbytku, * na lože neu-
lehnu k odpočinku,

ani své oči usnout nenechám, * ani svým víčkám
spánek nepopřeji,

než Pánu najdu místo příhodné, * příbytek pro moc-
ného Jákobova!“

V Efratě slyšeli jsme o arše, * na polích jaárských pak
jme ji našli.

Vejdeme nyní v jeho příbytek, * skloňme se k zemi
před podnoží jeho!

Vstaň, Pane, vejdi tam, kde budeš dlít, * ty i tvá vzne-
šená a slavná archa!

Právo a řád buď rouchem kněží tvých, * radostně ať
ti jásají tví věrní!

Pro svého služebníka Davida * Pomazaného svého
neodmítej!

Přísahal pevně Davidovi Pán, * od svého slibu nikdy
neustoupí:

„**N**a trůně tvém dám slavně zasednout * dědici, který z tvého těla vzejde,

A jestli budou tvoji synové * mé smlouvy dbát a řádů, jimž je učím,

dám pak i jejich synům zasednout * pro věčné časy na trůně tvé vlády.“

Tak vpravdě Sión sobě zvolil Pán, * jej přál si navždy za sídlo své vlády:

„**T**oto je na věky můj příbytek, * zde budu sídlit, v místě vytouženém.

Pokrmu jeho štedře požehnám * a chlebem budu sytit jeho chudé.

Odění spásy jeho kněžím dám, * jásat a plesat budou jeho věrní.

Tady moc Davidovu rozhojním, * Pomazanému svému světlo zjednám.

Dám jeho nepřátelům z hanby šat, * on sám se bude skvít mým diadémem.“

Žalm 132

Hle, jak je dobré a jak útěšné, * bratří když pobývají spolu!

Je to jak vzácný olej na hlavě, † tekoucí na vous, na vous Áronův, * který mu padá na lem jeho rouch.

Je to jak hojná rosa hermónská, * kanoucí na siónský pahorek:

tam uštedruje požehnání Pán * a život uděluje na věky.

Žalm 133

ke kompletáři: část 3.

Nuže, Pána velebte, * všichni služebníci Páně,
kteří v domě Pánově * bdíte za nočního času!
Vzneste ruce ke svatyni, * Pána velebte a chvalte!
Ze Siónu žehnej ti Pán, * jenž stvořil zem i nebe!

STŘEDA K NEŠPORÁM

Žalm 134

Jméno Páně velebte, * chvalte služebníci Páně,
bdíci v domě Pánově * na nádvořích svého Boha.
Chvalte Pána, předobrý je Pán, * opěvujte jeho dra-
hé jméno!
Neboť Pán si zvolil Jákoba, * Izraele za vlastnictví
svoje.
Já přece dobře vím, že Pán je velký * a že náš Bůh je
nade všechny bohy.
Cokoli Pánu zlíbí se, to činí * na nebi, na zemi
i v hloubkách moří.
On mračna přivádí až z konců země, † on svými
blesky přivolává dešť, * on ze svých komor bouří
s větrem pouští.
Prvorozence egyptské on pobil, * od lidí tamějších
až po dobytek.
Znamení seslal, Egypte, a divy * na faraóna se všim
jeho dvorem.

On potřel mnohé národy svou mocí, * zahubil mnohé silné panovníky:

Sehona, jenž byl králem Amoritů, † jakož i Oga, krále bášanského * a všechny krále v kananejské zemi.

Dal jejich kraje potom za dědictví, * dědictví Izraele, svého lidu.

Pane, tvé jméno trvá do věčnosti, * Pane, ty trváš v paměti všech rodů.

Neboť Pán chrání právo svého lidu, * má smilování pro své služebníky.

Pohanské modly jsou stříbro a zlato, * lidskýma rukama utvářené.

Ústa mají, a nemohou mluvit, * oči mají, a nemohou vidět,

uši mají, a nemohou slyšet * a v jejich ústech není dechu.

Jim ať jsou podobni ti, kdo je tvoří, * všichni, kdo v modly důvěřují!

Dome Izraelův, Pána chval, * dome Áronův, ty Pána chval,

dome Léviho, ty Pána chval, * kdo má Pána v úctě, Pána chval!

Veleben buď ze Siónu Pán, * který sídlí v Jeruzalémě!

Žalm 135

Velebte Pána, vždyť je dobrotivý, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Velebte Boha nade všemi bohy, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Velebte Pána nade všemi pány, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On velké divy učinil, on sám, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On v moudrosti své stvořil nebesa, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On nad vodami zemi rozprostřel, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On stvořil všechna světla veliká, * vždyť jeho láska trvá na věky:

to slunce, aby vládlo nade dnem, * vždyť jeho láska trvá na věky,

měsíc a hvězdy k vládě nad nocí, * vždyť jeho láska trvá na věky.

V prvorozencích Egyptany zhubil, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Vyvedl z jejich středu Izraele, * vždyť jeho láska trvá na věky,

přemocnou rukou, napřáženou paží, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On rákosové moře přetál v části, * vždyť jeho láska trvá na věky,

provedl Izraele mezi nimi, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Do moře smetl faraóna s vojskem, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Hrůzami pouště převedl svůj národ, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On mocné krále potíral svou silou, * vždyť jeho láska trvá na věky,

on skvělé krále pobíjel svou mocí, * vždyť jeho láska trvá na věky:

Sehona, jenž byl králem Amoritů, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Jakož i Oga, krále bášanského, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Dal jejich kraje potom za dědictví, * vždyť jeho láska trvá na věky,

dědictví Izraeli, svému lidu, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On vzpomněl na nás v našem ponížení, * vždyť jeho láska trvá na věky,

od našich nepřátel nás osvobodil, * vždyť jeho láska trvá na věky.

On dává pokrm všemu živoucímu, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Vzdávejte díky Bohu, Pánu nebes, * vždyť jeho láska trvá na věky.

Žalm 136

U babylonských řek jsme sedávali * a s pláčem vzpo-
mínali na Sión.

Na vrby, které v onom kraji rostly, * jsme zavěšova-
li své citery,

když ti, co odvlékli nás do zajetí, * nás chtěli nutit, ať jim zpíváme,

trapíči chtěli, ať se radujeme: * „Zpívejte něco z pís-
ní siónských!“

Jak ale bychom byli dokázali * zpívati písně Páně
v cizině!

Jeruzaléme, než tě zapomenout, * to spíše ať mi
uschne pravice!

Spíš ať se jazyk přilepí mi k patru, * než abych pře-
stal myslet na tebe,

něž abych nepovznášel Jeruzalém * vysoko nad své
všechny radosti!

Edomským, Pane, nikdy nezapomeň * ten neblahý
den Jeruzaléma,

když křičeli: „Jen zbořte, pobořte ho, * vyvraťte do
samého základu!“

Ty babylónská dcero, plenitelko, † bud' blahořečen,
kdo ti odplatí * za všechno zlé, cos učinila nám!

Bud' blahořečen, kdo tvé děti zjímá * a kdo je o ska-
lisko roztržítí!

Žalm 137

Chválím tě, Pane, z celého srdce * za to, žes vyslyšel
slova mých úst.

Před tváří andělů budu ti hrát. * Před tvou svatyní
na tvář padám.

Děkuji tvému svatému jménu * za tvoji věrnost
a dobrotu tvou;

neboť jsi povznesl nade všechno * jméno svoje a při-
slíbení.

Slyšels mě v den, kdy k tobě jsem volal, * větší sílu
mé duši jsi dal.

Tebe ať, Pane, ctí králové země, * jakmile zaslechnou
slova tvých úst,

zpěvem ať velebí cesty Páně: * „Sláva Páně je ne-
smírná!“

Velký je Pán, a k malým shlíží, * na dálku rozezná
pyšného.

Kráčím-li strastmi, život mi vracíš, * navzdory ne-
přátelům mým.

Na mou ochranu vztahuješ ruku, * pravice tvá mi
pomáhá.

Pán mou věc dovede k dobrému konci. † Neboť tvá
láska, Pane, je věčná! * Od svého díla neupuští!

ČTVRTEK K NEŠPORÁM

Žalm 138

Pane, ty mě prohlédáš a znáš mě, † o mně víš, ať se-
dám nebo vstávám, * postihuješ mé úmysly už z dál-
ky.

Ať jdu nebo ležím, tys tak určil, * všechny moje ces-
ty jsou ti známy.

Ještě nemám slovo na jazyku, * a ty, Pane, už je sly-
šíš celé.

Zpředu, zezadu mě obepínáš, * pevně na mne spo-
čívá tvá ruka.

Hodna úžasu mi je tvá znalost, * nedostupná, nepo-
chopitelná.

Kam bych mohl před tvým duchem jít, * kam bych
mohl prchnout před tvou tváří?

Vystoupil bych do nebe – jsi tam; * ustlal bych si
v podsvětí – i tam jsi!

Kdybych si vzal křídla jitřenky, * snesl se až
k nejzazšímu moři,

i tam ruka tvá mě zachytí, * pravice tvá by mě ucho-
pila.

Pokračování žalmu 138

Řeknu-li: „Snad ukryje mě tma, * zahalím se nocí
místo světlem,“

ani tma ti temná nebude, + noc ti zjasní jako světlo
denní, * temnota tvým očím bude světlem.

Vždyť ty sám jsi stvořil moje nitro, * ty sám jsi mě
v lůně matky utkal.

Děkuji ti za svůj vznik tak zvláštní! + Podivuhodná
jsou tvoje díla! * Dobře to má duše rozpoznává.

Podstata má nebyla ti tajná, + když jsem já byl
v skrytu teprv tvořen, * pestře spřádán v samé hlou-
bi země.

Před očima měls můj celý úděl, * vše už bylo napsá-
no v tvé knize.

Moje dny už byly utvořeny, * dříve než z nich který-
koli vzešel.

Tvé myšlenky však jsou nad můj dosah, * Bože, jejich plnost nedozírná!

Chtít je sčítat – je jich víc než písku; * sčel bych je – u tebe bych zůstal.

Kéž bys, Bože, zhubil bezbožníka! * Jděte ode mne, vy lační krve!

Ti, co o tobě tak lstivě mluví, * nadarmo se bouří proti tobě!

Jak je za zášť k tobě nemít v zášti, * neprotivit si tvé protivníky?

Z hloubi duše své je nenávidím, * pro mne jsou i mými nepřáteli!

Zkoumej, Bože, poznávej mé srdce, * zkoušej mě a poznávej, jak smyšlím!

Pohled', zdali nejdu cestou špatnou, * ved' mě cestou věky osvědčenou!

Žalm 139

Osvobod' mě, Pane, od člověka zlého, * chraň mě před násilníkem!

Před těmi, kdo v srdci zamyšlejí zlobu, * denně rozněcují svár.

Nabroušeny mají jazyky jak hadi, * v jejich ústech zmijí jed.

Vytrhni mě, Pane, z ruky bezbožného, + chraň mě před násilníkem, * před těmi, kdo chtějí podrazít mi nohy!

Pyšní potají mi nastražují léčky, + zlí mi nastavují síť, * pasti podle cesty pod nohy mi klado.

Denně říkám Pánu: Jenom ty jsi Bůh můj! * Pane, slyš mé žaloby!

Pane, tys můj vladař a má jistá pomoc, * v boji jsi mé hlavy štít.

Nepovoluj, Pane, tužbám bezbožníka, * jeho úmysly mu zmař!

Ať netyčí hlavu, kdo mě obkličují! * Zloba jejich rtů ať postihne je samy!

Pán ať žhavé uhlí na hlavu jim chrlí, * uvrhne je do jam, z kterých nepovstanou!

Žádný pomlouvač ať v zemi neobstojí, * náhlé neštěstí ať násilníka stihne!

Poznal jsem, že Pán se staví za chudáka, * hájí právo ubohých.

Tvoje jméno chválí jenom spravedliví, * před tvou tváří dlí, jen kdo jsou pociví.

Žalm 140

Pane, za tebou volám, na pomoc pospěš, * uslyš můj hlas, když tebe se dovolávám!

Obětním dýmem buď před tebou modlitba moje, * obětí večerní moje vztažené ruce!

Postav, Pane, k mým ústům ochranné strážce, † k bráně mých rtů svou spolehlivou hlídku! * Nenech mé srdce, aby se klonilo ke zlu

nedopuť, abych provedl nějakou špatnost † ve spolku s lidmi, kteří jen bezpráví činí; * z jejich pamlsků ani okusit nechci!

Poctivý ať si mě bije, zbožný ať káře, † olejem hříšných však hlavu si pomazat nedám. * Přes jejich zlobu má modlitba zůstane stálá.

A kdyby jednou mým soudcům do rukou padli * potom ať slyší, jak laskavá jsou moje slova.

Tak jako pod pluhem kamínky vyorané * u jícnu podsvětí rozsety jsou jejich kosti.

Já však, Pane, stále jen za tebou hledím, * k tobě se utíkám, nenech zajít můj život!

Ochraň mě před léčkou, kterou mi nastražili, * před pastmi, které mi strojí, kdo pášou jen křivdy!

Do vlastních sítí ať bezbožní všichni padnou, * zatímco já svou cestou půjdu si dále.

PÁTEK K NEŠPORÁM

Žalm 141

Velikým hlasem k Pánu volám, * o milost nahlas Pána prosím.

Vylévám před ním svoje nářky, * svěřuji se mu se svou bídou.

I když můj duch už ve mne chřadne, * ty přesto znáš mou každou stezku.

Na cestě, po které já kráčím, * tajně mi nastražili léčku.

Pohlédnu vedle sebe vpravo: * není tu, kdo by chtěl mě chránit.

Nikde už nemám útočiště, * nikdo už nedbá na můj život.

Proto já, Pane, k tobě volám † a říkám: Tys mé útočiště, * ty jsi můj úděl v zemi živých!

Slyš moji úpěnlivou prosbu, * neboť jsem velmi zbedovaný.

Ochraň mě od mých stíhatelů, * na jejich přesilu jsem slabý.

Vyved' mě šťastně ze žaláře, * abych tvé jméno mohl chválit!

Poctiví přidají se ke mně, * když ty mi osvědčíš svou přízeň.

Žalm 142

k laudám v sobotu: část 3.

Pane, slyš mou snažnou modlitbu, † ve své věrnosti mou prosbu přijmi, * ve své spravedlnosti mě vslyš!

Nechtěj soudit svého služebníka, * nikdo z živých není tobě práv.

Nepřítel mě stíhá, život deptá, * v tmách mě nechává jak dávno mrtvé.

A můj duch už ve mně ochabuje, * srdce trne, sevrěno v mém nitru.

Vzpomínám si na dny dávno zašlé, † stále myslím na všechny tvé činy, * uvažuji o díle tvých rukou.

K tobě rozprahuji obě paže, * žízním po tobě jak zprahlá země.

Pane, vyslyš mě a neotálej, * jsem už duchem vysílen a chřadnu!

Neskryvej mi tvář, ať nejsem roven * těm, kdo se stoupili do tmy hrobu!

Dej mi zrána zakusit tvou milost, * protože já důvěřuji v tebe.

Dej mi poznat cestu, jíž mám kráčet, * neboť k tobě pozdvihuji duši.

Vysvobod' mě od nepřátel, Pane, * protože má záchrana je v tobě!

Uč mě jednat podle vůle tvé, * protože jsi jenom ty můj Bůh.

Dobrotivým duchem svým mě ved', * abych krácel rovnou krajinou.

Pro své jméno, Pane, oživ mě, * pro svou spravedlnost osvobod'.

Pro svou milost nepřátele znič, † zahub všechny, kdo mě sužují! * Protože jsem já tvůj služebník.

Žalm 143

Blahořečen budiž Pán, má skála! † On mé ruce učí bojovat, * moje prsty zdatně si vést v bitvě.

Je mi slitováním, je mi hradem, * útočištěm mým a zachráncem,

štítem, na který je spolehnutí. * Národy mé vládě podrobil.

Pane, co je člověk, že dbáš o něj, * co syn lidský, že ho v mysli máš?

Vždyť je člověk jako pouhý vánek, * jeho dny jak stín, jenž přeletí.

Pane, skloň svá nebesa a sestup, * hor se dotkni, vy-
stoupí z nich kouř.

Metej blesky své a rozežeň je, * šípy své, ať padnou
ve zmatek!

Napřáhni svou ruku z vysokosti, † vytrhni mě ze zá-
plavy vod, * vysvobod' mě z rukou cizáků,

kteří ústy lživě promlouvají, * křivá je i jejich pravi-
ce!

Pokračování žalmu 143

Bože, chci ti novou píseň zpívat, * na desítistrunnou
harfu hrát.

Ty jsi ten, kdo ochraňuje krále, * spasil svého sluhu
Davida.

Zachraň mě před zkázonosným mečem, * vysvobod'
mě z rukou cizáků,

kteří ústy lživě promlouvají, * křivá je i jejich pravi-
ce.

Naši synové jak sazenice * ať se na záhoně rozros-
tou,

naše dcery jako rožní sloupy * vytesané jako pro pa-
lác!

Naše stodoly ať oplývají * vším, co k jídlu mohou
poskytnout,

stáda ať nám v tisících se množí, * v desetitisících na
lukách!

Naše krávy ať jsou těžké tukem, † nezmetají ani ne-
hynou! * V našich ulicích ať nezní pláč!

Šťastný národ, jemuž se tak daří! * Šťastný národ, je-
muž Pán je Bůh!

Žalm 144

Velebit tě budu, Bože můj a Králi, * tvoje jméno sla-
vit navždy, na věky.

Každodenně budu tebe oslavovat, * tvoje jméno
chválit navždy, na věky.

Pán je veliký a ve všem hodný chval, * jeho velikost
se nedá vystihnout.

Ať rod rodu hlásá chválu skutků tvých, * o tvých
mocných činech dále vypráví,

mluví o tvé slávě, lesku, nádheře! * Velké divy tvé ať
slaví písněmi,

o síle tvých činů s úctou hovoří, * nesmírnost tvé
moci líčí s úžasem!

Chválami ať hýří na tvou dobrotu, * nad spravedl-
ností tvou ať jásají!

Pán je dobrotivý, on je slitovný, * shovívavý, plný
milosrdenství.

Pán je milostivý vždy a vůči všem, * jeho láska pla-
tí všemu stvoření.

SOBOTA K NEŠPORÁM

Pokračování žalmu 144

Ať tě, Pane, chválí všichni tvorové, * tobě zasvěcení
ať tě velebí!

Ať tvou slavnou vládu připomínají * a tvou mocnou
sílu zjevně hlásají!

Ať je lidem známa tvoje velká moc, * sláva vzneše-
ného tvého království.

Neboť vlada tvá je vládou pro věky, * nade všemi
rody panování tvé.

Pán je vždycky věrný ve všech slovech svých, * plný
milosti je ve všech skutcích svých.

Pán podepře všechny, kdo už klesají, * všechny po-
nížené opět pozdvihne.

Oči všech jen k tobě hledí s nadějí, * ty jim dáváš po-
krm v náležitý čas,

ty, jenž otevíráš svoji štědrou dlaň, * dobrotivě sytíš
všechno živoucí.

Pán je spravedlivý na všech cestách svých, * plný
milosti je ve všech skutcích svých.

Pán je nablízku všem, kdo ho vzývají, * všem, kdo
vzývají ho s opravdovostí.

Plní přání těch, kdo pokorně ho ctí, * slyší jejich pros-
by, záchranu jim dá.

Pán bdí nade všemi, kdo ho milují, * všechny bez-
božné však stihne záhubou.

Ať v mých ústech stále chvála Páně zní! **†** ať mu dobrořečí každý tvor * vždy a do věčnosti, na věky všech věků!

Žalm 145

Oslavuj moje duše Pána! **†** Slaviti chci Pána po celý život, * hrát svému Bohu, co budu živ.

V knížata důvěru nevkládejte, * v člověka, jenž je bezmocný:

vydechne duši, v svou zem se vrací, * veta je po jeho záměrech.

Šťasten, komu pomáhá Bůh Jákobův, * kdo jen v Pána, svého Boha, doufá.

V toho, který stvořil nebesa i zemi, * moře se vším tvorstvem, co v něm žije.

Který zachovává věrnost na věky, **†** utištěným dopomáhá k právu, * hladovíci nasycuje pokrmem.

Pán to je, kdo vězňům vrací volnost, * Pán to je, kdo slepým dává prohlédnout,

Pán, jenž pozdvihuje ponížené, **†** Pán to je, kdo cizím dává ochranu, * sirotkům a vdovám svoji pomoc.

Pán to je, kdo spravedlivé miluje, * kdežto bezbožníky nechá zbloudit.

Pán je král a bude vládnout navěky, * Sióne, Tvůj Bůh až do věčnosti!

Žalm 146

Dobré je zpívat našemu Bohu, * milé je rozeznít chvalozpěvy.

Pán je ten, kdo buduje Jeruzalém, * shromáždil hloučky Izraele.

Uzdraví ty, kdo jsou zlomeni srdcem, * obváže jejich bolavé rány.

Počet hvězd On stanovil pevně, * každou z nich umí nazvat jménem.

Náš Pán je velký a přemocný silou, * jeho moudrost je nezměřitelná.

Pán je oporou ponížených, * bezbožné zato až k zemi sráží.

Zapějte Pánu děkovnou píseň, * na harfu hrejte našemu Bohu!

On je ten, kdo nebe pokrývá mraky, * on je ten, kdo deště pro zemi chystá.

Travinám na horách dává vzcházet, * osivu na polích obdělanych.

On je ten, kdo zvířatům potravu dává, * mláďatům havraním to, po čem křičí.

Nehledá radost v síle koní, * nelibuje si ve svalech mužů.

Pánu se líbí bohobojní, * ti, kdo se svěřují do jeho lásky.

Žalm 147

Oslavuj Pána, Jeruzaléme, * veleb Sióně svého Boha!

On ve Tvých branách závory zpevnil, * žehná tvým dětem, žijícím v tobě.

On tvé území v pokoji chrání, * jadrnou pšenicí štědře tě sytí.

On své slovo sesílá na zem, * co on vyřkne, se rozbíhá kvapem.

On dává sníh jak hebkou vlnu, * jíní rozsévá jako popel.

Kroupy sype jak chlebové drobty, * chladem jeho zamrzají vody,

sešle slovo a roztají zase, * větru dá zavát a zas vody tekou.

Slova svá zjevil Jákobovi, * zákony, příkazy Izraeli.

S žádným národem nejednal takto, * žádnému jinému nedal svůj zákon.

NA ZÁVĚR LAUD DENNĚ

Žalm 148

se žalmem 149 a 150 k laudám každodenně:

pod jedním Sláva Otcí.

Chvalte Pána z nebeských výšin, * chvalte ho, Pána na výsostech!

Chvalte ho, všichni andělé jeho, * chvalte ho, všechny jeho sbory!

Chvalte ho, měsíci a slunce, * chvalte ho, všechny zářící hvězdy!

Chvalte ho nebesa svrchovaná, * i vy vody tam nad nebesy!

To vše ať chválí jméno Páně, * neboť on řekl a stvořeno bylo.

Pevně je ustavil na věčné časy, * zákon jim dal, který nepomine.

Chvalte Pána, vy z této země, * obludy mořské i pradávné hloubky!

Oheň a kroupy, sněhy a mlhy, * vichr, jenž duje na jeho slovo.

Vysoké hory i pahorky všechny, * ovocné stromy i všechny cedry,

divoké šelmy a zvířata všechna, * plazivá havěť i křídlatí ptáci.

Králové země a národy všechny, * knížata, všichni soudcové země.

Mladíci právě tak jako dívky, * starci zároveň s mladými lidmi.

Všichni ať velebí jméno Páně, * neboť jen jeho jméno je svaté.

Vznešenost jeho jde nebem i zemí, * on svůj národ pozdvihl k moci.

Chloubou je pro všechny svoje věrné, * pro Izrael, lid jemu blízký.

Žalm 149

Zazpívejte Pánu novou píseň, * ať zní jeho chvála v obci zbožných!

Izrael ať raduje se z Tvůrce, * děti Siónu ať krále chválí!

Slaví jeho jméno v chorovodech, * na bubny a cite-
ry mu hrají!

Pán ve svém lidu našel zalíbení, * vítězstvím on věn-
čí ponížené.

Ať se věrní mocně zaraďují, * ať i na svých ložích za-
plesají!

V hrdle svém ať Boží chválu mají, * v ruce jílec dvou-
sečného meče,

aby mohli pohanům se pomstít, * aby vyřkli tresty
nad národy,

uvázali v pouta jejich krále, * do okovů jejich před-
ní muže,

naplnili na nich psané právo. * To je oslavou všech
jeho zbožných.

Žalm 150

Velebte Pána v jeho svatyni, * chvalte na jeho mocné
klenbě nebes!

Chvalte ho za divy, jež učinil, * chvalte ho pro veli-
kost svrchovanou!

Chvalte ho zvukným hlaholením trub, * chvalte ho
v doprovodu harf a citer!

Chvalte ho bubínky a vířením, * chvalte ho strun-
nou hrou a píšťalami!

Chvalte ho zvonivými cimbály, † chvalte ho cimbá-
ly, jež zvučně chřestí! * Vše, co má dech, ať Pána ve-
lebí!

NEDĚLE K LAUDÁM

V. Bože, přijď mi na pomoc.

R. Pane, pospěš mi pomáhat.

Sláva Otci i Synu *

i Duchu svatému

jako bylo na počátku i nyní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 117 a 62,

Kantikum Dan 3

k laudám v neděli

Dobrořečte Pánu, všechna díla Páně, * chvalte a na-
de všechno vyvyšujte ho navěky.

Dobrořečte Pánu, andělé Páně: * dobrořečte Pánu,
nebesa.

Dobrořečte Pánu, všechny vody, které jsou nad ne-
besy: * dobrořečte Pánu, všechny mocnosti Páně.

Dobrořečte Pánu, slunce a měsíci: * dobrořečte Pánu,
nebeské hvězdy.

Dobrořečte Pánu, všechny deště a roso: * dobrořeč
Pánu, vše, co má dech od Boha.

Dobrořečte Pánu, ohni i žáre: * dobrořečte Pánu, stu-
deno i horko.

Dobrořečte Pánu, roso a jíní: * dobrořečte Pánu, mra-
ze i zimo.

Dobrořečte Pánu, ledy i sněhy: * dobrořečte Pánu,
noci a dni.

Dobrořečte Pánu, světlo a temnoty: * dobrořečte Pánu, blesky i mračna.

Dobrořeč Pánu, země: * chval a nade všechno vyvyšuj ho navěky.

Dobrořečte Pánu, hory a pahorky: * dobrořečte Pánu, všechny rostliny země.

Dobrořečte Pánu, prameny: * dobrořečte Pánu, moře i řeky.

Dobrořečte Pánu, velryby, a vše, co se hýbe ve vodách: * dobrořečte Pánu, všichni nebeští ptáci.

Dobrořeč Pánu, všechna divá zvěř i dobytek: * dobrořečte Pánu, synové člověka.

Dobrořeč Pánu, Izraeli: * chval a nade všechno vyvyšuj ho navěky.

Dobrořečte Pánu, kněží Páně: * dobrořečte Pánu, služebníci Páně.

Dobrořečte Pánu, duchové i duše spravedlivých: * dobrořečte Pánu, svatí a pokorní srdcem.

Dobrořečte Pánu, Ananiáši, Azariáši a Misaeli: * chvalte a nade všechno vyvyšujte ho navěky.

následující verš se přednáší jako Sláva Otci

Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému, * chvalme a oslavujme ho navěky.

Požehnaný jsi, Pane, na klenbě nebes, * a chvályhodný, přeslavný a nade vše vyvýšený navěky.

*Zde už není Sláva Otci a pokračuje se žalmy 148–150
pod jedním Sláva Otci, pak následuje*

KRÁTKÉ ČTENÍ

Zjev. 7

Dobrořečení i sláva a moudrost, díky **†** a čest i moc a síla Bohu našemu ***** na věky věků. Amen!

R. Bohu díky.

Pak krátké *responsum* (latinsky dle antifonáře) a příslušný hymnus z hymnáře, následuje verš s odpovědí (latinsky)

Ve všední dny: v mezidobí (jinak viz antifonář)

V. Dóminus regnávít, decórem induit.

R. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Pak kantor začne evangelní kantikem „Benedictus“ (viz na konci knihy), pak následují litanijní prosby **K**yrie eleison, **C**hriste eleison, **K**yrie eleison.

Představený přednese **P**ater noster, qui es in cœlis, **†** sanctificétur nomen tuum, **†** advéníat regnū tuum, **†** fiat volúntas tua sicut in cœlo et in terra. ***** Panem nostrum cotidiánū da nobis hódie, **†** et dimítte nobis debíta nostra, **†** sicut et nos dimittímus debitóri-bus nostris. ***** až po předposlední větě: **V.** Et ne nos indúcas in tentatióne. **† R.** Sed líbera nos a malo. **†**

Pak hebdomadář přednese následující výzvu a pak oraci:

V. Pán s vámi. (nebo: Pane, vyslyš mou modlitbu.)

R. I s tebou. (nebo: A mé volání k tobě přijď.)

Modleme se. orace s příslušným zakončením. **R.** Amen.

V. Pán s vámi. (nebo: Pane, vyslyš mou modlitbu.)

R. I s tebou. (nebo: A mé volání k tobě přijď.)

Kantor začne marián. antifonu **S**ub tuum præsídiū.

Pak hebdomadář přednese **V.** Dobrořečme Pánu.

A všichni **R.** Bohu díky.

Hebdomadář V. Ať Boží pomoc zůstává stále s námi.

R. A s našimi nepřítomnými bratry.

Představený V. Ať duše věrných zesnulých odpočívají skrze Boží milosrdenství v pokoji.

R. Amen.

PONDĚLÍ K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 5 a 35,

Kantikum Iz 12

Velebit tě budu, Pane, protože jsi se na mě rozhně-val, * ale tvůj hněv se odvrátil a potěšil jsi mě!

Hle, Bůh, můj Spasitel! * Budu žít s nadějí a nebudu se bát.

Neboť má síla a chvála je Pán, * stal se mou spásou.

Budete vážit vodu s radostí z pramenů Spasitelových † a v onen den řeknete: * „Velebte Pána a vzý-vejte jeho jméno!“

Zvěstujte lidem jeho úradky: * pamatujte, že jeho jméno je vznešené.

Zpívejte Pánu, že jednal velkolepě: * zvěstujte to po celé zemi!

Jásej a chválu vzdávej, siónský příbytku, * neboť ve-liký uprostřed tebe je Svatý Izraele.

pokračuje se žalmy 148 – 150 pod jedním „Sláva Otci“,
pak invitátor přednese (extra stalla) příslušné

v mezidobí: Krátké čtení (Řím. 13)

Noc pokročila, † den se přiblížil. * Odložme proto skutky tmy † a oblečme se ve zbroj světla. * Žijme řádně jako za denního světla. **R.** Bohu díky.

Pak krátké responsorium a hymnus s veršem (latinsky)
v mezidobí

V. Repléti sumus mane misericórdia tua.

R. Exultávimus, et delectáti sumus.

Zbývající zakončení jako v neděli.

ÚTERÝ K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 42 a 56,

Kantikum Iz 38

Řekl jsem: Uprostřed svých dní * odejdu k branám podsvětí.

Marně hledám zbytek svých let. * Řekl jsem: Neu-zřím Pána, Boha v zemi živých?

Nespatřím již více člověka * a toho, co bydlí v poko-ji?

Můj věk je odnesen a svinut * jako stan pastýřů.

Jako tkadlec přeříznul můj život, † dříve než osnova byla natažena, odřízl mě: * od rána k večeru se mnou skoncuješ.

Až do rána jsem doufal; * on jako lev rozdrtil všechny mé kosti.

Od rána k večeru skoncuješ se mnou; jako mládě vlaštovky budu volat, * lkát budu jako holubice.

Oči mé zemdlely * hledíce vzhůru.

Pane, trpím násilí, odpověz mi! * Co mám říci? Neb co mi odpoví, když to sám učinil?

Připomenutí ti všechna svá léta * v hořkosti své duše.

Pane, jestliže takto mám žít * a v takových strastech má plynout život mého ducha.

Potretej mě a zase mě pak oživ. * Hle, v pokoj se pak změnění hořkost má přehořká!

Tys tedy vytrhl mou duši, aby nezahynula, * za svá záda jsi všechny mé hříchy odhodil.

Neboť podsvětí tě nebude velebit † ani smrt tě chválit, * nebudou čekat na tvou pravdu ti, kdo do jámy sestupují.

Živý, jen živý, tě bude velebit, † tak jako i já dnes, * otec svým synům oznámí tvoji pravdu.

Pane, uzdrav mě, * a po všechny dny našeho života budeme zpívat žalmy v domě Pánově.

Zakončení stejně jako v pondělí.

STŘEDA K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 63 a 64,

Kantikum 1 Král 2.

Mé srdce zaplesalo v Pánu, * vyvýšen je můj roh v mém Bohu.

Má ústa se otevřela nad mými neprátele, * neboť se raduji ze tvé záchrany.

Nikdo není svatý, jako je Pán, † není jiného kromě tebe, * a nikdo není silný jako náš Bůh.

Nemnožte slova zpupných řečí, * nechlubte se.

Ať staré záležitosti odstoupí z vašich úst † vždyť Bůh je vševědoucí, on je Pán, * jemu se myšlenky odhalují.

Luk silných je zlomen, * zemdlení jsou však opásáni silou.

Ti, kdo byli dříve sytí, dali se najímat za chléb, * ti, kdo hladověli, jsou syti.

Zatímco neplodná porodila mnoho dětí, * ta, která má mnoho synů, zvadla.

Pán usmrcuje i oživuje, * uvádí do podsvětí a zase z něho vyvádí.

Pán dává zchudnout i zbohatnout, * ponižuje i povyšuje.

Nuzného pozvedá z prachu * a z bláta povyšuje chudého.

Aby seděl s knížaty * a obdržel stolec slávy.

Neboť Pánu náleží pilíře země, * na nich založil svět.

Střeží nohy svých svatých, † bezbožní však zmlknou v temnotách, * člověk se neupevní svou silou.

Pána se budou děsit jeho protivníci, * z nebe nad nimi zahřmí.

Pán bude soudit končiny země, † dá panování svému králi, * a vyvýší roh svého Pomazaného.

Zakončení stejně jako v pondělí.

ČTVRTEK K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 87 a 89,

Kantikum Exod 15

Zpívejme Pánu, neboť je slavně vznešený, * koně i jezdce svrhl do moře.

Síla má i chvála má je Pán * stal se mou spásou.

On je můj Bůh, budu jej oslavovat, * Bůh mého otce, budu jej velebit.

Pán je jako bojovník, jeho jméno je Všemohoucí, * fa-raonovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře.

Dechem tvého hněvu se shromáždily vody, † zastavily se proudící vlny, * spojily se hlubiny uprostřed moře.

Nepřítel pravil: Budu je pronásledovat a dostihnu je, * rozdělím si kořist, nasytí se má duše.

Zavanul tvůj dech a přikrylo je moře, * potopili se jak olovo v prudkých vodách.

Kdo je ti mezi silnými podobný, Pane, † kdo je ti podobný, vznešený ve svatosti, * ty, jenž jsi hrozný, chvályhodný a konáš divy?

Vztáhl jsi svou pravici a pohltila je země, * byl jsi milosrdným vůdcem lidu, jenž jsi vykoupil.

Svou mocí jsi jej nesl * ke svému svatému sídlu.

Povedeš a zasadiš jej na hoře svého dědictví, * ve svém přepevném sídle, jež jsi učinil, Pane.

Ve své svatyni, Pane, kterou upevnilý tvé ruce. * Pán bude kralovat navěky a navždy.

Zakončení stejně jako v pondělí.

PÁTEK K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50, 75 a 91,

Kantikum Hab 3

Pane, slyšel jsem tvůj výrok * a bál jsem se,

Pane, tvého díla; * uprostřed let je oživ.

Uprostřed let je učiníš známým; * když se rozhněváš, rozpomeneš se na milosrdenství.

Bůh přijde z jihu * a Svatý z hory Faran.

Jeho sláva obestřela nebesa, * země je plná jeho chvály.

Jeho lesk bude jako světlo, * blesky má ve svých rukou.

Tam je ukryta jeho síla, * před jeho tváří kráčí smrt.

Vyšel jsi k spáse svého lidu, * k jeho spasení se svým Pomazaným.

Srazil jsi hlavu z domu bezbožníka, * obnažil jsi jej od základů až k hrdlu.

Svým koním jsi udělal cestu v moři, * v bahně mno-
hých vod.

Uslyšel jsem o tom a mé nitro se zachvělo, * od ohla-
su té zvěsti se roztrásly mé rty.

Ať mi zpráchnivějí kosti, * ať pode mnou se rozte-
čou.

Abych si odpočinul v den soužení, * abych vystou-
pil k našemu přichystanému lidu.

Neboť fíkovník nevykvete * a nebude plodů na vi-
nicích.

Zklame ovoce olivy * a pole nevydají pokrm.

Oderván bude z ohrady brav * a u jeslí nebude sko-
tu.

Já však radovat se budu v Pánu, * budu plesat v Bo-
hu, svém Spasiteli.

Bůh, Pán, je má síla, * dá mi nohy podobné jelením.

Zavede mě, Vítěz, na mé výšiny, * zpívajícího žal-
my.

Zakončení stejně jako v pondělí.

SOBOTA K LAUDÁM

Začátek stejně jako v neděli.

Invitátor začne žalm 66, a pak následuje žalm 50 a 142,

Kantikum Deut 32

Slyšte nebesa, co mluvím, * poslouchej, země, slova
mých úst!

Kéž se leje jako děšť mé naučení, * nechť kanou jako rosa mé výroky.

Jako přival na rostlinu † a jako krůpěje na trávu, * neboť budu vzývat jméno Pánovo.

Vzdejte poctu našemu Bohu! † Boží díla jsou dokonalá, * všechny jeho cesty jsou spravedlivé.

Bůh je věrný a beze vší nepravosti, spravedlivý a pří-
mý. * Zhřešili proti němu, nejsou již jeho, synové ne-
čistí.

Pokolení zkažené a zvrácené. * Tak odplácíš Pánu, lide pošetilý a nemoudrý?

Zdali není on tvůj otec, * který tě zplodil, který tě učinil a stvořil?

Sláva Otci.

Rozpomeň se na dávné dny, * vzpomeň na všechna pokolení!

Ptej se svého otce a oznámí ti, * svých starců a řek-
nou ti.

Když Nejvyšší rozděloval národy, * když rozděloval syny Adamovy.

Stanovil hranice národů * podle počtu synů Izraele.

Neboť Pánovým podílem je jeho lid, * Jakub je jeho dědictvím, vyměřeným provazem.

Nalezl jej v pusté zemi, * na místě hrůzy a širé pus-
tiny.

Vodil jej kolem a poučoval, * střežil jej jako zřítelnici svého oka.

Jako orlice k letu svá mláďata pobízející, * a nad nimi poletující,

rozepjal svá křídla a povznesl jej * a na svých ramenou jej nesl.

Pán sám byl jeho vůdcem * a žádný cizí bůh s ním nebyl.

Usadil ho v hornaté zemi, * aby jedl polní plodiny.

Aby sál med ze skály * a olej z nejtvrdšího kamene.

Máslo od skotu a mléko od ovcí, * s tukem jehňat a beranů z Bášanu.

A kozly s nejvzácnější pšenici, * aby pil krev hroznů nejčistší.

Zakončení stejně jako v pondělí.

KANTIKA III. NOKTURNA

NEDĚLE LITURGICKÉHO MEZIDOBÍ

Iz 33.

Pane, buď nám milostiv: neboť doufáme v tebe, †
buď naším ramenem každé jitro, * naší spásou v čas
tísně!

Před hlasem anděla se národy na útěk dávají, * před
tvou vznešeností, jak se zdviháš, se kmeny rozpr-
chávají.

Sbírat budete kořist jako se sbírají kobylinky, * jako
když jimi bývají naplněny jámy.

Vznešený je Pán, neboť přebývá na výsosti, * plní Sión právem a spravedlností.

Bezpečné časy budeš mít, † hojnost blaha, moudrost, vědění: * a bázeň před Pánem je tvůj poklad.

Hle, kteří to vidí, křičí venku, * poslové pokoje hořce naříkají.

Zpustlé jsou ulice, nevidět chodce, † zrušena je smlouva, stržena jsou města, * lidé nemají ceny.

Kvílí a vadne země, * bez naděje bere za své Libanon,

ze Saronu se poušť stala, * opadal Bašan i Karmel.

„**N**yní povstanu,“ praví Pán, * „nyní se zdvihnu, nyní se vzchopím.“

Sláva Otci.

Slyšte vzdálení, co jsem učinil, * a poznejte blízcí mou sílu.

Přestrašeni jsou na Siónu hříšníci, * bázeň posedá pokrytce.

kdo z vás bude moci bydlet s ohněm sžírajícím, * kdo z vás bude moci bydlet s věčnými žáry?

Ten, kdo chodí ve správnosti a mluví pravdu, † kdo pohrdá ziskem z útisku, * kdo odmítá jakýkoliv úplatek,

kdo si zacpává uši, aby neslyšel o vraždě, * a své oči zavírá, aby neměl záliby ve zlém.

Takový bude přebývat na výsostech, † skalní pevnosti jsou jeho hrad, * chléb mu bude dáván, voda mu nevyschne.

Tvé oči uzří krále v jeho lesku, † budou patřit na zemi široširou, * tvá mysl bude vzpomínat na doby bázně.

Sláva Otci.

Sir 36.

Smiluj se nad svým lidem, který má tvé jméno, * nad Izraelem, jehož jsi přirovnal ke svému prvorozenci.

Smiluj se nad svým svatým městem, * nad Jeruzalémem, místem svého sídla.

Splň Siónu své nevýslovné sliby, * a naplň svůj lid svou slávou.

Vydej svědectví těm, kteří jsou od počátku tvými tvory, * a splň proroctví, která ve tvém jménu pro nesli dávní proroci.

Dej mzdu těm, kdo doufají v tebe, * aby byli tví proroci shledáni spolehlivými.

Vyslyš modlitby svých služebníků dle požehnání Áronova, vysloveného nad tvým lidem, * a spravuj nás na cestě spravedlnosti.

Ať poznají všichni, kteří přebývají na zemi, * že ty jsi Bůh, který pozoruješ věčnost.

Sláva Otci.

V. Povstaň, Pane, ve své síle.

R. Tvé moci budeme zpívat a hrát.

NEDĚLE DOBY ADVENTNÍ

Kantikum Iz 40.

Hle, Pán a Bůh přichází v síle, * jeho rámě má vládu.

Hle, jeho mzda je s ním * a jeho dílo před ním.

Jak pastýř své stádo pase, † ramenem beránky sbírá,
do klína je zdvihá, * a kojící sám nosí.

Kdo změřil hrstí vody, * a zvažil nebesa dlaní?

Kdo vzal do prstů tíži země, * kdo zvažil závažím
hory a pahorky na vážkách?

Kdo pomohl duchu Pánovu, * či kdo mu byl rádcem,
kdo mu co oznámil?

S kým se radil, aby se poučil, † aby se učil stezce
spravedlnosti, * kdo se s ním sdílel o vědění, a cestu
moudrosti kdo mu ukázal?

Hle, národy jsou před ním jako krůpěj na okovu *
a jako prach na vážkách.

Hle, ostrovy jsou jako drobný prášek: † ani Libanon
nestačí na celopal * ani jeho zvěř nestačí na oběť.

Všechny národy jsou před ním, jako by nebyly * a za
nic a prázdnotu je považuje.

Sláva Otci.

Kantikum Iz 42.

Zpívejte Pánu novou píseň, * jeho chválu od končin
země,

plavci na moři se vším, co je plný, * ostrovy i jejich
obyvatelé.

Ať jása poušť a její města, * domy, v nichž Kedar bydlí,

zpívejte chvály obyvatelé Petry, * z vrcholů hor ra-
dostně volejte!

Vzdávejte Pánu slávu, * a jeho chválu pohanům
zvěstujte!

Pán vyjde jako hrdina, * jako válečník se rozohní,
pozvedne svůj hlas a bude volat, * přemůže své ne-
prátele.

Odedávna jsem mlčel, byl jsem ticho, a přemáhal
jsem se: * tak jako žena, která rodí, budu křičet.

Všechno rozptýlím a ihned pohltím. † Dám zpust-
nout horám i pahorkům, * vysuším všechnu jejich
zelen.

A řeky změním v ostrovy * a jezera vysuším.

A uvedu slepé na cestu, kterou neznají, * a povedu je
po stezkách neznámých.

Tmu před nimi změním ve světlo, * hrbolaté cesty
urovnám.

Sláva Otci.

Kantikum Iz 49.

Toto praví Pán, Vykupitel Izraele, jeho Svatý, † duši
potupené, národu zohavenému, * služebník moc-
ných.

Králové uzří a knížata povstanou, † klanět se budou
kvůli Pánu, že je věrný, * kvůli Svatému Izraele, který
tě vyvolil.

Toto praví Pán: † V čas milosti jsem tě vyslyšel, *
a v den spásy jsem ti pomohl.

A zachoval jsem tě a učinil prostředníkem smlouvy
lidu, * abys zvelebil zemi, a obnovil zpustošené dě-
dictví.

Abys řekl věznům: Vyjděte, * a těm, kdo jsou ve
tmách: Ukažte se!

Na cestách se budou pást, * na všech pustinách bu-
dou jejich pastviny.

Nebudou lačnět ani žíznit, † nebude je trýznit ved-
ro ani slunce, * neboť je bude jejich slitovník vodit,
a u vodních zřidel napájet.

Ze všech svých hor udělám cesty, * a mé stezky bu-
dou vyvýšeny.

Vizte, tito zdaleka přijdou, † oni od severu, jiní od
moře * a tito zase až z jižních končin.

Jásejte nebesa, plesej země, † vesele zpívejte hory
chválu, * neboť potěšil Pán svůj lid a nad svými chu-
dými se smiluje.

Sláva Otci.

V. Vzejde proutek z kořene Jesseova.

R. A výhonek z jeho kořene vyraší.

DOBA VÁNOČNÍ, ZJEVENÍ PÁNĚ

Kantikum Iz 9.

Lid, který chodil ve tmách, * uvidí veliké světlo,
nad obyvateli krajiny stínů smrti, * vzchází světlo.

Rozmnožil jsi národ, * zvýšil jsi radost,

veselit se budou před tebou, jako se veselí o žních, *
jako plesají vítězové, když se dělí o kořist.

Neboť jho, jež ho tíží, prut na jeho šiji, * a osten jeho
poháněče lámeš jako za dnů Madianských.

Neboť každá kořist uloupená ve válečném ryku, †
a roucho zbrocené krví bude spáleno, * bude potra-
vou ohně.

Neboť dítě se nám narodilo * a Syn je nám dán,
vládu má na svém rameni, * a bude nazván: Podivu-
hodný a Rádce,

Bůh a Silný a Otec budoucího věku, * Kníže pokoje.

Vladařství jeho vzroste * a pokoji nebude konce,
na trůně Davidově a v jeho království bude vlád-
nout, * aby je utvrzoval a upevňoval právem a spra-
vedlností,

od tohoto času až navěky: * Horlivost Pána zástupů
to učiní.

Sláva Otci.

Kantikum Iz 26.

Sión, naše pevné město, je spásou, * Spasitel je v něm
zdí i předsunutou hradbou.

Otevřte brány, ať vejde národ spravedlivý, * jenž za-
chová věrnost.

Starý blud pominul, † zachováš pokoj, * pokoj, ne-
boť jsme doufali v tebe!

Doufejte v Pána na věčné věky, * v Pána, silného
Boha, po všechny budoucí časy.

Neboť on sklonil ty, kteří sídlili na výšinách, * město vyvýšene snížil.

Snížil je až k zemi, * strhl je až do prachu.

Pošlape jej noha, * nohy chudého, kroky nuzných.

Stezka spravedlivého je rovná, * rovná je cesta spravedlivého k chůzi.

Na stezce tvých soudů, Pane, čekáme na tebe, * slavit tvé jméno je naší dychtivou touhou.

Toužebně prahnu po tobě v noci, * a s vroucností duše i srdce tě hledám.

Když činíš své soudy na světě, * učí se spravedlnosti obyvatelé země.

Dostane-li se smilování bezbožnému, nenaučí se spravedlnosti, † v zemi svatých páchá bezprávi * a nedbá velebnosti Páně.

Pane, buď pozvednuta tvá ruka, i když na to nebudou dbát: † ať vidí a zastydí se odpůrci tvého lidu. * Ať oheň pohltí tvé nepřátele.

Pane, udělíš nám pokoj, * neboť všechny naše skutky jsi ty učinil.

Sláva Otci.

Iz 66.

Veselte se s Jeruzalémem, jásejte nad ním, * všichni, kdo jej milujete.

Radujte se s ním, radujte se, * všichni, kteří nad ním kvílíte.

Abyste do sytosti z prsů sáli jeho potěšení, * abyste srkali nadbytek rozkoše z veškeré jeho nádhery!

Neboť toto praví Pán: † Hle, já na něj přivedu pokoj jako řeku, * a jako rozvodněný potok slávu národů, **k**terou sát budete, * u prsu chování a na klíně laskání budete.

Jako když matka někoho těší, † tak já potěším vás, * ano, v Jeruzalémě budete potěšeni.

Až to uzříte, vaše srdce se zaraďuje, * a vaše kosti vypučí jako bylina.

Dá se poznat Pánova ruka jeho služebníkům, * ale hněvat se bude na své nepřátele.

Neboť hle, Pán přijde v ohni † a jako vichr jeho vozy, * aby v prchlivosti přivedl svůj hněv a svou hrůzu v plameni ohně.

Neboť Pán bude soudit ohněm, † a svým mečem každé tělo, * a mnoho bude zbitých Pánem.

Sláva Otci.

NEDĚLE DOBY SVATOPOSTNÍ

Pláč Jer 14.

Roňte slzy, mé oči, ve dne v noci * bez ustání, **n**eboť pohromou velikou je zdeptána panna, dcera mého lidu, * ranou náramně těžkou.

Vyjdu-li na pole, hle, pobití mečem: * vejdu-li do města, hle, umoření hladem.

Prorok také, i kněz odcházejí * do neznámé země.

Zavrhl jsi zcela Judu? * nebo si snad tvá duše zošklivila Sión?

Proč nás tedy biješ * ranou nezhojitelnou?

Čekáme blaho – a není nic dobrého, * čekáme čas uzdravení – a hle, zděšení.

Poznáváme, Pane, svoje bezbožnosti † i nepravosti svých otců, * že jsme zhřešili proti tobě.

Nedávej nás v potupu pro své jméno, * nepohaň svůj slavný trůn,

rozpomeň se, * a neruš své smlouvy s námi!

Sláva Otci.

Pláč Jer 5.

Rozpomeň se, Pane, co nás potkalo, * popatř a viz naše pohanění.

Naše dědictví dostali cizáci, * naše domy cizinci.

Osiřeli jsme, bez otce jsme, * naše matky ovdověly.

Svou vodu za peníze pijeme, * své dříví za plat ku-
pujeme.

Za šije nás táhnou, * unaveným nedávají odpočin-
ku.

Po Egyptě vztáhli jsme ruce, po Asýrii, * abychom se nasytili chlebem.

Naši otcové zhřešili a nejsou, * a my jejich nepravos-
ti neseme.

Zmizela radost našeho srdce, * náš rej se obrátil
v kvílení.

Spadla koruna z naší hlavy, * běda nám, že jsme
zhřešili!

Proto zesmutnělo naše srdce, * proto se nám zrak
zkalil,

Ale ty, Pane, zůstáváš navěky; * tvůj trůn z pokolení do pokolení.

Proč bys na nás zapomínal navěky? * Proč bys nás opouštěl na dlouhé doby?

Obrať nás, Pane, k sobě, ať se obrátime, * obnov naše dny jako na počátku!

Sláva Otci.

Ez 36.

Vezmu vás z národů † shromáždím vás ze všech zemí * a přivedu vás do vaší země.

A vyleji na vás vodu čistou, † abyste byli očištěni od všech vašich poskvrn * a ode všech vašich model vás očistím.

A dám vám srdce nové * a nového ducha vložím do vás.

Odejmu srdce kamenné z vašeho těla * a dám vám srdce z masa.

A svého Ducha vložím do vás: † a učiním, abyste v mých příkazech chodili, * a mých ustanovení dbali a je činili.

A budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům: † a budete mým lidem * a já budu vaším Bohem.

Sláva Otci.

V. Svými perutěmi tě přikryje.

R. Pod jeho křídly budeš doufat.

Po V. neděli svatopostní do velik. tridua

V. Nezapomenu, Pane, mou duši spolu s bezbožníky.

R. A můj život s těmi, kdo krev prolévají.

DOBA VELIKONOČNÍ, NANEBEVSTOUPENÍ, LETNICE

Iz 63.

Kdo je ten, jenž přichází z Edomu, * v šatě červeně zkropeném z Bosry?

Ten se ve svém šatě skvěje * a kráčí v plnosti své síly?

Já jsem to, jenž hlásám spravedlnost, * a jenž dobývám hojné spásy.

Proč však je červený tvůj oděv, * a tvůj šat jako toho, jenž šlapal v lisu?

V lisu jsem šlapal sám, * z národů nebyl se mnou nikdo.

Pošlapal jsem je ve svém hněvu, * zdeptal jsem je ve svém rozhorlení.

Až mi jejich krev stříkala na šat, * a všechno roucho jsem si potřísnil.

Měl jsem den odplaty na paměti * a přišel rok mého vykoupení.

Hleděl jsem vůkol, ale nebylo pomoci, * hledal jsem, nebylo však nikoho, kdo by přispěl na pomoc.

Ale vytrhlo mne mé rámě, * a můj hněv mi síly dodal.

Sláva Otci.

Oz 6.

Pojďte a vraťme se k Pánu: † on nás rozsápal a on nás uzdraví; * udeřil nás, ale vyléčí.

Po dvou dnech nám vrátí život, † třetího dne nás vzkřísí, * před jeho tváří budeme žít.

Poznejme, o to usilujme, * abychom poznali Pána.

Jeho příchod je připraven jako jitřenka, * přijde nám jako děšť raný a pozdní na zemi.

Jak s tebou naložit, Efraime? Jak s tebou naložit, Judo? † vaše milosrdenství je jako ranní mráček, * a jako rosa, která zrána mizí.

Proto jsem je otesával skrze proroky, † zabíjel jsem je slovy svých úst: * tvůj rozsudek vyjde jak světlo.

Neboť milosrdenství jsem chtěl a ne oběť, * poznání Boha více než celopaly.

Sláva Otci.

Sof 3.

Proto mě čekej, praví Pán, na den budoucího času, kdy povstanu! * Neboť jsem usoudil, že shromáždím národy, že seberu království.

Že vylijí na ně svůj hněv, * všechn žár své nevole.

Neboť ohněm mé horlivosti * bude strávena všech na země.

Neboť tehdy dám národům rty čisté, † aby vzývali všichni jméno Páně, * a sloužili jemu jednomyslně.

Z krajů za řekami Etiopie, odtamtud ctitelé moji, * synové mých rozptýlených mně budou nosit oběti.

V ten den se nebudeš stydět za všechny své činy, * jimiž jsi zhřešil proti mně.

Neboť tehdy vzdálím zprostřed tebe ty, kdo se pyšně chlubí, * a nebudeš se již vypínat na mé svaté hoře.

A zanechám uprostřed tebe lid chudý a nuzný: * a doufat budou ve jméno Páně.

Zbytek Izraele nebude činit nepravost, † ani nebude mluvit lež, * v jejich ústech se nenajde lstivý jazyk.

Neboť oni se budou pást a odpočívát, * aniž bude, kdo by je přestrašil.

Sláva Otci.

V. Poznali Pána, aleluja.

R. Při lámání chleba, aleluja.

Po Nanebevstoupení

V. Nezanechám vás jako sirotky, aleluja.

R. Přijdu k vám a vaše srdce se zaraduje, aleluja.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Přís 9.

Moudrost si vystavěla dům, * vytesala sedm sloupů.

Pobila svůj dobytek, * smísila víno a vystrojila svůj stůl.

poslala své služebné, aby volaly * z tvrze, z městských hradeb takto:

„**K**do je nezkušený, uchyl se ke mně, * kdo nemá moudrosti, toho budu učit.”

Pojďte, jítejte mé pokrmy * a pijte víno, které jsem vám namíchala!

Zanechte dětinství, aby jste byli živi, * a chodili po cestách opatrnosti.“

Počátek moudrosti je bát se Pána * a umění svatých je prozíravost.

Neboť Pán rozmnoží tvoje dny * přidá mnoho k létům tvého života.

Budeš-li moudrý, sám z toho budeš těžit, * jestliže posměvač, sám budeš za to pykat.

Sláva Otci.

Jer 31.

Slyšte, národové, slovo Páně, * a zvěstujte je na ostrovech dálných, a řekněte:

Kdo rozptýlil Izraele, ten jej shromáždí, * a bude jej hlídat jako pastýř své stádo.

Neboť vykoupil Pán Jákoba * a vysvobodil jej z ruky mocnějšího.

A přijdou a budou jásat na hoře Sión, * sběhnou se k dobrodiním Pánovým.

K obilí a vínu, a k oleji, * a k plodu dorostu bravu a skotu.

Jejich duše bude jako svlažená zahrada, * a nebude jim třeba dále strádat.

Tehdy se rozveselí ve sboru panna, * a pospolu jinoši i starci.

Obrátím jejich kvílení v radost, * potěším a obveselím je po jejich bolesti.

Napojím pak duši kněží tukem, * a můj lid mými
dobry naplněn bude, praví Pán.

Sláva Otci.

Mdr 16. a 17.

Andělským pokrmem jsi živil svůj lid * a dávals jim
bez práce hotový chléb z nebe.

Způsobilý, aby skýtal jakoukoli rozkoš, * jakékoliv
chuti přiměřený.

Neboť ten tvůj pokrm ukázal * tvou dobrotivost ke
svým synům,

a přizpůsobujíc se přání každého, * se obracel, v co
kdo chtěl,

aby poznali tvoji synové, které miluješ , Pane, **†** že
lidi neživí jen přirozené plody, * ale tvé slovo zacho-
vává ty, kdo věří v tebe.

Neboť naděje nevďěčného jako zimní jíní roztaje *
ale odteče jako zbytečná voda.

Neboť veliké jsou tvé úradky, Pane, **†** a nevypovědi-
telná tvá slova, * proto nepoučené duše pobloudily.

Sláva Otci.

V. Chlebu dáváš ze země vzcházet.

R. A víno potěšuje srdce člověka.

SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA, KRÁLE

1. Kron 29.

Požehnán buď, Pane, Bože Izraele, našeho otce, * od
věků na věky.

Tvá je, Pane, velebnost i moc * i sláva i vítězství.

Tobě přísluší chvála, * neboť všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé.

Tvé, Pane, je království, * a ty jsi nade všemi kníža-ty.

Tvé je bohatství a tvá je sláva, * ty panuješ nade vším.

Ve tvé ruce je síla i moc: * ve tvé ruce je velikost i panování nade všemi věcmi.

Nyní tedy, Bože náš, tobě děkujeme * a chválíme tvé slavné jméno.

Sláva Otci.

1 Král 2.

Mé srdce zaplesalo v Pánu, * vyvýšen je můj roh v mém Bohu.

Má ústa se otevřela nad mými neprátele, * neboť se raduji ze tvé záchrany.

Nikdo není svatý, jako je Pán, † není jiného kromě tebe, * a nikdo není silný jako naš Bůh.

Nemnožte slova zpupných řečí, * nechlubte se.

Ať staré záležitosti odstoupí z vašich úst † vždyť Bůh je vševědoucí, on je Pán, * jemu se myšlenky odha-lují.

Luk silných je zlomen, * zemdlení jsou však opása-ni silou.

Ti, kdo byli dříve syti, dali se najímat za chléb, * ti, kdo hladověli, jsou syti.

Zatímco neplodná porodila mnoho dětí, * ta, která má mnoho synů, zvadla.

Sláva Otcí.

Pán usmrcuje i oživuje, * uvádí do podsvětí a zase z něho vyvádí.

Pán dává zchudnout i zbohatnout, * ponižuje i povyšuje.

Nuzného pozvedá z prachu * a z bláta povyšuje chudého.

Aby seděl s knížaty * a obdržel stolec slávy.

Neboť Pánu náleží pilíře země, * na nich založil svět.

Střeží nohy svých svatých, † bezbožní však zmlknou v temnotách, * člověk se neupevní svou silou.

Pána se budou děsit jeho protivníci, * z nebe nad nimi zahřmí.

Pán bude soudit končiny země, † dá panování svému králi, * a vyvýší roh svého Pomazaného.

Sláva Otcí.

SPOLEČNÉ TEXTY

PRO SVATÉ

SVÁTKY A SLAVNOSTI PANNY MARIE A VŠECH PANNEN

Sir 39.

Poslouchejte mne, potomstvo Boží, * a vypučíte jako růže zasazená nad potoky vod.

Jako kadidlový strom * vydávejte sladkou vůni,

Rozkveťte květy jako lilie a vydejte vůni, a vydávejte ratolesti milosti † a zapějte píseň chvály, * a dobrořečte Pánu pro jeho díla.

Vzdávejte jeho jménu velkolepou chválu, † oslavujte jej hlasem svých rtů, * písněmi rtů a citerami.

A takto řekněte s chvalozpěvem: * díla Páně jsou všechna velmi dobrá.

Sláva Otci.

Iz 61. a 62.

Radovat, radovat se budu v Pánu, * má duše zaplesá v mém Bohu.

Neboť mě oblékl v roucho spásy, * šatem spravedlnosti mne přioděl,

jako ženicha okrášleného věncem * a jako nevěstu ozdobenou šperky.

Neboť jako země vydává své plody † a jako zahrada dává vzejít svému semeni: * tak Pán Bůh rozmnoží spravedlnost a chválu přede všemi národy.

Kvůli Sionu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, † dokud nevyjde jak záře jeho spravedlivý * a jeho Spasitel se nerozhoří jako pochodeň.

A uzří národy tvého Spravedlivého * a všichni králové tvého Slavného.

A bude ti dáno nové jméno, * které vyřknou Pánova ústa.

A budeš korunou slávy v rukou Páně, * královskou čelenkou v rukou svého Boha.

Sláva Otci.

Nebudeš se již nazývat „Opuštěná“, * ani tvá země se nebude nazývat „Pustá“.

Ale budeš se nazývat „Zalíbení mé v ní“ * a tvá země „Obydlená“.

Neboť se zalíbilo Pánu v tobě, * a tvá země bude obývána.

Neboť bydlet bude jinoch s pannou, * a bydlet budou v tobě tví synové.

A radovat se bude ženich z nevěsty, * a radovat se bude z tebe tvůj Bůh.

Na tvých hradbách, Jeruzaléme, ustanovil jsem strážné, * celý den a celou noc, nikdy nebudou mlčet.

„**V**y, kteří vzpomínáte na Pána, nemlčte, † nedávejte mu pokoj, * dokud neupevní, dokud neučiní Jeruzalém chválou na zemi.“

Sláva Otci.

SVÁTKY A SLAVNOSTI APOŠTOLŮ A EVANGELISTŮ

Iz 61.

Vy se budete nazývat kněžími Páně: * Služebníci našeho Boha, se vám bude říkat.

Sílu národů budete jíst * a jejich slávou se honosit.

Za svou dvojnásobnou pohanu * budou si pochvalovat svůj podíl.

Proto obdrží dvojnásobné podíly ve své zemi * a věčně se budou veselit.

Neboť já, Pán, miluji právo * a v celopalu nenávidím loupež.

Odměním jejich dílo věrně * a smlouvu věčnou učíním s nimi.

A pozná se mezi národy jejich plémě, * jejich potomstvo uprostřed lidí.

Všichni, kteří je užří, je poznají: * že tito jsou plémě, jemuž Pán požehnal.

Sláva Otci.

Mdr 3.

Skvít se budou spravedliví * a jako jiskry po strništi poběží.

Soudit budou národy a panovat nad lidmi, * a jejich králem bude Pán navěky.

Ti, kdo doufají v něho, porozumějí pravdě * a věrní v lásce v něm odpočinou,

neboť daru * a pokoje se dostane jeho vyvoleným.

Sláva Otci.

Mdr 10.

Navrátil Pán spravedlivým mzdu za jejich námahy, * provedl je cestou podivuhodnou.

Byl jim stínidlem ve dne * a hvězdným světlem v no-ci.

Přepravil je přes Rudé moře * a provedl je velikou vodou.

Jejich nepřátele však potopil v moři * a z hlubinné propasti je vyvedl.

A tak spravedliví pobrali lup bezbožných * a opěvali, Pane, tvé svaté jméno.

A tvou vítěznou ruku chválili svorně, † neboť moudrost otevřela ústa němých * a jazyky nemluvnat učinila výmluvnými.

Sláva Otcí.

SVÁTKY A SLAVNOSTI MUČEDNÍKA A VŠECH VYZNAVAČŮ

Sir 14. a 15.

Blahoslavený muž, který v moudrosti setrvává, † a který ve své spravedlnosti přemítá, * a v mysli pamatuje na Boží prozřetelnost.

Sytit jej bude chlebem života a rozumu * a vodou spasitelné moudrosti ho bude napájet.

A moudrost bude v něm utvrzena a on se od ní neodchýlí, † pevně se jej bude držet a on nebude zklaman * a povýší ho u jeho bližních.

A jméno věčné dá mu za dědictví * Pán a Bůh náš.

Sláva Otcí.

Jer 17.

Požehnaný muž, který důvěřuje v Pána, * a jehož nadějí bude Pán.

A bude jako strom, který je zasazen u vod **†** a k vláze spouští své kořeny: * a nebude se bát, když přijdou horka.

A jeho listoví bude zelené, **†** v době sucha nebude mít starosti * a ani nepřestane nést ovoce.

Sláva Otci.

Sir 31.

Blahoslavený muž, který byl shledán bez poskvrny, **†** který se za zlatem nehonil, * ani po pěnížích, po pokladech nedychtil.

Kdo je takový, abychom ho chválili? * Neboť činil divy ve svém životě.

Kdo se v tom osvědčil, a byl uznán dokonalým, * tomu buď věčná sláva!

Kdo mohl přestoupit a nepřestoupil, * kdo mohl zlé činit a nečinil.

Proto je upevněn jeho majetek v Pánu * a jeho almužny bude hlásat celá obec svatých.

Sláva Otci.

SVÁTKY A SLAVNOSTI MUČEDNÍKŮ, SLAV. VŠECH SVATÝCH

Mdr 3.

Duše spravedlivých jsou v rukou Božích, * a muka smrti se jich nedotkne.

Zdálo se očím nemoudrých, že jsou mrtví, * za trápení měli jejich odchod,
a jejich cestu od nás za vyhlazení, * ale oni jsou v pokoji.

Neboť i když před lidmi trpěli muka, * jejich naděje je plna nesmrtelnosti.

Maličko trestání dojdou pak mnohého dobrodiní, *
poněvadž Bůh je vyzkoušel a shledal, že jsou ho hodni.

Jako zlato v peci je vyzkoušel **†** a jako celopalnou oběť přijal: * přijde pak doba, kdy dojdou uznání.

Sláva Otci.

Mdr 3.

Skvít se budou spravedliví * a jako jiskry po strništi poběží.

Soudit budou národy a panovat nad lidmi, * a jejich králem bude Pán navěky.

Ti, kdo doufají v něho, porozumějí pravdě * a věrní v lásce v něm spočinou,

neboť darů * i pokoje se dostane jeho vyvoleným.

Sláva Otci.

Mdr 10.

Navrátil Pán spravedlivým mzdu za jejich námahy, *
provedl je cestou podivuhodnou.

Byl jim stínidlem ve dne * a hvězdným světlem v noci.

Přepravil je přes Rudé moře * a provedl je velikou vodou.

Jejich nepřátele však potopil v moři * a z hlubinné propasti je vyvedl.

A tak spravedliví pobrali lup bezbožných * a opěvali, Pane, tvé svaté jméno.

A tvou vítěznou ruku chválili svorně, † neboť moudrost otevřela ústa němých * a jazyky nemluvnat učinila výmluvnými.

Sláva Otci.

SVÁTKY A SLAVNOSTI POSVĚCENÍ KOSTELA

Tob 13.

Dobrořečte Pánu všichni jeho vyvolení, * slavte dny radosti, vzdávejte mu chválu.

Jeruzaléme, město Boží, * Pán tě trestal pro skutky tvých rukou.

Oslavuj Pána svými dobrými činy, † dobrořeč Bohu věků, * aby opět vystavěl svůj stánek v tobě,

a povolal k tobě zase všechny zajatce, * aby ses radoval po všechny věky věků.

Jasným světlem se skví budeš, * a všechny končiny země se ti budou klanět.

Národy zdaleka k tobě přijdou * ponесou dary a budou se klanět v tobě Pánu.

A tvou zemi budou mít za svatou, * budou totiž vzývat v tobě velké jméno.

Zlořečení budou, kdo tebou pohrdnou: a zavržení budou všichni, kdo se ti budou rouhat: * požehnání však budou, kdo tě budou budovat.

Ty se pak zaraduješ ve svých synech, * neboť všichni budou požehnáni a shromážděni u Pána.

Sláva Otci.

Iz 2.

V posledních dnech se stane, že bude upevněna hora domu Páně, * na vrcholu hor.

A bude vyvýšená nad pahorky * a bude k ní proudit každý národ.

A půjde mnoho lidu a řekne: * „Pojďte a vystupme na horu Páně a k domu Boha Jákovova!

Ať nás naučí svým cestám, * a půjdeme po jeho stezkách!“

Vyjde ze Siónu zákon, * a slovo Páně z Jeruzaléma.

Sláva Otci.

Jer 7.

Slyšte slovo Pánovo, všichni Judovci, * vy, kteří vcházíte těmito dveřmi, abyste se klaněli Pánu!

Toto praví Pán zástupů, * Bůh Izraele:

Učiňte dobrými své cesty a své snahy, * a budu přebývat s vámi na tomto místě.

Nespoléhejte se na lživá slova, když říkáte: * „Chrám Pánův, chrám Pánův, chrám Pánův je to!“

Neboť zaměříte-li dobře své cesty * a své snahy,

budete-li rozsuzovat mezi mužem a jeho bližním, *
 nebudete-li přistěhovalce, sirotka, vdovu utiskovat,
ani krev nevinnou na tomto místě prolévat, * a ne-
 budete-li za cizími bohy chodit na svou vlastní ško-
du:

Budu přebývat s vámi na tomto místě, **†** v zemi, kte-
 rou jsem dal vašim otcům * od věků na věky.

Sláva Otci.

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE PÁNĚ

Iz 12

Velebit tě budu, Pane, protože jsi se na mě rozhně-
val, * ale tvůj hněv se odvrátil a potěšil jsi mě!

Hle, Bůh, můj Spasitel! * Budu žít s nadějí a nebu-
du se bát.

Neboť má síla a chvála je Pán, * stal se mou spásou.

Budete vážit vodu s radostí z pramenů Spasitelo-
 vých **†** a v onen den řeknete: * Velebte Pána a vzý-
vejte jeho jméno!

Zvěstujte lidem jeho úradky: * pamatujte, že jeho
jméno je vznešené.

Zpívejte Pánu, že jednal velkolepě: * zvěstujte to po
celé zemi!

Jásej a chválu vzdávej, siónský příbytku, * neboť ve-
 liký uprostřed tebe je Svatý Izraele.

Sláva Otci.

1 Král 2.

Mé srdce zaplesalo v Pánu, * vyvýšen je můj roh v mém Bohu.

Má ústa se otevřela nad mými neprátele, * neboť se raduji ze tvé záchrany.

Nikdo není svatý, jako je Pán, † není jiného kromě tebe, * a nikdo není silný jako náš Bůh.

Nemnožte slova zpupných řečí, * nechlubte se.

Ať staré záležitosti odstoupí z vašich úst † vždyť Bůh je vševědoucí, on je Pán, * jemu se myšlenky odha
lují.

Luk silných je zlomen, * zemdlení jsou však opásá
ni silou.

Ti, kdo byli dříve sytí, dali se najímat za chléb, * ti, kdo hladověli, jsou syti.

Zatímco neplodná porodila mnoho dětí, * ta, která má mnoho synů, zvadla.

Sláva Otci.

Pán usmrcuje i oživuje, * uvádí do podsvětí a zase z něho vyvádí.

Pán dává zchudnout i zbohatnout, * ponižuje i po
vyšuje.

Nuzného pozvedá z prachu * a z bláta povyšuje chudého.

Aby seděl s knížaty * a obdržel stolec slávy.

Neboť Pánu náleží pilíře země, * na nich založil svět.

Střeží nohy svých svatých, **†** bezbožní však zmlk-
nou v temnotách, * člověk se neupevní svou silou.

Pána se budou děsit jeho protivníci, * z nebe nad
nimi zahřmí.

Pán bude soudit končiny země, **†** dá panování své-
mu králi, * a vyvýší roh svého Pomazaného.

Sláva Otci.

POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE

Hab 3

Pane, slyšel jsem tvůj výrok * a bál jsem se,

Pane, tvého díla; * uprostřed let je oživ.

Uprostřed let je učiníš známým; * když se rozhně-
váš, rozpomeneš se na milosrdenství.

Bůh přijde z jihu * a Svatý z hory Faran.

Jeho sláva obestřela nebesa, * země je plná jeho chvá-
ly.

Jeho lesk bude jako světlo, **†** blesky má ve svých ru-
kou, * tam je ukryta jeho síla.

Před jeho tváří kráčí smrt, * před jeho nohama vy-
chází ďábel.

Stanul a změřil zemi, * pohlédl a národy rozptýlil.

Rozbity jsou vrchy věčné, ohnuty jsou pahorky svě-
ta * od cest jeho věčných.

Sláva Otci.

Pro nepravost viděl jsem zaniknout stany Etiopie, *
třesou se stanové kůže země Midjan.

Zdali na řeky jsi se rozhněval, Pane, † anebo proti řekám je tvá zuřivost, * nebo snad v moři tvé rozhořčení?

Ty, jenž na své koně vsedáš * a tvé vozy nesou spásu!

Napínajíc zvedáš svůj luk, * abys splnil přísahy, které jsi pronesl.

Země rozdělíš řekami: † uzřely tě a bolestí se zachvěly hory, * převalily se hlubiny vod.

Propast vydala svůj hlas, * hlubina zvedla své ruce.

Slunce i Měsíc se zastavili ve svém příbytku; † ve světle tvých střel * půjdou před září tvého blyštícího se kopí.

V zuřivosti rozšlapeš zemi * a v hněvu poděsíš národy.

Sláva Otci.

Vyšel jsi k spáse svého lidu, * k jeho spasení se svým Pomazaným.

Srazil jsi hlavu z domu bezbožníka, * obnažil jsi jej od základů až k hrdlu.

Svým koním jsi udělal cestu v moři, * v bahně mnohých vod.

Uslyšel jsem o tom a mé nitro se zachvělo, * od ohlasu té zvěsti se roztrásly mé rty.

Ať mi zpráchnivějí kosti, * ať pode mnou se roztečou.

Abych si odpočinul v den soužení, * abych vystoupil k našemu přichystanému lidu.

Neboť fíkovník nevykvete * a nebude plodů na vinicích.

Zklame ovoce olivy * a pole nevydají pokrm.

Oderván bude z ohrady brav * a u jeslí nebude sko-tu.

Já však radovat se budu v Pánu, * budu plesat v Bo-hu, svém Spasiteli.

Bůh, Pán, je má síla, * dá mi nohy podobné jelením.

Zavede mě, Vítěz, na mé výšiny, * zpívajícího žal-my.

Sláva Otci.

POŽEHNÁNÍ KE ČTENÍM

PRO NEDĚLE NEBO DLE POTŘEBY

Stálým požehnáním † ať nám žehná Otec věčný.

Jednorozený Syn Boží † ať nás uzná za hodné svého požehnání a pomoci.

Milost Ducha svatého † ať osvítlí naše smysly i srdce.

V jednotě s Duchem svatým † ať nám požehná Otec i Syn.

Ať nás Otec požehná † a ať nás vždy chrání.

Moudrost Boha Otce † ať nás učí nebeským zásadám.

Ať oheň své vroucí lásky **†** rozžehne Bůh v našich srdcích.

Ať nám žehná Hospodin, náš Bůh, **†** ať nám Bůh žehná.

Ať nám pomáhá a je nám milostiv **†** všemohoucí a spravedlivý Pán.

PONDĚLÍ

Ať se Bůh nad námi smiluje **†** a ať nám žehná.

Nádhra světla věčného **†** ať nás ozařuje bez konce.

ÚTERÝ

Ze všech hrozících zel **†** ať nás vyproští všemohoucí a milosrdný Pán.

Ať nás dovede k radostem ráje **†** milosrdenství Ježíše Krista.

STŘEDA

Ať nás do nebeského společenství **†** dovede Král andělů.

Ať nám požehná ten, **†** jenž žije a kraluje bez konce.

ČTVRTEK

Ať je nám pomocníkem a nablízku **†** všemohoucí a laskavý Pán.

Ať nám král slávy **†** dá účast na životě věčném.

PÁTEK

Ať nás Pán naučí nelpět na věcech pozemských **†** a milovat nebeské.

Ať nám požehná všemohoucí Pán † a chrání nás ode všeho zlého.

SOBOTA

Ať Pán otevře naše srdce † k chápání svých příkazů.
Ať nad námi Pán rozjasní svou tvář † a ať se nad námi slituje.

VELIKONOČNÍ DOBA

Svaté Kristovo Vzkříšení † ať je nám spásou a ochranou.

OD NANEBEVSTOUPENÍ DO LETNIC

Svaté Kristovo Nanebevstoupení † ať je nám spásou a ochranou.

LETNICE

Milost Ducha svatého † ať osvítlí naše smysly a srdce.

NAVŠTÍVENÍ, NANEBEVZETÍ A NAROZENÍ P. MARIE

Ať se za nás přimlouvá u Pána tato Panna pannen, † jejíž svátek slavíme.

O P. MARII A SOBOTNÍ PAMÁTKY

Stálým požehnáním † ať nám žehná Ježíš, Syn Marie.

Ať zahladí naše prohřešky † ten, jenž se z narodil z Marie Panny.

Svatá Bohorodička † ať je nám pomocnicí.

Životodárná Panna Pannen **†** ať se za nás přimlouvá u Pána.

Ať se laskavým hlasem **†** modlí za nás Panna Maria.

Ježíš, Syn Marie, **†** ať je nám nakloněn a nablízku.

Ať nám požehná Panna Maria **†** se svým laskavým Dítětem.

Ať nás Maria, Hvězda mořská, **†** dovede do bran spásy.

Životodárná, laskavá Matka **†** ať se za nás modlí neustále.

Ať nás od každého zlovolného nepřítele **†** ochrání Bohorodička Panna.

O SVATÝCH

Ten (ta), jehož (jejíž) svátek slavíme, **†** ať se za nás přimlouvá u Pána.

Ti (ty), jejichž svátek slavíme, **†** ať se za nás přimlouvají u Pána.